

การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์

ของ

ทัศนีย์ คำเสมอ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

พฤษภาคม 2545

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ
ของ
ทัศน์ย์ คำเสมอ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

พฤษภาคม 2545

๒๑๔๑๒๑

ทัศนีย์ คำเสมอ. (2545). การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ดร. สุพรรณ ตั้งสมวรวงษ์,
รองศาสตราจารย์ ดร. วินัย วีระวัฒนานนท์

การวิจัยเรื่อง การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตโดยรวม และในแต่ละด้าน
คือ ด้านความเป็นชาติไทย ด้านภาษาและวรรณคดีไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย
ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ด้านศิลปกรรมไทย และด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยว
เมืองไทย จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิลำเนา
เดิม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพหลักของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
และการระดับเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ระดับปริญญาตรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 368 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบ
แบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามจำนวน 70 ข้อ โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ
เท่ากับ 0.9427

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตมีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปกรรมไทยที่นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง
2. นิสิตชาย และนิสิตหญิงมีความนิยมไทยโดยรวม และในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน
3. นิสิตที่ศึกษาต่างชั้นปีกัน มีความนิยมไทยโดยรวม และในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน
4. นิสิตที่ศึกษาต่างสาขาวิชากัน มีความนิยมไทยโดยรวม และในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความนิยมไทยโดยรวม และในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน
6. นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีความนิยมไทยโดยรวม และในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7. นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีความนิยมไทยโดยรวม และในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
8. นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักต่างกัน มีความนิยมไทยโดยรวม และในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. นิสิตที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีความนิยมไทยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านศิลปกรรมไทย และด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย

10. นิสิตที่มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมต่างกัน มีความนิยมไทยโดยรวม และในแต่ละด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A STUDY ON PATRIOTISM ABOUT ALL THINGS THAI AMONG
SRINAKHARINWIROT STUDENTS.

AN ABSTRACT
BY
TATSANEE KHUMSAMER

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University
May 2002

Tatsanee Khumsamer. (2002). *A study on Patriotism about all Things Thai among Srinakharinwirot Students*. Master thesis, M.Ed. (Higher Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor committee : Dr.Suwaporn Tungsomworapongs, Assoc. Prof.Dr.Vinai Veeravatnanond.

This study is aimed at studying and comparing Thai patriotism of Srinakharinwirot students in six aspects : Thai nationalism, Thai language and literature, Thai tradition, Thai spiritual virtue, Thai art and Thai people's expenditure, among Srinakharinwirot students with different gender, class levels, major fields of study, grade point average, places of birth, family's financial status, guardian's occupation, guardian's education levels, and activity participation levels.

The samples consisted of 368 Srinakharinwirot undergraduate students enrolling in the second semester of the 2001 academic year . The instrument used in the study was the Thai patriotism questionnaire with 70 items. The overall reliability was at 0.9427.

The results of the study revealed that :

1. Thai patriotism of Srinakharinwirot students in overall six aspects were at a high level. Considering in each aspect, Thai patriotism of Srinakharinwirot students in almost aspects were at a high level, but the aspects of Thai tradition and Thai art were at a moderate level.
2. There was no statistically significant difference in overall six aspects and in each aspect of Thai patriotism of Srinakharinwirot students as perceived by male and female students.
3. There was no statistically significant difference in overall six aspects and in each aspect of Thai patriotism of Srinakharinwirot students as perceived by the students with different education levels.
4. There was statistically significant difference, at the .05 level , in overall six aspects and in each aspect of Thai patriotism of Srinakharinwirot students as perceived by students with different major fields of study.
5. There was no statistically significant difference in overall six aspects and in each aspect of Thai patriotism of Srinakharinwirot students as perceived by students with different grade point average.

6. There was statistically significant difference, at the .05 level, in overall six aspects and in each aspect of Thai patriotism of Srinakharinwirot students as perceived by students with different place of birth.

7. There was statistically significant difference, at the .05 level, in overall six aspects and in each aspect of Thai patriotism of Srinakharinwirot students as perceived by students with different family's financial status.

8. There was statistically significant difference, at the .05 level, in overall six aspects and in each aspect of Thai patriotism of Srinakharinwirot students as perceived by students with different guardian's occupation.

9. There was statistically significant difference, at the .05 level, in overall six aspects of Thai patriotism of Srinakharinwirot students as perceived by students with different guardian's education levels. Considering in the each aspect, there was statistically significant difference, at the .05 level, in Thai art and Thai people's expenditure.

10. There was statistically significant difference, at the .05 level, in overall six aspects and in each aspect of Thai patriotism of Srinakharinwirot students as perceived by students with different activity participation levels.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ของ

นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)

วันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2545

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน

(อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระวัฒนานนท์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร.สมสุข วีระพิจิตร)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลกู)

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย พระพรหมคุณาภรณ์

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระพัฒนานนท์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร.สมสุข ชีระพิจิตร และ อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู กรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ สุธรรมรักษ์ และอาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิสุข ที่เมตตาให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือคำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา อาจารย์ ดร.สุนันท์ ศลโกสุม และ อาจารย์ ดร.อ้อมเดือน สดมณี ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณบดี อาจารย์ และบุคลากรสำนักงานเลขาธิการคณะทุกคนะที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี ขอขอบคุณนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี ขอขอบคุณรุ่นพี่ เพื่อน ๆ และรุ่นน้องสาขาวิชาการอุดมศึกษาทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ให้ทุนสนับสนุนงานวิจัยนี้

คุณค่าของปริญญานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา ครูบาอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ทัศนีย์ คำเสมอ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
	ความสำคัญของการวิจัย.....	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	4
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	5
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
	สมมติฐานการวิจัย.....	9
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
	ความหมายและความเป็นมาของชาตินิยม.....	10
	ความหมายของชาตินิยม.....	10
	ความเป็นมาของชาตินิยม.....	12
	ความหมายและความเป็นมาของความนิยมไทย.....	16
	ความหมายของความนิยมไทย.....	16
	ความเป็นมาของความนิยมไทย.....	18
	บทบาทของชาตินิยมและความนิยมไทย.....	23
	บทบาทของชาตินิยม.....	23
	บทบาทของความนิยมไทย.....	25
	ลักษณะของชาตินิยมและความนิยมไทย.....	28
	ลักษณะของชาตินิยม.....	28
	ลักษณะของความนิยมไทย.....	29
	ด้านความเป็นชาติไทย.....	31
	ด้านภาษาและวรรณคดีไทย.....	34
	ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย.....	36
	ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย.....	38
	ด้านศิลปกรรมไทย.....	42
	ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย.....	46

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา.....	50
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	60
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	60
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	62
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	64
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	113
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	113
วิธีดำเนินการวิจัย.....	113
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	113
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	114
อภิปรายผล.....	118
ข้อเสนอแนะ.....	125
บรรณานุกรม.....	126
ภาคผนวก.....	138
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือวิจัย.....	139
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	143

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก (ต่อ)	
ภาคผนวก ค หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	154
ภาคผนวก ง ข้อมูลทั่วไป ของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม.....	167
ภาคผนวก จ ค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	169
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	172

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามสาขาวิชา และชั้นปีที่ศึกษา.....	61
2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ และชั้นปีที่ศึกษา.....	62
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม.....	68
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านความเป็นชาติไทย เป็นรายชื่อ.....	69
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านภาษาและวรรณคดีไทย เป็น รายชื่อ.....	70
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นรายชื่อ.....	72
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย เป็น รายชื่อ.....	73
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความของนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านศิลปกรรมไทย เป็นรายชื่อ.....	74
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยว เมืองไทย เป็นรายชื่อ.....	75
10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตาม เพศ.....	76

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
11	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนก ตามชั้นปีที่ศึกษา.....	77
12	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา.....	78
13	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	79
14	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามภูมิสำเนาเดิม.....	80
15	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนก ตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	81
16	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง.....	82
17	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนก ตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง.....	83
18	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนก ตามระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต.....	84
19	เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามเพศ.....	85

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
20	เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	86
21	เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา.....	87
22	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านความเป็นชาติไทย จำแนกตามสาขาวิชา ที่ศึกษา.....	88
23	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านภาษาและวรรณคดีไทย จำแนกตามสาขา วิชาที่ศึกษา.....	88
24	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย จำแนกตาม สาขาวิชาที่ศึกษา.....	89
25	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย จำแนกตาม สาขาวิชาที่ศึกษา.....	89
26	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านศิลปกรรมไทย จำแนกตามสาขาวิชา ที่ศึกษา.....	90
27	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา.....	91
28	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา.....	91

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
29	เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	92
30	เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม.....	93
31	เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของ ครอบครัว.....	94
32	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านความเป็นชาติไทย จำแนกตามฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัว.....	95
33	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านภาษาและวรรณคดีไทย จำแนกตามฐานะ ทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	95
34	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย จำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	96
35	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย จำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	96
36	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านศิลปกรรมไทย จำแนกตามฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัว.....	97
37	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	97

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
38	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	98
39	เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง.....	99
40	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านความเป็นชาติไทย จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง.....	100
41	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านภาษาและวรรณคดีไทย จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง.....	100
42	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง.....	101
43	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง.....	102
44	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านศิลปกรรมไทย จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง.....	102
45	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง.....	103
46	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง.....	104

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
47	เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง..	105
48	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านศิลปกรรมไทย จำแนกตามระดับการศึกษา ของผู้ปกครอง.....	106
49	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง.....	106
50	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง...	107
51	เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของ นิสิต.....	108
52	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านความเป็นชาติไทย จำแนกตามระดับ การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต.....	109
53	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านภาษาและวรรณคดีไทย จำแนกตาม การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต.....	109
54	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย จำแนกตาม ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต.....	110
55	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย จำแนกตาม ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต.....	110

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
56	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านศิลปกรรมไทย จำแนกตามระดับการเข้าร่วม กิจกรรมของนิสิต.....	111
57	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย จำแนกตามระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต.....	111
58	การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม จำแนกตามระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของ นิสิต.....	112
59	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	168
60	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต..	170
61	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดระดับความนิยมไทยของนิสิต.....	171

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศในช่วง 2-3 ทศวรรษที่ผ่านมามุ่งเน้นภาคอุตสาหกรรมตามแนวเศรษฐกิจทุนนิยมเป็นหลัก วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาประเทศ ประกอบกับการปลูกข้าวอย่างหนักให้ต้นตัวหันต่อกระแสโลกาภิวัตน์ มีการเสริมสร้างความพร้อมทุกรูปแบบเพื่อให้สังคมไทยทันสมัย โดยการนำเข้าความคิดและประดิษฐกรรมของชาติอื่น ไม่ว่าจะเป็นชาติตะวันตกอย่างสหรัฐอเมริกาหรือชาติตะวันออกอย่างญี่ปุ่น เป็นต้น ทำให้สังคมไทยตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของลัทธิทุนนิยม-บริโภคนิยม ซึ่งเสียเปรียบทั้งทางด้านดุลการค้าและวัฒนธรรม (วรรณ นาวิกมูล. 2541 : 205-206) คนไทยยุคใหม่ให้ความสำคัญแก่คุณค่าทางวัตถุมากกว่าคุณค่าทางจิตใจ มีชีวิตที่หรูหราฟุ่มเฟือยตามแบบสากลมากกว่าการกินอยู่อย่างสมถะตามสภาพที่พึงเป็น (ปรัชญา เวสารัชช์. 2539 : 39) การบริโภคนิยมฟุ่มเฟือยตลอดจนความฟุ้งเฟ้อต่าง ๆ ของคนไทยได้มีส่วนนำไปสู่วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้เผชิญอยู่ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2540 เป็นต้นมา เศรษฐกิจไทยเกิดการล่มสลายทางการเงินการคลัง จนต้องพึ่งพากองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือไอเอ็มเอฟ (IMF - International Monetary Fund) และจากแถลงการณ์ของนายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตร เรื่อง "ความจริงประเทศไทย" เมื่อวันที่ 2 เมษายน พุทธศักราช 2544 ทำให้ทราบว่าสภาพเศรษฐกิจของไทยยังไม่ค่อยฟื้นวิกฤตเท่าที่ควร ประเทศไทยยังเสียเปรียบด้านดุลการค้าจากการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศซึ่งมีปริมาณค่อนข้างสูงอย่างน่าเป็นห่วง (ทักษิณ ชินวัตร. 2544 : 16)

จากการเปิดเผยของกรมเศรษฐกิจพาณิชย์พบว่า มีการนำเข้าสินค้าเพิ่มขึ้นเกือบทุกหมวดสินค้า โดยเฉพาะการนำเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยมีปริมาณพุ่งสูงขึ้นมาก เช่น กลุ่มสบู่น้ำหอม เครื่องสำอาง มีการนำเข้า 67,600,000 เหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 40.5 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน กลุ่มเสื้อผ้า รองเท้า นำเข้า 62,500,000 เหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.7 กลุ่มดินสอ ปากกา เครื่องเขียนนำเข้า 62,500,000 เหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 41.3 กลุ่มยาสูบ นำเข้า 12,900,000 เหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 75.8 ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังนำเข้า 4,500,000 เหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 61.5 (บุญทิพา สิมะสกุล. 2544 : 17) หมวดสินค้านำเข้าที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ต้องตระหนักคือ การเพิ่มขึ้นของสินค้าฟุ่มเฟือย เช่น เครื่องสำอาง น้ำหอม สบู่ ยาสีฟัน แชมพู ฯลฯ และสินค้าประเภทเครื่องประดับที่มีตัวเลขการขาดดุลการค้าที่สูง ซึ่งอาจนำไปสู่โอกาสที่ประเทศไทยจะเผชิญกับวิกฤตเศรษฐกิจครั้งใหม่ได้ (อุทัย อุปเสน. 2544 : 64) ดุลการค้าของประเทศไทยจะดีขึ้นได้ก็ต่อเมื่อคนไทยเริ่มมี

จิตสำนึกเป็นห่วงเศรษฐกิจของชาติ มีทัศนคติที่ดีต่อความนิยมในสินค้าไทย เลิกใช้ของต่างประเทศ เลิกดูถูกคนไทย สินค้าไทย ยิ่งคนไทยใช้สินค้านอกมากเท่าไร ยิ่งดูถูกตนเองในฐานะคนไทยมากเท่านั้น (เกียรติกุล มนต์เสรีนุสรณ์. 2544 : 63) การที่รัฐบาลประกาศตัวเลขการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทยที่เติบโตเพียง 1.5 % ในไตรมาส 3 ของปีพุทธศักราช 2544 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเศรษฐกิจไทยอยู่ในสภาวะชะลอตัว (กองวิชาการและแผนงาน. 2545 : 21) เป็นความจริงที่คนไทยทุกคนควรที่จะยอมรับและตระหนักว่าเศรษฐกิจของไทยอยู่ในจุดที่ตกต่ำอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2538-2544 ดังนั้นเมื่อคนไทยรับทราบความจริงแล้ว คนไทยทุกคนควรช่วยกันบริโภคและซื้อสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยให้มากที่สุด รวมทั้งเลิกนิยมใช้สินค้าต่างประเทศด้วย เพื่อจะทำให้ดุลการค้าของประเทศไทยดีขึ้นได้ (สุทธิชาติ จิราธิวัฒน์. 2544 : 63)

นอกจากนี้การพัฒนาที่มุ่งเน้นการแข่งขันเพื่อสร้างความมั่นคงทางด้านรายได้ได้ก่อให้เกิดปัญหาด้านพฤติกรรมของคนในสังคม เกิดการย่อหย่อนในศีลธรรม จริยธรรม ขาดระเบียบวินัย เกิดการเอารัดเอาเปรียบ ส่งผลให้วิถีชีวิตและค่านิยมดั้งเดิมที่ดั่งามของไทยเริ่มจางหายไป (ปราณี แจ่มขุนเทียน. 2542 : 178) คนไทยบางส่วนเปลี่ยนไปรับวัฒนธรรมและค่านิยมใหม่ บางส่วนสับสนระหว่างวัฒนธรรมและค่านิยมแบบเก่ากับวัฒนธรรมและค่านิยมแบบใหม่ให้เห็นแก่เงิน เห็นแก่การบริโภค หลงใหลในวัฒนธรรมที่ไม่ใช่ไทยไม่เหมาะกับภูมิปัญญาไทย (วิทยากร เชียงกุล. 2542 : 59 - 62) วัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ดั่งามของไทยกำลังมีปัญหายุ่งในสภาวะวิกฤต ดังเช่น ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาประจำชาติเกิดการวิบัติผิดเพี้ยนเพราะความนิยมในภาษาต่างประเทศมากเกินไป ประกอบกับไม่เข้าใจภาษาซึ่งในอรรถสทงภาษาไทย เป็นเหตุให้มีการใช้ภาษาไทยอย่างขาดความระมัดระวังทำให้สูญเสียสุนทรีย์ทางภาษา ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดั่งามของไทยหลายอย่างถูกละเลยและนำไปใช้ในทางที่ไม่ถูกไม่ควร บางอย่างกลายเป็นเรื่องล้าสมัย เพราะไม่เข้าใจความหมายและเนื้อหาอย่างถ่องแท้ ไม่สามารถเข้าถึงคุณค่าของแบบแผนดั้งเดิมได้ ทางด้านจิตใจ คนไทยก็ถอยห่างจากศรัทธาความเชื่อมั่นในศาสนธรรมซึ่งเคยเป็นหลักในการดำรงชีวิต ทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งปัจจัยทางวัตถุ เพื่อตอบสนองความต้องการ อย่างไม่มีที่สิ้นสุด จนละเลยความเจริญทางด้านจิตใจ ทำให้ชีวิตและสังคมขาดสันติภาพและสันติสุข รสนิยมในการแต่งกายแบบไทยถูกปล่อยปละละเลย ชาวไทยส่วนใหญ่แต่งกายแบบสมัยใหม่ตามรสนิยมของต่างชาติ รังเกียจเดียดฉันท์การแต่งกายแบบไทย ทั้ง ๆ ที่สวยงามและเหมาะสมกับสังคมไทย ศิลปะไทยไม่ได้รับความนิยมหรือเอาใจใส่เท่าที่ควร ขาดการปลูกฝังและถ่ายทอดอย่างเป็นระบบจนไม่สามารถเข้าถึงคุณค่าทางศิลปะของไทย แต่กลับไปนิยมชมชอบในศิลปะจากต่างชาติที่หลั่งไหลมาจากต่างประเทศ นอกจากนี้การดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวที่มุ่งแสวงหาเงินเป็นสำคัญได้ก่อให้เกิดปัญหาทางวัฒนธรรม วิถีชีวิตของชุมชน พลิกผันจนปรับตัวไม่ทัน เกิดปัญหาอาชญากรรม สิ่งเสพติด โสเภณี โรคนเอดส์ เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2537 : 4 - 6)

วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมเหล่านี้เกิดจากความไม่เข้าใจ ไม่สนใจ การขาดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ซึ่งส่งผลกระทบต่อลักษณะนิสัยประจำชาติ เอกลักษณ์ของชาติ รวมทั้งความมั่นคงของประเทศชาติด้วย จำเป็นอย่างยิ่งที่สังคมไทยควรหา แนวทางที่จะปรับปรุงแก้ไข พัฒนาให้สอดคล้องเหมาะสมและกลมกลืนกับการเปลี่ยนแปลงใน ยุคโลกาภิวัตน์ การที่คนไทยจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข สะดวกสบาย และสงบราบรื่น ท่ามกลางความเจริญด้านเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ได้นั้น คนไทยจำเป็นต้องมีจุดยืนของตนเองและของสังคมโดยที่ยังคงรักษาความเป็นไทยไว้ได้ด้วย (มณีวรรณ กมลพัฒนะ. 2542 : 1 - 5) และเพื่อให้มีแนวร่วมของการปฏิบัติไปในทำนองเดียวกัน ประชาชนชาวไทยต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ต้องระลึกอยู่เสมอว่า "ไทยต้องช่วยไทย ไทยไม่ช่วยไทย แล้วใครจะช่วยเรา" ไทยต้องเป็น "ไท" ไม่ถูกครอบงำจากอิทธิพลใด ๆ ของต่างชาติ ความผูกพันของคนไทยที่มีชาติ มีภาษา มีศาสนา มีพระมหากษัตริย์ และมีวัฒนธรรม ซึ่งเป็น สัญลักษณ์ว่าเรา "เป็นพวกเดียวกัน" สิ่งเหล่านี้ทำให้คนในชาติเกิดความรู้สึกรักชาติและซื่อสัตย์ ต่อกันและกันจนเกิดความเป็น "ชาตินิยม" (Nationalism) หมายถึง ความเป็นคนรักชาติ รักคน ในชาติ รักสัญลักษณ์ วัฒนธรรม และ สิ่งต่าง ๆ ที่เป็นของประเทศชาติ ทำให้เกิดความ ภาคภูมิใจ และรวมพลังคนในชาติให้มีความสามัคคี มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่ง กันและกัน ทุกคนพร้อมที่จะลุกขึ้นมาต่อสู้ปกป้องชาติ และประชาชนคนในชาติเมื่อมีภัยคุกคาม ความเป็นชาตินิยมจะช่วยให้ประชาชนหันมานิยมบริโภคสินค้าที่ผลิตในประเทศของตัวเองเป็นหลัก ทำให้เงินทองไม่ไหลออกนอกประเทศ เป็นการประหยัดเงินตราต่างประเทศไปในตัว และ ช่วยให้อุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ และธุรกิจภายในประเทศเจริญก้าวหน้า ซึ่งเป็นหลักประกันถึง ความมั่นคงและมั่นคงของชาติอันจะส่งผลให้ประชาชนอยู่ดีมีสุขไปด้วย (สุรศิลป์ อมรสุขศิริ. 2544 : 10) ดังนั้นชาตินิยมหรือความนิยมไทยจึงเป็นค่านิยมอย่างหนึ่งซึ่งจำเป็นต้องปลูกฝัง และพัฒนาให้เกิดมีขึ้นในจิตใจคนไทย

รูปแบบความนิยมไทยเพื่อสลายกระแสนิยมวัฒนธรรมและสินค้าต่างชาติ องค์กร ต่าง ๆ หรือหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีบทบาทและภารกิจที่สำคัญใน การพัฒนานิสิตนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพทางวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งมีค่านิยมที่ เหมาะสม โดยเฉพาะค่านิยมที่พึงามของสังคมไทย ความนิยมไทยเป็นค่านิยมหนึ่งที่สถาบัน อุดมศึกษาจะต้องวางโครงสร้างและแนวปฏิบัติเพื่อปลูกฝังให้แก่ นิสิตนักศึกษาเป็นอันดับแรก เพราะนิสิตนักศึกษาเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ เป็นกลุ่มที่มีพลัง มีความหลากหลาย และอยู่ในฐานะเป็นต้นแบบหรือเป็นแบบอย่างที่ดีของบุคคลในสังคมทั่วไป เพื่อให้ นิสิตนักศึกษา ตระหนักถึงความสำคัญ เห็นคุณค่า อนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมไทย อันจะทำให้ประเทศชาติ มีความมั่นคงและเจริญก้าวหน้าบนพื้นฐานของความเป็นไทยสืบต่อไป

ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้จึงสนใจศึกษาความนิยมไทยของนิสิตระดับ ปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่า มีความนิยมไทยในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น

ความนิยมในด้านความเป็นชาติไทย ด้านภาษาและวรรณคดีไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ด้านศิลปกรรมไทย และด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทยว่า ในแต่ละด้านอยู่ในระดับใด ผลการวิจัยอาจเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และบุคคลที่เกี่ยวข้องในการจัดหลักสูตร การเรียนการสอน และจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จะเอื้ออำนวยให้นิสิตนักศึกษาได้พัฒนาอย่างมีคุณภาพตามที่สังคมต้องการ และสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับสังคมได้

๔

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน คือ ด้านความเป็นชาติไทย ด้านภาษาและวรรณคดีไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ด้านศิลปกรรมไทย ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย และโดยรวม
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิสำเนาเดิม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพหลักของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ข้อมูลที่อาจเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการกำหนดปรัชญา นโยบาย จุดมุ่งหมาย การวางแผน และการดำเนินงานจัดหลักสูตร การเรียนการสอน และกิจกรรมทั้งในหลักสูตรและเสริมหลักสูตร ให้สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบัน โดยพิจารณาหาแนวทางส่งเสริมและปลูกฝังความนิยมไทยแก่นิสิตต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

๑

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีจากทุกคณะ ทุกชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวมทั้งสิ้น 9,084 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1.1 เพศ ได้แก่

1.1.1 เพศชาย

1.1.2 เพศหญิง

1.2 ชั้นปีที่ศึกษา ได้แก่

1.2.1 ชั้นปีที่ 1

1.2.2 ชั้นปีที่ 2

1.2.3 ชั้นปีที่ 3

1.2.4 ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า

1.3 สาขาวิชาที่ศึกษา แบ่งเป็น 4 สาขาวิชา ได้แก่

1.3.1 วิทยาศาสตร์สุขภาพ

1.3.2 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

1.3.3 มนุษยศาสตร์

1.3.4 สังคมศาสตร์

1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1.4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของ
นิสิตตั้งแต่ระดับ 3.00 ขึ้นไป

1.4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสม
ของนิสิตตั้งแต่ระดับ 2.50 ขึ้นไปจนถึงระดับ 2.99

1.4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของ
นิสิตต่ำกว่าระดับ 2.50

1.5 ภูมิสำเนาเดิม แบ่งเป็น 2 เขต ได้แก่

1.5.1 เขตชุมชนเมือง

1.5.2 เขตชุมชนชนบท

1.6 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

1.6.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง หมายถึง ครอบครัว
มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท

1.6.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง หมายถึง
ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 15,000 บาท ถึง 30,000 บาท

1.6.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ หมายถึง ครอบครัว
มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2543 : 28)

- 1.7 อาชีพหลักของผู้ปกครอง แบ่งเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่
 - 1.7.1 ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - 1.7.2 ผู้ประกอบการธุรกิจ
 - 1.7.3 ลูกจ้าง
 - 1.7.4 เกษตรกรรม
 - 1.7.5 อาชีพอื่น ๆ
- 1.8 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่
 - 1.8.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี
 - 1.8.2 ปริญญาตรี
 - 1.8.3 สูงกว่าปริญญาตรี
- 1.9 ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่
 - 1.9.1 เข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตในระดับน้อย
 - 1.9.2 เข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตในระดับปานกลาง
 - 1.9.3 เข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตในระดับมาก
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งเป็น 6 ด้าน ดังนี้
 - 2.1 ด้านความเป็นชาติไทย
 - 2.2 ด้านภาษาและวรรณคดีไทย
 - 2.3 ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย
 - 2.4 ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย
 - 2.5 ด้านศิลปกรรมไทย
 - 2.6 ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความนิยมไทย หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่แสดงออกโดยการตระหนักในคุณค่า ชื่นชอบ ภาคภูมิใจ ยึดถือปฏิบัติ สนับสนุน ปกป้อง อนุรักษ์ และเผยแพร่ความเป็นไทย เพื่อให้เกิดความสุข ความเจริญ ความมั่นคง ความมีเสถียรภาพของคนในชาติ สังคม และประเทศชาติของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใน 6 ด้าน ได้แก่

1.1 ด้านความเป็นชาติไทย หมายถึง ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ห่วงแหนผืนแผ่นดินไทย ภาคภูมิใจในเอกราชและความเป็นไทย และมีความรักและสนับสนุนคนไทยด้วยกัน ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามคนไทย ไม่เห็นชาติอื่นดีกว่าชาติไทย อันส่งผลให้เสื่อมเสียเกียรติของชาติ

1.2 ด้านภาษาและวรรณคดีไทย หมายถึง ความภาคภูมิใจในภาษาไทย อนุรักษ์ สืบสาน และส่งเสริมการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องชัดเจนทั้งการพูดและการเขียน เห็นคุณค่าและ ชื่นชอบในวรรณคดีไทย

1.3 ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี หมายถึง การนิยมถือปฏิบัติตามธรรมเนียม ประเพณีอันดีงามของไทย นิยมการแสดงความรักและทักทายแบบไทย นิยมมารยาทแบบ ไทย ส่งเสริมและอนุรักษ์ให้คงอยู่

1.4 ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย หมายถึง ความชื่นชอบในลักษณะนิสัย ของคนไทย ไม่ว่าจะเป็นความอ่อนน้อมถ่อมตน ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความมีมิตรไมตรี ความนับถือกันเป็นเครือญาติ ความประนีประนอม และความกตัญญูทวด

1.5 ด้านศิลปกรรมไทย หมายถึง ความชื่นชอบและภาคภูมิใจในศิลปกรรมไทย เห็นคุณค่าและซาบซึ้งในความงดงามของศิลปกรรมไทย ส่งเสริมและอนุรักษ์ให้คงอยู่ รวมทั้ง เผยแพร่ให้ต่างชาติรู้จัก

1.6 ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย หมายถึง การนิยมใช้ของ ไทย สินค้าที่คนไทยทำหรือทำในเมืองไทย นิยมซื้อของไทย นิยมบริโภคผลไม้และอาหารอัน ประจักษ์จากสิ่งที่กำเนิดหรือทำในเมืองไทย นิยมใช้เครื่องแต่งกายด้วยวัสดุที่กำเนิดหรือทำขึ้นใน เมืองไทย รวมทั้งนิยมเที่ยวเมืองไทย

2. นิสิต หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีจากทุกคณะ ทุกชั้นปี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. ชั้นปีที่ศึกษา หมายถึง ระดับชั้นปีที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่แบ่งเป็น ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า

4. สาขาวิชาที่ศึกษา หมายถึง ลักษณะของกลุ่มวิชาที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่ ซึ่งแบ่งตาม สาขาวิชาออกเป็น 4 สาขาวิชา ได้แก่

4.1 สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะแพทย- ศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ และคณะสหเวชศาสตร์

4.2 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ใน คณะวิทยาศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์

4.3 สาขามนุษยศาสตร์ ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะมนุษยศาสตร์ และ คณะศิลปศาสตร์

4.4 สาขาสังคมศาสตร์ ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะพลศึกษา

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนิสิตในระดับ ปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่วัดได้จากคะแนนเฉลี่ยสะสม ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตออกเป็น 3 ระดับดังต่อไปนี้

5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตตั้งแต่ระดับ 3.00 ขึ้นไป

5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตตั้งแต่ระดับ 2.50 ขึ้นไปจนถึงระดับ 2.99

5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตต่ำกว่าระดับ 2.50

6. ภูมิสำเนาเดิม หมายถึง ที่อยู่อาศัยดั้งเดิมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการวิจัยนี้แบ่งพื้นที่ตามเขตการปกครองออกเป็น 2 เขต ดังนี้

6.1 เขตชุมชนเมือง หมายถึง นิสิตมีภูมิสำเนาเดิมอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมือง และเขตเทศบาลอำเภอ

6.2 เขตชุมชนชนบท หมายถึง นิสิตมีภูมิสำเนาเดิมอาศัยอยู่ในเขตตำบลรอบนอกเขตเทศบาลเมืองและเขตเทศบาลอำเภอ

7. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของบิดามารดาที่ได้รับในแต่ละเดือน ในกรณีที่นิสิตไม่มีบิดามารดาให้หมายถึงรายได้ของผู้ปกครองในแต่ละเดือน แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

7.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง หมายถึง ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท

7.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง หมายถึง ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 15,000 บาท ถึง 30,000 บาท

7.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ หมายถึง ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท

8. อาชีพหลักของผู้ปกครอง หมายถึง ชนิดของงานที่ผู้ปกครองของนิสิตประกอบการอยู่เป็นอาชีพหลัก ซึ่งนำรายได้มาเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัวนิสิต แบ่งเป็น 5 ประเภท ดังนี้

8.1 รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ปกครองนิสิตที่ประกอบอาชีพด้วยการเป็นข้าราชการหรือเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ

8.2 ประกอบธุรกิจ หมายถึง ผู้ปกครองนิสิตที่ประกอบอาชีพด้วยการเป็นเจ้าของกิจการเอง ไม่ว่าจะเป็นด้านการค้าขายพาณิชย์หรือด้านบริการ

8.3 รับจ้าง หมายถึง ผู้ปกครองนิสิตที่ประกอบอาชีพด้วยการรับจ้างทั่วไป หรือเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ธนาคาร และโรงพยาบาลเอกชน

8.4 เกษตรกรรม หมายถึง ผู้ปกครองนิสิตที่ประกอบอาชีพด้วยการทำนา ทำไร่ ทำสวน และเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพหลัก

8.5 อาชีพอื่น ๆ หมายถึง อาชีพที่นอกเหนือจากอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ ธุรกิจ รับจ้าง และเกษตรกรรม ได้แก่ แม่บ้าน พ่อบ้าน และว่างงาน

9. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง วุฒิการศึกษาชั้นสูงสุดของผู้ปกครองของนิสิต แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี

10. ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต หมายถึง การที่นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้มีส่วนร่วมหรือเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ซึ่งกิจกรรมนั้นอาจจัดขึ้นโดยนิสิต คณะ หรือมหาวิทยาลัย โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

10.1 เข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตในระดับน้อย หมายถึง นิสิตมีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตน้อย โดยมีคะแนนรวมของการเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ 22 – 50

10.2 เข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตในระดับปานกลาง หมายถึง นิสิตมีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปานกลาง โดยมีคะแนนรวมของการเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ 51 – 79

10.3 เข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตในระดับมาก หมายถึง นิสิตมีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตมาก โดยมีคะแนนรวมของการเข้าร่วมกิจกรรมตั้งแต่ 80 – 110

สมมติฐานการวิจัย

1. นิสิตชายและนิสิตหญิงมีความนิยมไทยแตกต่างกัน
2. นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่แตกต่างกัน จะมีความนิยมไทยแตกต่างกัน
3. นิสิตที่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน จะมีความนิยมไทยแตกต่างกัน
4. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน จะมีความนิยมไทยแตกต่างกัน
5. นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกัน จะมีความนิยมไทยแตกต่างกัน
6. นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน จะมีความนิยมไทยแตกต่างกัน
7. นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน จะมีความนิยมไทยแตกต่างกัน
8. นิสิตที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความนิยมไทยแตกต่างกัน
9. นิสิตที่มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมต่างกัน จะมีความนิยมไทยแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาดำรง เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชาตินิยมและความนิยมไทย โดยนำเสนอตามลำดับสารดังนี้ คือ ความหมายและความเป็นมาของชาตินิยม ความหมายและความเป็นมาของความนิยมไทย บทบาทของชาตินิยมและความนิยมไทย ลักษณะของความนิยมไทย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา

ความหมายและความเป็นมาของชาตินิยม

ความหมายของชาตินิยม

มีนักวิชาการ นักรัฐศาสตร์ และผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านซึ่งสนใจศึกษาในเรื่อง ชาตินิยม (Nationalism) ได้ให้คำนิยามหลายอย่างแตกต่างกันไป จากการวิเคราะห์ของคอก์น (Kohn.1955, 1968) ซิมมอนส์-ซิมโมนอเลวิช (Symmons-Symonolewicz.1970) คาเมนกา (Kamenka.1973) สไนเดอร์ (Snyder.1984) และสมิธ (Smith.1976, 1981) มีข้อคิดเห็นร่วมกันว่า ชาตินิยม หมายถึงความรู้สึกของประชาชนในกลุ่มที่มีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมร่วมกัน อยู่ร่วมกันในพื้นที่ซึ่งกำหนดไว้ มีความเชื่อและจุดมุ่งหมายเดียวกัน ขณะที่ โรมูโล (Romulo.1964 : 24) เห็นว่า ชาตินิยมเป็นความรักในบ้านเกิดเมืองนอนของตน รวมทั้งปรารถนาที่จะมีอิสรภาพทางการเมือง มีความมั่นคงปลอดภัย และรักษาเกียรติภูมิของชาติตนไว้ และคาร์ลตัน (Carlton.1973) เสนอว่า ชาตินิยมเป็นความรู้สึกอันได้แก่ ความจงรักภักดีต่อความเป็นเลิศของรัฐชาติของตน ความจงรักภักดีอันนี้จะอยู่เหนือความจงรักภักดีทั้งปวง นอกจากนี้ บอร์กัตตา และมารี (Borgatta and Marie. 1992 : 1333) ได้ให้ความหมายของชาตินิยมไว้ว่า ชาตินิยมเป็นความรักชาติ การจงรักภักดีต่อประเทศชาติและหมู่ชนที่มีชาติพันธุ์เดียวกันกับตน ส่วนอัลลัน (Allan.1995 : 188) กล่าวว่า "ชาตินิยม" เป็นกระบวนการทางสังคม ซึ่งมีรูปแบบของรัฐชาติที่มีเอกลักษณ์เหมือนกัน อยู่ภายใต้การปกครองเดียวกัน สอดคล้องกับมอนท์เซอร์รัต (Montserat.1996 : 47) ที่ได้ให้ความหมายของชาตินิยมไว้ว่าเป็นความรู้สึก ความคิดเห็นของสิ่งที่มีอยู่ในสังคมที่มีเอกลักษณ์ ความเชื่อและจุดหมายปลายทางของชีวิต และอยู่ภายใต้การปกครองเดียวกัน

ส่วนนักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิไทยได้ให้ความหมายของชาตินิยมว่า หมายถึง ลัทธิถือชาติเป็นใหญ่ มีความรักชาติ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2525 : 264) และจากพจนานุกรมอังกฤษ - ไทย (ฉบับห้องสมุด) ก็ได้ให้ความหมายของ "ชาตินิยม" ว่า หมายถึง ลัทธิชาตินิยม ความรักชาติ ความต้องการให้ชาติเจริญก้าวหน้าหรือเป็นอิสระ การบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และอื่น ๆ ของชาติ (วิทย์ เทียงวิบุณธรรม. 2538 : 715) นักชาตินิยมไทยอย่างพลตรี หลวงวิจิตรวาทการ (2505 : 257) ก็ได้ให้ความหมายชาตินิยมว่า ชาตินิยมเป็นเป็นลัทธิที่ให้ความสำคัญแก่ส่วนรวมของเชื้อชาติ เป็นความรักความนิยมคนเชื้อชาติเดียวกัน ดังที่ ดิเรก ชัยนาม (2509 : 32) ได้ให้ความเห็นว่า ชาตินิยมเป็นความสำนึกในทางจงรักภักดีต่อหมู่ชนซึ่งตนถือว่าเป็นชาติพันธุ์ (Ethnic) เดียวกัน และเป็นชุมชนที่มีวัฒนธรรมอย่างเดียวกัน ซึ่งอรรถราพร กมฺพพิสมัย (2525 : 4) ให้ความคิดเห็นว่าชาตินิยมเป็นเรื่องของคนที่มีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมร่วมกัน ต่างมีความเชื่อ มีความศรัทธาต่อสิ่งที่เห็นพ้องในคุณค่ามีความสำคัญและเป็นความภาคภูมิใจเหมือนกัน ส่วน ประเวศ วะสี (2540 : 4 - 5) เสนอว่า ชาตินิยมหรือความนิยมในชาติของตน ที่มีแผ่นดินเกิดร่วมกัน มีประวัติศาสตร์ร่วมกัน มีวิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมร่วมกัน มีจิตวิญญาณร่วมกัน มีความเป็นพี่น้องร่วมกัน ซึ่งทรงคุณค่าที่คนในชาติจะต้องรู้จักรักและหวงแหน และอัมรินทร์ คอมันตร์ (2543 : 177) ให้ความเห็นว่า ชาตินิยมไม่ใช่การเกลียดต่างชาติ หรือการแบ่งแยกเชื้อชาติ แต่ความเป็นชาตินิยม คือ ความรู้สึกผูกพันแผ่นดินเกิด ความรู้สึกหวงแหนในสิทธิผลประโยชน์ ศักดิ์ศรี ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามและทรัพย์สินสมบัติต่าง ๆ ของชาติ

ในส่วนผู้ที่ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องชาตินิยมได้สรุปความหมายของชาตินิยมไว้ในผลงานดังนี้คือ มล. จุลลา งอนรด (2513 : 3) ได้ให้คำนิยามลัทธิชาตินิยมไว้ว่าเป็นความรู้สึกรักชาติ บ้านเมือง ความจงรักภักดีต่อประเทศชาติและหมู่ชนที่มีชาติพันธุ์เดียวกันกับตน ซึ่งก่อให้เกิดอารมณ์ร่วมในอันที่จะเสียสละเพื่อชาติ ตลอดจนมีความปรารถนาจะรักษาความเป็นอิสระทางการเมือง ความมั่นคงปลอดภัยและเกียรติภูมิของชาติไว้

ไพฑูรย์ เจ๊ะแอ (2522 : 14) ให้คำนิยามว่า "ชาตินิยม" หมายถึง การรักชาติ การภักดีต่อประเทศชาติและหมู่ชนที่มีชาติพันธุ์เดียวกันกับตน เป็นการแสดงออกหรือการปฏิบัติตนของคนในชาติโดยส่วนตนหรือส่วนรวม เพื่อแสดงพลังต่อต้านศัตรูของชาติ รักษาอำนาจอธิปไตยและเกียรติภูมิของชาติ ตลอดจนความปรารถนาจะให้ความช่วยเหลือ และการต้อนรับบุคคลในหมู่ชนชาติเดียวกัน การเสียสละทรัพย์สินแรงงาน สติปัญญาและชีวิตเพื่อเป็นชาติพลี

จิระพันธ์ ชาติชินเขาว์ (2538 : 7) ให้คำนิยามว่า ชาตินิยมเป็นนโยบายของรัฐที่สร้างความมั่นคง ความเจริญก้าวหน้าให้แก่ประเทศชาติด้านต่าง ๆ โดยเชื่อมั่นว่าความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ย่อมก่อให้เกิดความมั่นคงของชาติภายใต้สถานการณ์

หนึ่ง ๆ ผู้มีอำนาจสูงสุดในการปกครองจึงมีหน้าที่ปลูกฝังความจงรักภักดีให้เกิดขึ้นกับคนในชาติ และผลักดันให้คนในชาติเกิดความเชื่อถือให้ความร่วมมือ และปฏิบัติตามนโยบายของรัฐด้วยความเสียสละ รวมทั้งอาจแสดงพลังต่อต้านชาวต่างชาติที่อาจเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของชาติอีกด้วย

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า "ชาตินิยม" คือ การนิยมในชาติของตนเอง ซึ่งแสดงออกโดยการรักและภักดีต่อประเทศชาติและคนในชาติที่มีแผ่นดินเกิด ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิถีชีวิตและจิตวิญญาณร่วมกัน เสียสละเพื่อชาติ ปราบปรามที่จะรักษาความเป็นอิสระของชาติ ความมั่นคงปลอดภัยและเกียรติภูมิของชาติไว้

ความเป็นมาของชาตินิยม

ความรู้สึกชาตินิยม (Nationalism) พัฒนาจากความรักครอบครัว ญาติพี่น้อง และเผ่าพันธุ์ของตน ต่อมาเกิดความรักถิ่นฐานที่อยู่อาศัย รักในมรดกตกทอดของบรรพชน อันได้แก่ ศิลปวัฒนธรรม ภาษา ศาสนา และระบบการปกครองของตน (จรัญ สุวดี. 2533 : 60) ความรู้สึกชาตินิยมมีความล้าลึกกว่าความรักในปิตุภูมิ (Patriotism) ซึ่งหมายถึง ความรักในบ้านเกิดเมืองนอนหรือความรักในประเทศ (แผ่นดิน) เฉพาะอาณาเขตถิ่นฐานเป็นสำคัญเท่านั้น แต่ชาตินิยมให้ความหมายกว้างกว่าโดยพิจารณาจากรากศัพท์ Nation (เนชั่น) ที่สื่อมาจากคำฝรั่งเศสยุคกลาง "Nacion" (ออกเสียง นาซิอง) และแผลงมาจากคำลาติน "Natio" (ออกเสียง นาซิโอ) อันหมายถึงปวงชนที่สืบสายมาจากต้นบรรพบุรุษเดียวกัน ใช้ภาษาและมีประวัติสืบมาอย่างเดียวกันและประกอบเป็นกลุ่มชนระบบสังคมเดียวกัน ตั้งอยู่ในดินแดนหนึ่งส่วนของโลก (ปรีดี พนมยงค์. 2526 : 25 – 32) ความรู้สึกชาตินิยมจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีความเป็นชาติ (Nation) เกิดขึ้น และความเป็นมาของชาตินิยมในแต่ละชาติแต่ละแห่งก็มีความแตกต่างกันไปตามลักษณะของแต่ละรัฐแต่ละชาติ ตามระยะเวลาและสภาวะการณ์ของชาตินั้นๆ ทำให้แต่ละชาติเกิดความรู้สึกนึกคิดที่แตกต่างกันไป ไม่สามารถรวมกันเป็นหนึ่งเดียวได้ เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้นในแต่ละกลุ่มแต่ละชาติจึงเกิดความรู้สึกชาตินิยมในกลุ่มและในชาติของตน เพื่อความร่วมมือกันในการต่อสู้กับกลุ่มหรือชาติอื่น ลักษณะสำคัญของชาตินิยม คือ ต้องการยกฐานะของชาติให้สูงเหนือสิ่งอื่นใด สิ่งที่ทำให้คนในชาติมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน คือ ความมีเชื้อชาติเดียวกัน มีภาษาเดียวกัน มีประเพณีร่วมกัน และมีประวัติศาสตร์ความเป็นมาร่วมกัน (จุลลา อนรต, มล. 2513 : 3)

ชาตินิยมปรากฏเป็นหลักฐานเก่าแก่ที่สุดในยุคโรมันมีอำนาจ พวกโรมันพยายามจัดลัทธิชาตินิยมของชนเผ่าต่างๆ โดยแผ่ขยายวัฒนธรรมของโรมัน (จรัญ สุวดี. 2533 : 60) ิบุรูปเป็นชนชาติหนึ่งที่มีความคิดเกี่ยวกับชาตินิยมในสมัยนั้น ซึ่งเชื่อว่าพวกตนเป็นชนชาติที่พระเจ้าเป็น

ผู้เลือกสรรแล้ว ความเชื่อนี้มีผลต่อความเป็นชาตินิยมของพวกยิวเป็นอย่างมาก คือ พวกยิวยังคงรักษาวิญญาณแห่งความเป็นชาติอยู่จนกระทั่งทุกวันนี้ โดยถือว่า ชนชาตียิวสูงส่งกว่าชนชาติอื่น ต้องทำหน้าที่เพื่อให้มนุษยชาติมีโอกาสไปสู่ความเจริญในแนวทางของพระเจ้า ซึ่งเป็นลักษณะชาตินิยมแบบผู้ไถ่บาป (Messianist Nationalism) ซึ่งแนวความคิดนี้ได้มีอิทธิพลต่อนักปราชญ์และนักปฏิบัติทางชาตินิยมของยุโรปเป็นอย่างมาก (ไพฑูรย์ เจ๊ะแฮ. 2522 : 15) ต่อมาเมื่อมีวิทยาการการพิมพ์เกิดขึ้นเมื่อประมาณ ค.ศ. 1457 ความเป็นชาติได้เผยแพร่เด่นชัดจากเอกสารและหนังสือต่าง ๆ มากมาย ชาตินิยมเรื่องแรกที่ปรากฏออกมา คือ ชนชาติต่าง ๆ ในยุโรปที่หันมาใช้ภาษาของตนเองแทน

ชาตินิยมใหม่ ที่เริ่มขึ้นในยุโรปก่อนโดยปรากฏในศตวรรษที่ 18 จากการปฏิวัติอเมริกาและฝรั่งเศส ตามแนวคิดของความเสมอภาค ความอิสระ ความสัมพันธ์โดยเฉพาะอย่างยิ่งความนิยมในอำนาจอธิปไตยและพระมหากษัตริย์ซึ่งเป็นรากฐานและแนวทางของชาตินิยมมอนท์เซอร์รัต (Montserat. 1996 : 45) สังคมยุโรปเดิมเป็นสังคมเกษตร บุคคลจะภักดีต่อกษัตริย์ขุนนางและพระ เมื่อเกิดการปฏิวัติอุตสาหกรรมแล้ว นักการปกครองได้นำลักษณะการเป็นชาติเข้ามาแทนที่ บุคคลจะเริ่มรู้สึกต่างไปจากกลุ่มชนชาติอื่น ชาตินิยมมาปรากฏชัดเจนเมื่อมีการปฏิรูปศาสนาขึ้นมากในพุทธศตวรรษที่ 20 (ไพฑูรย์ เจ๊ะแฮ. 2522 : 15) ศาสนาไม่ได้มีอิทธิพลดังเช่นแต่ก่อน ความรู้สึกจงรักภักดีจึงได้เบี่ยงเบนจากองค์พระมหากษัตริย์และศาสนาไปสู่ชาติ โดยบุคคลถือว่าชาติเป็นสิ่งเดียวกันกับประชาชน มีการกำหนดขอบเขตของรัฐโดยอาศัยหลักของชาติพันธุ์ คือ คนที่มีเชื้อชาติเดียวกัน ใช้ภาษาเดียวกันก็ควรอยู่ในรัฐเดียวกัน ซึ่งนับเป็นปรากฏการณ์และเป็นขบวนการใหม่ที่มีส่วนสำคัญในชีวิต สังคม และเป็นพลังที่ก่อให้เกิดความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงโดยทั่วไป (จุลลา งอนรณ, มล. 2513 : 6)

ชาตินิยมของยุโรป มีลักษณะของแนวคิดและการดำเนินการแตกต่างกันไป จากการศึกษาพบว่า บางแห่งมีการกระตุ้นชาตินิยมอย่างรุนแรง บางแห่งชาตินิยมพัฒนาอย่างค่อยเป็นค่อยไป ดังเช่น อังกฤษภูมิใจในระบอบการปกครองที่มีเสถียรภาพเป็นรัฐอิสระและอยู่บนรากฐานของคำประกาศแห่งสิทธิ พ.ศ.2232 (Bill of Right.1689) และฝรั่งเศสมีความภาคภูมิใจในฐานะที่เป็นผู้นำในการปฏิวัติยุโรป ทั้งในด้านวัฒนธรรม การเมือง การปกครองและการทหาร แต่ภายหลังการปฏิวัติ (ค.ศ.1789) ชาตินิยมในฝรั่งเศสมีลักษณะรุนแรง เพราะผู้นำประเทศต้องการสร้างสัญลักษณ์ใหม่แทนระบบเก่าที่ถูกทำลายไป

ส่วนชาตินิยมในเยอรมันมีลักษณะความเป็นชาตินิยมที่รุนแรงมาก มีนักปราชญ์ทางชาตินิยมที่สำคัญของเยอรมัน คือ โยฮัน ฟอนแฮร์เดอร์ (Johann Von Herder) ได้กระตุ้นชาตินิยมโดยเห็นถึงความบริสุทธิ์ของภาษาเยอรมัน ส่งเสริมความงามและความไพเราะของภาษาเยอรมัน

จนก่อให้เกิดการพิพาทกับชนชั้นปกครอง ที่นิยมใช้ภาษาฝรั่งเศสและวัฒนธรรมฝรั่งเศสเสมอๆ ต่อมาสมัย ฮิตเลอร์ เรื่องอำนาจได้เน้นถึงเลือดเยอรมันว่าเป็นเลือดของอารยชนที่ดีกว่าพวกอื่น ได้กระตุ้นให้ประชาชนเกิดปฏิกิริยาต่อต้านอิทธิพลของต่างชาติ ต่อสู้และขับไล่อิทธิพลของต่างชาติออกไปจากเยอรมัน การต่อสู้เป็นไปในลักษณะที่รุนแรงและก้าวร้าว ชาตินิยมของเยอรมันจึงเป็นชาตินิยมในทางลบ (Negative Nationalism) (ไพฑูรย์ เจ๊ะแฮ. 2522 : 15 – 16)

ในด้านการส่งเสริมความรู้สึกชาตินิยม เริ่มขึ้นหลังการปฏิวัติฝรั่งเศส โดยฝรั่งเศสเป็นผู้ริเริ่มขึ้นมาก่อน ด้วยการจัดระบบการศึกษาใหม่ จากการศึกษาหลักวิชาการขั้นสูงและเรื่องเกี่ยวกับมนุษยชาติ มาเป็นการศึกษาประวัติศาสตร์และบทเพลงที่ปลุกใจให้เกิดความรักชาติแทน ชาวฝรั่งเศสภาคภูมิใจในศิลปะ ดนตรีและเทศกาลประจำชาติต่างๆ รวมทั้งมีการเผยแพร่ภาษาฝรั่งเศสออกไปในฐานะภาษาประจำชาติที่จะต้องใช้อยู่โดยทั่วไป (จุลลา งอนรณ, มล. 2513 : 7)

ลัทธิชาตินิยมได้แพร่ขยายออกไปโดยทั่วไป ในศตวรรษที่ 19 และ 20 เนื่องจากพลังของประชาธิปไตยและการปฏิวัติทางด้านเศรษฐกิจที่ช่วยให้ความรู้สึกเรื่องชาตินิยมรุนแรงขึ้น และภายหลังลัทธิชาตินิยมได้ขยายตัวไปสู่จีน ญี่ปุ่น และในประเทศไทย สำหรับชาตินิยมในไทย มีมาแต่โบราณซึ่งได้ก่อตัวขึ้นอย่างมั่นคงในอาณาจักรสุโขทัยที่มีการต่อสู้กับอำนาจการครอบงำของขอม และต่อมาอาณาจักรอยุธยาได้ต่อสู้กับอำนาจของพม่า และในที่สุดชาตินิยมไทยก็มั่นคงอยู่ในราชอาณาจักรในสมัยรัตนโกสินทร์ (จริย สุนทิต. 2533 : 61) ซึ่งในสมัยรัตนโกสินทร์นั้นนับตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 เป็นต้นมาชาติไทยได้เปิดประตูต้อนรับชาวต่างชาติมากขึ้น อารยธรรมตะวันตกหลั่งไหลเข้าสู่ประเทศไทยต่อเนื่องกันจนถึงสมัยรัชกาลที่ 5 สภาพบ้านเมืองมีการเปลี่ยนแปลงเป็นอันมาก ทั้งสภาพสังคม เศรษฐกิจและการเมือง อีกทั้งยังก่อให้เกิดการพัฒนาบ้านเมืองในรูปแบบต่าง ๆ อีกด้วย (ธิดา โมสิกรัตน์. 2520 : 1)

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงนำนโยบายชาตินิยมมาใช้ในประเทศไทยเป็นครั้งแรก เพื่อกระตุ้นความรู้สึกของประชาชนคนไทยให้สำนึกในหน้าที่พลเมืองของชาติ ในอันที่จะช่วยต่อต้านภัยคุกคามจากการแพร่ขยายของลัทธิจักรวรรดินิยมและภัยทางเศรษฐกิจจากชาวจีนโพ้นทะเลที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย นอกจากนั้นเพื่อปลุกฝังให้ประชาชนคนไทยมีความสามัคคี มีความรู้สึกภูมิใจในเกียรติภูมิของตนเอง พร้อมทั้งจะช่วยกันยกฐานะของประเทศให้เจริญเท่าเทียมกับนานาประเทศ (ไพฑูรย์ เจ๊ะแฮ. 2522 : บทคัดย่อ) วิธีการเผยแพร่ลัทธิชาตินิยมของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงกระทำด้วยวิธีการเปลี่ยนแปลงธงชาติไทยจากเดิมเป็นธงสีแดงมีรูปช้างเผือกอยู่ตรงกลาง มาเป็นธงไตรรงค์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่รวมจิตใจของคนในชาติ นอกจากนี้ยังเผยแพร่ด้วยวิธีการมีพระบรมราโชวาทเกี่ยวกับชาตินิยมพระราชทานแก่นักเรียนและประชาชนทั่วไป รวมทั้งทรงพระราชนิพนธ์วรรณกรรมที่ส่งเสริมลัทธิชาตินิยมในหมู่

คนไทยอันได้แก่ อัสวภาสิตหรือพระราชนิพนธ์โคลงสุภาสิตเปรียบนามสกุลกับแซ่ ลัทธิเอาอย่าง โคลนติดล้อ พวกยิวแห่งบูรพาทิศ และเมืองไทยจึงตื่นเกิด เป็นต้น (ธิดา โมสิกรัตน์. 2520 : 13 – 16)

ลัทธิชาตินิยมของไทยจางหายไปช่วงระยะเวลาหนึ่ง และฟื้นฟูก่อนอีกครั้งในสมัยพลตรีหลวงพิบูลสงคราม (แปลก ชีตตะสังคะ) เป็นนายกรัฐมนตรีเมื่อปี พ.ศ.2481 ชาตินิยมไทยได้ขยายตัวอย่างชัดเจนมากขึ้น มีการรณรงค์ “นโยบายสร้างชาติ” เพื่อจะทำให้ประเทศไทยมีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาประเทศ จึงได้มีการนำลัทธิชาตินิยมมาใช้ มีการเปลี่ยนแปลงชื่อประเทศจากสยามมาเป็นไทย มีการแต่งเพลงชาติไทยขึ้น สร้างบทละครและเพลงปลุกใจ รณรงค์ให้รักชาติไทย และประกาศให้วันที่ 24 มิถุนายนของทุกปีเป็นวันชาติไทย (สุทธาชัย ยิ้มประเสริฐ. 2543 : 60) นโยบายชาตินิยมของรัฐบาลชุดพลตรีหลวงพิบูลสงครามเป็นนายกรัฐมนตรีนำมาใช้เป็นนโยบายที่รุนแรงมากของประเทศ รัฐบาลได้นำมาตรการและวิธีการต่าง ๆ มาใช้กับประชาชนคนไทย และมักสร้างศัตรูให้ประชาชนมองเห็น เช่น ศัตรูจากจักรวรรดินิยม จากชาวจีนโพ้นทะเล และศัตรูจากลัทธิคอมมิวนิสต์ (ไพฑูรย์ เจ๊ะแซ. 2522 : บทคัดย่อ) ผลจากการดำเนินนโยบายชาตินิยมอย่างรุนแรงทำให้ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงในทางการเมืองและเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว เมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่สองรัฐบาลจึงได้รณรงค์ชาตินิยมเพื่อต่อต้านลัทธิล่าอาณานิคมตะวันตก โดยเฉพาะฝรั่งเศส อันนำไปสู่ภาวะสงครามอินโดจีนระหว่างไทยกับฝรั่งเศสจนไทยต้องเสียดินแดนฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขงให้กับฝรั่งเศสไป รัฐบาลชุดของหลวงพิบูลสงครามก็พ้นอำนาจไปด้วยและได้กลับมาเป็นนายกรัฐมนตรีอีกครั้งในปี พ.ศ.2491 โดยได้มีการรณรงค์ชาตินิยมต่อต้านคนจีนครั้งใหม่ จนกระทั่งถูกรัฐประหารและจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ขึ้นเป็นนายกรัฐมนตรีแทน อำนาจเผด็จการได้ถ่ายทอดสู่จอมพลถนอม กิตติขจร ลัทธิชาตินิยมถูกนำมาใช้ในลักษณะที่ต่อต้านคอมมิวนิสต์เป็นหลัก โดยถือว่าลัทธิคอมมิวนิสต์จะทำลายสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และทำลายเอกราชของชาติไทย (สุทธาชัย ยิ้มประเสริฐ. 2543 : 61 – 63)

ปัจจุบันการล่าอาณานิคมทางการเมืองและการปกครองโดยยึดประเทศที่อ่อนแอกว่าเป็นเมืองขึ้น ได้เปลี่ยนมาเป็นการล่าอาณานิคมทางปัญญาและทางเศรษฐกิจ ประเทศไทยแม้จะรักษาเอกราชของความเป็นไทยไว้ได้และมีการพัฒนามาโดยลำดับ แต่การเปิดประเทศค้าขายกับต่างชาติทำให้ประเทศไทยตกอยู่ในภาวะขาดดุลการค้าและถูกครอบงำโดยลัทธิเศรษฐกิจทุนนิยมที่มีวัตถุนิยม ปัจเจกนิยม และบริโภคนิยมของต่างชาติมาตลอด (ลิขิต ธีรเวคิน. 2543 : 171 - 175) การบริหารของรัฐบาลที่ผ่านมาเชื่อว่าการเปิดประเทศเพื่อรับรองการลงทุน และการค้ากับต่างชาติอย่างเสรีเป็นวิธีเดียวที่จะทำให้การพัฒนาประเทศมีประสิทธิภาพอย่างสูงสุด อันจะนำไปสู่การแข่งขันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพที่จะเป็นประโยชน์สำหรับคนทุกคนในประเทศ แต่ความจริงก็คือ

ประเทศไทยรีบเปิดประเทศเร็วและมากเกินไปในสภาพที่คนไทยยังไม่พร้อม การกระจายทรัพยากร รายได้ และความรู้ที่ไม่ทั่วถึง ทำให้ทุนข้ามชาติเข้ามาเอาเปรียบคนไทยมากเกินไป จนเศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ในสภาวะวิกฤต (วิทยากร เชียงกูล. 2543 : 199) เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติและประชาชนเป็นจำนวนมาก เหตุการณ์เช่นนี้จะไม่เกิดขึ้นถ้าประชาชนคนไทยมีความเป็นชาตินิยม ช่วยกันติดตามการบริหารงานของรัฐบาลและนักการเมือง ออกมาปกป้องแผ่นดิน สิทธิและผลประโยชน์ของคนไทยด้วยกัน ชาตินิยมจึงเป็นคำที่มีความสำคัญต่อคนไทยทุกคน และความอยู่รอดของชาติ รัฐบาลในยุค ดร.ทักษิณ ชินวัตรเป็นนายกรัฐมนตรี จึงได้นำชาตินิยมมาให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ภายใต้การรณรงค์ “นิยมไทย” เพื่อให้คนไทยเกิดความรักและความภาคภูมิใจในชาติของตน

ความหมายและความเป็นมาของความนิยมไทย

ความหมายของความนิยมไทย

ความนิยมไทย เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของชาตินิยม (Nationalism) นักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิไทยได้ให้ความหมายของความนิยมไทยไว้ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2526 : 79) ได้ให้ความหมายของความนิยมไทยว่า การมีความรักไทย นิยมไทย โดยสำนึกและภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีความผูกพันห่วงแหนมาตุภูมิและมุ่งมั่นส่งเสริมความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคงของประเทศ รวมทั้งรักษาเกียรติภูมิของชาติ เช่น นิยมใช้สินค้าไทย ศิลปะไทย ทรัพยากรไทยและนิสัยของคนไทย เป็นต้น

จันทร์ทศน์ เพ็ญธิสาร (2529 : 1 - 2) ได้ให้ความหมายของความนิยมไทยว่า หมายถึงความชื่นชอบ ความศรัทธาในเอกลักษณ์ หรือลักษณะเฉพาะของชาติไทย ซึ่งเป็นที่บอกให้รู้ถึงความเป็นไทย ได้แก่ ภาษาพูด ศิลปะ ธรรมเนียมประเพณี จิตใจหรือคุณธรรมแบบไทย

ผดุง อารยะวิญญู และศรียา นิยมธรรม (2530 : 8) ให้ความหมายว่า ความนิยมไทย คือการมีความรักไทย นิยมไทย สำนึกและภาคภูมิใจในความเป็นไทย รักและห่วงแหนศิลปวัฒนธรรมและเอกลักษณ์เฉพาะของคนไทย มีความรักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ซึ่งแสดงออกทั้งทางความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรม

บุญตา แยมน้อย (2536 : 9) นิยามความนิยมไทยว่า เป็นความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมความเป็นไทย โดยมองเห็นคุณค่าของภาษาศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย

ปัจจุบันยุคโลกาภิวัตน์และยุคสารสนเทศ ประเทศไทยและประชาชนต่างพยายามปรับตัว และก้าวให้ทันตามความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี ความหมายของความนิยมไทยจะต้องเพิ่มทิศทางไปสู่แนวโน้มที่จะมีชีวิตแบบไทย มีความรัก ห่วงแหน และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย และเอกลักษณ์ไทย เพื่อที่จะสามารถป้องกันการครอบงำและสกัดกั้นการรุกรานของวัฒนธรรมจากภายนอกที่ไหลบ่าเข้ามาอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง (เปรม ติณสูลานนท์. 2539 : 6) ดังที่ กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ (2539 : 96) ที่ให้ทรรศนะว่า ความนิยมไทย คือ การรักชาติ ศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ รักษาภาษาไทยอันเป็นภาษาประจำชาติ รักษาขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปกรรมไทย แบบแผนการดำเนินชีวิต และการส่งเสริมเศรษฐกิจด้วยการใช้สินค้าไทย ซึ่งคล้ายกับเมืองเริง ประยงค์ (2539 : 98) ที่ให้ความหมายว่า ความนิยมไทย หมายถึง ความรัก ความผูกพันต่อแผ่นดินอันหมายรวมถึง ทรัพยากร ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามที่ต้องปลูกฝัง โดยการสร้างความรู้สึก “นิยม” ในสิ่งนั้น ๆ แก่ชนรุ่นหลัง และต้องทำอย่างต่อเนื่อง ขณะที่สุรเกียรติ์ สนิทวงศ์ (2539 : 97) ได้ให้ความเห็นว่า ความนิยมไทยแสดงออกถึงการให้ความสนับสนุนทุกอย่างที่เป็นไทย และ หทัย หริวรวงษ์ (2539 : 100) ให้ความคิดเห็นว่า ความนิยมไทย คือ ไทยเป็นที่นิยม และภาคภูมิใจที่ไม่ว่าจะเป็นใครก็นิยมในผลงาน และความเป็นชาติที่มีคุณภาพ

นอกจากนี้ในทรรศนะของไพโรจน์ เกษแม่นกิจ (2539 : 102) ความนิยมไทยในยุคโลกาภิวัตน์และการค้าเสรีมีความหมายว่า คนไทยควรมีจิตใจเป็นกลางในการชื่นชอบสิ่งที่อยู่รอบตัวเรา ตั้งแต่สิ่งของไปจนถึงวัฒนธรรมให้เท่า ๆ กัน ไม่มีอคติในจิตใจ คือรักและชอบ “ไทย” “เทศ” เท่า ๆ กัน และมีเหตุผลอย่างเหมาะสมในการชอบอะไร นิยมอะไร เพื่อไม่ให้เสียผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรมของชาติ ในเศรษฐกิจและวัฒนธรรม ความนิยมไทย หมายถึง การรักที่จะอยู่อย่างไทย ซึ่งเหมาะสมแก่กาลสมัย ไทยต้องแข่งขันทางเศรษฐกิจในโลกของการแข่งขันเสรี จะต้องรักและนิยมใช้สินค้าไทย ภาคภูมิใจในฝีมือคนไทยด้วยกัน มีความเชื่อมั่นที่จะกินอย่างพอดี และอยู่อย่างพอดีไม่ฟุ้งเฟ้อ พยายามพึ่งตนเองให้ได้ด้วยการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีให้สามารถยืนหยัดอยู่ในโลกแห่งโลกาภิวัตน์ให้ได้ มีการประหยัดให้เป็นนิสัย และในด้านสังคมจะต้องให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมของตนเองและรู้จักรักษาดุลต่าง ๆ เช่น ใช้ของไทยเพื่อทำให้ “ดุลการค้า” อยู่ในภาวะที่เหมาะสม รักษา “ดุลทางวัฒนธรรม” มิให้เสียดุลแก่วัฒนธรรมต่างประเทศ รักษา “ดุลธรรมชาติ” มิให้มีการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ความนิยมไทยจะต้องไม่หลงทางจนกลายเป็น “หลงชาติไทย” ความนิยมไทยอย่างมีเหตุผลจะช่วยให้คนไทยมีความสุข

ความนิยมไทยจึงหมายถึง การที่รักและนิยมชมชอบในเอกลักษณ์และความเป็นไทย ภาควิชาใจ สนับสนุนและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของไทย สินค้าไทย และทุกอย่างที่ถือกำเนิดบนแผ่นดินไทย แสดงออกทั้งทางความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม โดยมุ่งส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าและความมั่นคงของประเทศ รวมทั้งรักษาเกียรติภูมิของประเทศชาติด้วย

ความเป็นมาของความนิยมไทย

จากการศึกษาความเป็นมาของความนิยมไทยพบว่า ความนิยมไทยเป็นนโยบายแห่งความรักชาติที่ผู้นำของชาติไทยเป็นผู้กำหนดแนวทางปฏิบัติในแต่ละสมัยของผู้นำดังปรากฏหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรของทางราชการครั้งแรก ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2483 ซึ่งมีข้อความว่า

มาตรา 5 วัฒนธรรมซึ่งประชาชนชาวไทยจักต้องปฏิบัติตาม นอกจากจะได้กำหนดไว้โดยพระราชบัญญัติแล้ว ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาได้ในกรณีดังต่อไปนี้

1. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย จรรยา มารยาทในที่สาธารณะสถาน หรือที่ปรากฏแก่สาธารณชน
2. ความมีสมรรถภาพและมารยาทเกี่ยวกับวิธีดำเนินงานอาชีพ
3. ความนิยมไทย

ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติออกมาใหม่ คือ พระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2485 ยกเลิกพระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2483 และขยายขอบข่ายงานวัฒนธรรมของชาติให้กว้างยิ่งขึ้น เช่น ให้จัดตั้งสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ให้แบ่งงานของสภาวัฒนธรรมแห่งชาติฉบับนี้ คือมาตรา 6 มีข้อความว่า

มาตรา 6 วัฒนธรรมซึ่งบุคคลจักต้องปฏิบัติตาม นอกจากจะได้กำหนดไว้ โดยพระราชบัญญัติแล้ว ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาได้ในกรณีดังต่อไปนี้

1. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการแต่งกาย จรรยาและมารยาทในที่สาธารณะสถานหรือที่ปรากฏแก่สาธารณชน
2. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการปฏิบัติตนและการปฏิบัติต่อบ้านเรือน
3. ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการประพฤติอันเป็นทางนำมาซึ่งเกียรติของชาติไทย และพุทธศาสนา
4. ความมีสมรรถภาพและมารยาทเกี่ยวกับวิธีดำเนินงานอาชีพ
5. ความเจริญงอกงามแห่งจิตใจและศีลธรรมของประชาชน
6. ความเจริญก้าวหน้าในทางวรรณกรรมและศิลปกรรม

7. ความนิยมไทย

เรื่องความนิยมไทย ตามหลักฐานที่ปรากฏและได้อ้างมานั้น ยังเป็นคำสั้นๆ ไม่มีคำอธิบาย จนกระทั่งสภาวัฒนธรรมแห่งชาติได้ตั้งสำนักวัฒนธรรมทางจิตใจขึ้น โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช 2485 จึงได้มีคำอธิบายเรื่องความนิยมไทย ของสำนักนี้โดยอธิบายไว้ในเรื่อง "หลักปลูกฝังความดี" ว่า

ความนิยมไทย คือการที่คนไทยนิยมชมชอบในความเป็นไทยของตน สนับสนุนและส่งเสริมคนไทยและชาติไทย อันเป็นวัฒนธรรมส่วนหนึ่งที่แสดงถึงความกลมเกลียว ก้าวหน้าของชาติ คนไทยพึงนิยมไทยโดยแสดงออก ดังนี้

1. นิยมในเชื้อชาติ ได้แก่ การรักนับถือคนไทยด้วยกันและชาติไทย ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามคนไทยและชาติไทยอันจะก่อให้เกิดเสื่อมเสียเกียรติของชาติ ไม่เห็นชาติอื่นดีกว่าชาติไทย
2. นิยมในขนบธรรมเนียมประเพณี คือนิยมถือหลักปฏิบัติตามธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย
3. นิยมในสิ่งประดิษฐ์ คือนิยมใช้ของที่คนไทยทำหรือทำในเมืองไทย นิยมซื้อของของคนไทยขาย (ประพัฒน์ ตรีณรงค์. 2526 : 54-55)

ในสมัย ฯพณฯ จอมพล ป. พิบูลสงครามเป็นนายกรัฐมนตรีได้มีการรณรงค์ความนิยมไทย ในด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมไทยปรากฏเป็นหลักฐานการก่อตั้งสภาวัฒนธรรมเมื่อพุทธศักราช 2485 และได้สถาปนาเป็นกระทรวงวัฒนธรรมในปีพุทธศักราช 2495 มีการกำหนดรูปแบบวัฒนธรรมไทยที่ค่อนข้างจะแปลกใหม่ในหลายๆ ด้านอันเป็นการรณรงค์ทางวัฒนธรรมในยุคแรกของประเทศไทย นอกจากนี้ยังได้มีการจัดระเบียบบรรณนิยมนที่ที่ต้องการสร้างความนิยมไทยเรื่องให้ชาวไทยพยายามใช้เครื่องอุปโภคบริโภคที่ที่ถือกำเนิดขึ้นในประเทศไทย ดังนี้

1. ชาวไทยพึงพยายามบริโภคแต่อาหารอันปรุงจากสิ่งซึ่งมีกำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศไทย
2. ชาวไทยพึงพยายามใช้เครื่องแต่งกายด้วยวัตถุที่มีกำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศไทย
3. ชาวไทยพึงพยายามช่วยกันสนับสนุนงานอาชีพการเกษตร พาณิชย์ อุตสาหกรรม และวิชาชีพของคนไทยด้วยกัน
4. กิจกรรมสาธารณูปโภคอันใดที่รัฐบาลหรือชาวไทยจัดให้มีขึ้นแล้ว ชาวไทยพึงพยายามใช้และสนับสนุน
5. ชาวไทยผู้ประกอบการเกษตร พาณิชย์ อุตสาหกรรม งานอาชีพ หรือวิชาชีพอันได้รับการสนับสนุนโดยรัฐนิยมนฉบับนี้ ต้องพยายามรักษามาตรฐานปรับปรุงคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น และดำเนินกิจการนั้นๆ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตทุกประการ (ป.พิบูลสงคราม. 2483 : 11 - 12)

ต่อมาในสมัยจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรีได้มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการพัฒนาประเทศที่มุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก มีการลดบทบาททางด้านวัฒนธรรมลง โดยยุบกระทรวงวัฒนธรรมจนทำให้เกิดการขาดสถานะสมดุลในสังคมไทยเพราะการพัฒนาทางเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียวมีอาจอำนวยความสะดวกให้แก่สังคมส่วนรวมได้ ในสมัยนี้ความนิยมไทยได้ปรากฏในเอกสารของสมาคมนิยมไทย ในปี พ.ศ. 2507 ที่มีกลุ่มสตรีไทยได้รวมตัวกันสร้าง "ขบวนการนิยมไทย" เพื่อกู้ภัยเศรษฐกิจจากการขาดดุลการค้า และต่อมาคณะรัฐมนตรีได้ลงมติให้มีการรณรงค์นิยมไทยขึ้น การรณรงค์นิยมไทย โดยเฉพาะการรณรงค์การบริโภคสินค้าไทยที่เด่นชัดและจริงจังเห็นได้จากการชุมนุมของขบวนการนิสิตนักศึกษาเพื่อให้ประชาชนหันมานิยมใช้สินค้าไทยที่หน้าห้างสรรพสินค้าชื่อดังของญี่ปุ่นย่านราชดำริ เมื่อปี พ.ศ. 2515 – 2516 มีการจัดงานสัปดาห์ไม่ซื้อสินค้าญี่ปุ่นขึ้น และชักชวนให้ประชาชนหันมาใช้สินค้าไทย การรณรงค์นับได้ว่าประสบความสำเร็จพอสมควรในระยะสั้น เห็นได้จากสมัยนั้นมีนิสิตนักศึกษาหันมาใช้ผ้าฝ้ายดิบติดเสื้อกันเป็นแฟชั่นนิยม (อรุณรุ่ง ไทยภักดี. 2530 : 154) รัฐบาลในสมัยที่พลเอก เปรม ติณสูลานนท์เป็นนายกรัฐมนตรี มีการรณรงค์วัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของไทยควบคู่ไปกับการรณรงค์เรื่องความนิยมไทย ดังจะเห็นได้จากการสัมมนาเรื่อง "บทบาทของความนิยมไทยในการแก้ปัญหาชาติ ในปีพุทธศักราช 2525 เพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติในแนวทางนิยมไทย ที่ประชุมได้พิจารณาให้ความหมายของ "ความนิยมไทย" ไว้ 3 ประการ คือ นิยมในวิถีชีวิตและความเป็นอยู่แบบไทย นิยมในสินค้าไทย และนิยมในความคิดแบบไทย (คณะอนุกรรมการอุดมการณ์ของชาติ. 2526 : 107) ต่อมาปี พ.ศ. 2527 มีการจัดงาน "เทศกาลเที่ยวเมืองไทยและส่งเสริมเอกลักษณ์ไทย" เพื่อให้คนไทยเกิดความนิยมไทยและภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ไทย (เปรม ติณสูลานนท์. 2527 : 33 - 34) และในปี พ.ศ. 2528 ซึ่งถือว่ามีความสำคัญยิ่งต่อประวัติศาสตร์การรณรงค์เรื่องนิยมไทยของประเทศได้มีการจัดงานแสดงสินค้าอุตสาหกรรมไทย เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลในด้านการรณรงค์ "นิยมไทย" ภายใต้คำขวัญ "ส่งเสริมการประหยัด เร่งรัดใช้ของไทย ร่วมใจส่งออก" (เปรม ติณสูลานนท์. 2528 : 175) ในปีต่อมา พ.ศ. 2529 ได้มีการอภิปรายเรื่อง "ความนิยมไทยความฝันและความเป็นจริงของอุตสาหกรรมในประเทศไทย" โดยมีความเชื่อว่าการนิยมไทยอย่างจริงจังและต่อเนื่องด้วยสำนึกว่า การใช้ของไทยนอกจากจะเป็นเกียรติ เป็นความภาคภูมิใจแล้ว ยังเป็นการช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศด้วย (เปรม ติณสูลานนท์. 2529 : 215 - 218) มาตรการการส่งเสริมความนิยมไทยของรัฐบาลสมัยพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ประสบความสำเร็จมาก ดังจะเห็นได้จากการรายงานผลสำรวจทัศนคติความนิยมไทยของคนไทยที่สำรวจโดยฝ่ายวิชาการของสมาคมนิยมไทย เมื่อปี พ.ศ. 2528 พบว่า การส่งเสริมความนิยมไทยของรัฐบาลทำให้คนไทยตื่นตัวในเรื่องความนิยมไทยมากขึ้น 80.84% และการส่งเสริมความนิยม

ไทยโดยวิธีจัดงานแสดงสินค้าไทยมากขึ้น 79.45% แต่ประชาชนก็ยังมีความเห็นว่าการรณรงค์ให้คนไทยใช้สินค้าไทยอย่างได้ผลนั้นผู้ผลิตควรปรับปรุงคุณภาพสินค้าให้ได้มาตรฐาน (พุทธพร ปริพัฒนานนท์. 2530 : 19 - 27)

ในสมัยรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งโดยการนำของนายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย ได้ให้ความสำคัญแก่การพัฒนาด้านสังคมควบคู่กับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ได้บรรจุงานด้านวัฒนธรรมไว้ในนโยบายของรัฐบาลว่า "รณรงค์ให้ประชาชน องค์กร สถาบันต่างๆ และชุมชน ร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ ส่งเสริมเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย" เพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมไทยและร่วมกันอนุรักษ์สืบทอดวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ เพราะการรักษาวัฒนธรรมคือ "การรักษาชาติ" รัฐบาลจึงได้มีมติเห็นชอบประกาศในปี พ.ศ. 2537 เป็น "ปีรณรงค์วัฒนธรรมไทย" โดยมีขอบเขตการรณรงค์ในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เรื่องเกี่ยวกับสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
2. งานวิถีครอบครัวและชุมชนไทย
3. ขนบธรรมเนียมและประเพณีไทย
4. ภาษาไทย
5. วินัยและค่านิยมที่ดีงามของไทย
6. จริยธรรมและคุณธรรม
7. ภูมิปัญญาไทย
8. การแต่งกายแบบไทย
9. ศิลปะไทยที่แสดงออกในรูปลักษณะต่างๆ
10. วัฒนธรรมกับการท่องเที่ยว
11. วัฒนธรรมกับการพัฒนา (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2537 :

27 - 29)

เนื่องจากวัฒนธรรมมีความจำเป็นต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้กิจกรรมต่างๆ บังเกิดผลดีมีคุณประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมอย่างชัดเจนจึงมีโครงการสืบสานวัฒนธรรมไทย โดยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติดำเนินการส่งเสริม ประสานงานให้ประชาชน องค์กร และสถาบันต่าง ๆ เข้าร่วมอนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่และสืบทอด เพื่อกระตุ้นให้คนไทยทุกคน ร่วมกันศึกษา ชำนาญคุณค่า และประพฤติปฏิบัติตามวัฒนธรรมอันดีงามของไทยสืบต่อไป

ส่วนในด้านการรณรงค์เรื่องการบริโภคของไทยนั้นมีความต่อเนื่องและจริงจังในสมัย ฯพณฯ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งประสบกับภาวะเศรษฐกิจวิกฤต มีการลดค่าเงินบาท ได้มีการกระตุ้นจิตสำนึกคนไทยให้ร่วมมือร่วมใจกันใช้สินค้าไทยได้อย่างสมบูรณ์แบบ

และประสบความสำเร็จอย่างมหาศาล ปริมาณการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศลดลง ส่งผลให้เศรษฐกิจยุคดังกล่าวค่อยๆ ดีขึ้นจนเข้มแข็งเป็นที่ยอมรับของทั่วโลก แต่พอสถานการณ์เศรษฐกิจเริ่มคลายตัว เศรษฐกิจโดยรวมดีขึ้น ประกอบกับการรณรงค์เรื่องความนิยมไทยไม่มีความต่อเนื่อง เพราะรัฐบาลไม่มีงบประมาณสนับสนุนทั้งๆ ที่เป็นเรื่องสำคัญและรัฐบาลมีนโยบายลดการนำเข้าสินค้าต่างประเทศ มีผลทำให้นิสัยในการนิยมบริโภคสินค้าต่างประเทศของคนไทยกลับมาอีก คนไทยแม้จะมีรายได้ไม่น้อยก็ยังพยายามแสวงหาการบริโภคสินค้าที่มีราคาแพงที่เป็นของต่างประเทศจำนวนมาก การบริโภคสินค้าฟุ่มเฟือยตลอดจนความฟุ้งเฟ้อต่าง ๆ ของคนไทยทำให้ตัวเลขการนำเข้าพุ่งสูงขึ้นมีส่วนนำไปสู่วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ

รัฐบาลในสมัยพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีการประชุมเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 ที่ตึกบัญชาการทำเนียบรัฐบาลให้มีการรณรงค์นิยมไทยภายใต้คำขวัญที่ว่า "ไทยช่วยไทย กินของไทย ใช้ของไทย เทียวเมืองไทย ร่วมใจประหยัด" และสนับสนุนสินค้าไทย ลดการเดินทางไปต่างประเทศ เพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจที่รัฐบาลเผชิญ

ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2544 นายกรัฐมนตรีทักษิณ ชินวัตรได้แถลง "ความจริงประเทศไทย" และแนวทางแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศเมื่อวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2544 ทำให้ทราบว่าสภาพความจริงของประเทศไทยยังไม่พ้นวิกฤตเท่าที่ควร สิ่งที่จะต้องช่วยเหลือประเทศชาติให้ฟื้นตัวได้คือการกระตุ้นให้คนไทยทั้งประเทศหันมานิยมใช้สินค้าไทยให้มากขึ้น ดังที่สมนึก เองตระกูล (2544 : 16) ได้กล่าวว่า ทางออกที่ดีจะต้องจัดโครงการรณรงค์สร้างกระแสความนิยมไทยขึ้น ภาครัฐบาลได้เกิดการตื่นตัวปลุกกระแสนิยมไทย ร่วมกับภาคเอกชน โดยกระทรวงการคลังได้รณรงค์ "ชาตินิยม" กินของไทย ใช้ของไทย เทียวเมืองไทย เงินทองไม่รั่วไหลไปนอกประเทศ และเพิ่มค่านิยมไทยว่าเป็นโครงการที่ปฏิบัติในระยะยาวและต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมกระตุ้นและสร้างกระแสประหยัด ลดกระแสความนิยมบริโภคสินค้าต่างประเทศ นโยบายในเรื่องการรณรงค์ให้ใช้สินค้าไทยในเบื้องต้นได้วางกรอบหลักไว้ 3 ประการ คือ การลดการนำเข้าสินค้านอก โดยเฉพาะสินค้าฟุ่มเฟือยและสินค้าอุปโภคบริโภค ประหยัดเงินตราต่างประเทศในการนำเข้าสินค้าที่จำเป็น และสุดท้ายเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจชุมชน สำหรับแนวทางดำเนินงานมี 3 แนวทางคือ การปลูกจิตสำนึกคนทั่วไปและประชาสัมพันธ์สร้างกระแสค่านิยมในการบริโภคสินค้าไทยและเทียวเมืองไทย การส่งเสริมให้ภาครัฐบาลมีบทบาทนำในการประหยัดเงินตราต่างประเทศและลดการนำเข้า เชื่อมโยงภาคผลิต ภาคอุตสาหกรรม และบริการให้ครบวงจร ตั้งแต่การผลิตบรรจุหีบห่อ การตลาดและการส่งเสริมการใช้ โดยการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและบริการของไทย อีกทั้งส่งเสริมสินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่น (จาตุรนต์ ฉายแสง. 2544 : 16)

บทบาทของชาตินิยมและความนิยมไทย

บทบาทของชาตินิยม

บทบาทของชาตินิยมมีทั้งที่เป็นคุณอนันต์และเป็นโทษมหันต์ สังคมทุกประชาชาติจึงพยายามศึกษาชาตินิยมพร้อมทั้งพยายามส่งเสริมชาตินิยมที่เป็นคุณอนันต์ และพยายามขจัดอันตรายของชาตินิยมที่เป็นโทษลงไปให้มากที่สุด

ประเด็นที่บ่งบอกคุณประโยชน์ของชาตินิยม คือ

1. การยึดถือเชิดชูชาติ เป็นปัจจัยสร้างเอกภาพของคนในชาติก่อให้เกิดสามัคคีธรรมร่วมมือร่วมใจกันพัฒนาชาติโดยมีเป้าหมายร่วมกัน
2. ความนิยมในชาติ ทำให้บุคคลในชาติลดความเห็นแก่ตัวที่จะทำอะไรเพื่อตัวเองหันมาเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ
3. ชาตินิยมเป็นโอสถขนานเอกที่จะรักษาคุณธรรมและจริยธรรมของสังคมภายในชาติ โดยเฉพาะ จะสามารถจัดการฉ้อราษฎร์บังหลวง ซึ่งเป็นอันตรายร้ายแรงสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา
4. ชาตินิยมทำให้เกิดการรวมพลังที่จะพึ่งชาติของตนเองยืนอยู่ด้วยสมรรถภาพของตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยชาติอื่น สังคมอื่น ทำให้ชาติมีลักษณะของเอกราชเสรีภาพและอิสรภาพที่สมบูรณ์
5. ชาตินิยม จะช่วยให้คนที่ต่างลัทธิศาสนา ลดหย่อนผ่อนคลายความขัดแย้งลงเพราะลัทธิศาสนาบางกรณีทำให้เกิดความแตกแยกของคนชาติเดียวกัน ความรักชาติมีพลังจูงใจคนในชาติให้แสวงหา แข่งขันกันสร้างเกียรติภูมิคุณความดีให้แก่ชาติ

ประเด็นที่บ่งบอกถึงโทษของชาตินิยม คือ

1. คำว่า "ชาติ" ของบางประเทศเป็นที่รวมของชนหลายเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ลัทธิศาสนา ถ้าชาตินิยมเจริญเติบโตอยู่ในเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ลัทธิศาสนาอย่างเดียว โดยไม่พัฒนาเป็นอุดมการณ์ของประเทศ ก็เกิดสภาพอันเลวร้าย รบราฆ่าฟันกัน ขัดแย้งกันภายในประเทศ หาความสงบสุขไม่ได้
2. ชาตินิยมทำให้เกิดความรังเกียจเหยียดฉันท์ผู้คนในชาติอื่นๆ ซึ่งจะต้องมีส่วนสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันในฐานะอยู่ในสังคมของโลก ทำให้เกิดภาวะบั่นทอนความคิดสร้างสรรค์ สัมพันธ์ไมตรีอันดีงามและสันติภาพของโลก
3. ชาตินิยม อาจทำให้ประเทศชาติขาดโอกาสอันดีงามที่แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม นวัตกรรม เทคโนโลยี ที่จะนำมาพัฒนาชาติ

4. ชาตินิยม อาจทำลายสังคมนิยม หลักเกณฑ์กติกาดังกล่าว เช่น กรณีที่เกิดเหตุการณ์ในการแข่งขันกีฬาระหว่างชาติ เป็นต้น

5. ชาตินิยมอาจมีส่วนทำลายชาติ ทำให้ชาติอ่อนแอ เพราะพัฒนาการความเจริญทั้งหลายเกิดขึ้นจากความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของสังคมหนึ่งสัมพันธ์กับสังคมอื่นๆ มีชาตินิยมหลายชาติ เช่น สเปน อิตาลี อังกฤษ ฯลฯ ต้องสูญเสียชาติของตนเองในที่สุด

6. ชาตินิยมที่รุนแรงจะสร้างลักษณะนิยมของคนในชาติให้เกิดความรู้สึกเอาเปรียบคนชาติอื่น ความเมตตากรุณาต่อกันและกันระหว่างเพื่อนมนุษย์ร่วมโลกจะเลือนลางหายไปชาตินิยมที่รุนแรงทำให้ผู้คนขาดสติ เกิดจุดอ่อนช่องว่างในระบบบริหารประเทศ เป็นโอกาสให้ลัทธิอื่น ประเทศอื่นถือโอกาสเข้ามาครอบงำได้ง่าย เพราะเมื่อมนุษย์เกิดโมหะ โทสะ เสียแล้วพลังจิตก็จะอ่อนไหว ถูกบั่นทอนลงทุกทาง (จรัญ สุวดี. 2533 : 62 - 63)

หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 เหตุการณ์ของการมีชาตินิยมที่รุนแรงได้เป็นบทเรียนให้หลายๆ ประเทศเกิดความสำนึกตระหนักในอันตรายของชาตินิยมอันรุนแรง จึงได้หันกลับมาพัฒนาจิตสำนึกในชาตินิยมแนวใหม่ เช่น ญี่ปุ่น และเยอรมัน ได้หันมาสร้างหลักหรือทฤษฎีชาตินิยมในทางเศรษฐกิจ สาธารณสุข พละนาถ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม และเกษตรกรรมของตนให้เจริญก้าวหน้า กลายเป็นพลังสะท้อนเกียรติภูมิศักดิ์ศรีของชาติ ส่วนภายในชาติของตนนั้นชาตินิยมได้ช่วยสร้างสรรค์ชนชั้นกรรมาชีพและเกษตรกรในหลักการสำคัญ คือ (จรัญ สุวดี. 2533 : 64)

1. ให้ประชาชนในชาติ มีการครองชีพที่ดีขึ้น
2. ให้มีการสหกรณ์ พัฒนาเงินทุนและการออมทรัพย์
3. ให้มีทรัพย์สินเป็นหลักประกันความมั่นคงของสมาชิกของสังคม
4. ให้มีระบบการประกันสังคม
5. ให้มีการศึกษาสูงขึ้น

จะเห็นได้ว่าบทบาทของชาตินิยมมีทั้งที่เป็นโทษและเป็นประโยชน์ มีการพัฒนาในส่วนที่เป็นประโยชน์มาเป็นลำดับจนถึงปัจจุบัน บทบาทชาตินิยมใหม่ในทัศนะของณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ (2543 : 26) เป็นชาตินิยมที่เน้นการปกครองตนเอง จะช่วยให้เกิดภูมิคุ้มกันในจิตสำนึกที่หวงแหนแผ่นดินและผลประโยชน์ร่วมของพลเมืองในรัฐชาติ สกัดกันมิให้ต่างชาติเอาเปรียบและครอบงำ ในขณะที่เดียวกันก็มีจิตใจที่เป็นสากล สมานฉันท์ที่จะร่วมประโยชน์กับคนชาติอื่นอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม

บทบาทของความนิยมไทย

ความนิยมไทยตามแผนปฏิบัติการเรื่องการนิยมไทย สำนักนายกรัฐมนตรีได้ให้ความหมายไว้ว่า ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย การส่งเสริมสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม สินค้าและบริการของไทย จะเห็นว่าความนิยมไทยมิได้มุ่งที่จะลดการนำเข้าด้วยการใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นภายในประเทศเท่านั้น แต่ยังได้สอดแทรกอุดมการณ์ชาตินิยมให้ประชาชนมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทยด้วย จะได้ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและการขยายตลาดออกไปยังต่างประเทศเช่นเดียวกับประเทศญี่ปุ่นที่ได้อบรมประชาชนให้มีค่านิยมรักชาติ ขยันขันแข็ง ความนิยมไทยจึงอาจใช้ในการส่งเสริมการส่งออกได้อีกทางหนึ่งด้วย

สมพร เทพสิทธา (2525 : 60-66) กล่าวถึง บทบาทความนิยมไทยที่มีต่อประเทศดังต่อไปนี้

1. ความนิยมไทยช่วยรักษาศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของชาติ หมายความว่า ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามเป็นเอกลักษณ์ของชาติที่แสดงถึงความเป็นไทยและความเจริญงอกงาม โดยเฉพาะในด้านจิตใจ เพราะคนไทยรับเอาวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาแทนวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาแทนวัฒนธรรมของคนไทยโดยไม่มีการพิจารณา เอกลักษณ์ของชาติและความเป็นอยู่จะถูกทำลาย ความนิยมไทย ซึ่งหมายถึงความภาคภูมิใจและส่งเสริมความเป็นไทยเท่านั้นที่จะให้คนไทยรักษาศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของชาติไว้ไม่ให้ถูกวัฒนธรรมของต่างชาติกลืน

2. ความนิยมไทยช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ หมายความว่า ความนิยมในสินค้าและบริการที่ผลิตในประเทศไทยจะช่วยแก้ปัญหา และพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ นอกจากจะช่วยลดการขาดดุลการค้ายังช่วยให้การผลิตในประเทศไทยเพิ่มขึ้น ช่วยให้โรงงานอุตสาหกรรมสามารถขยายการผลิตและที่สำคัญทำให้ประชาชนมีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญก้าวหน้า

3. ความนิยมไทยช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม ความนิยมไทย หมายถึง ความภาคภูมิใจ และส่งเสริมความเป็นไทย ซึ่งรวมถึงเอกลักษณ์และคุณค่าความดีงามของคนไทยและค่านิยมที่ดี ประเทศไทยมีพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติมากกว่า 1,000 ปีแล้ว คนไทยร้อยละ 95 นับถือศาสนาพุทธ พระพุทธศาสนาได้มีบทบาทอย่างสำคัญในการสร้างเอกลักษณ์และคุณธรรมอันดีงามให้แก่คนไทย อาทิ ความเมตตา กรุณา ความโอบอ้อมอารี ความกตัญญู กตเวทีย เป็นผู้รักสันติ ไม่นิยมความรุนแรง ถือทางสายกลาง ไม่หย่อนเกินไป ไม่ตึงเกินไป รู้จักประนีประนอม คุณธรรมเหล่านี้ทำให้คนไทยมีความสุขสงบสุข ไม่มีการต่อสู้และประหัตประหารกันเหมือนในบางประเทศ ทำให้รักษาเอกราชมาได้โดยตลอด หากประชาชนมีความนิยมไทยเป็น

ผู้ยึดมั่นในเอกลักษณ์ และคุณธรรมอันดีงามของไทยปฏิบัติตามค่านิยมที่ดี ก็จะช่วยทำให้สามารถแก้ปัญหาสังคมด้านต่าง ๆ ได้

สุเมธ ตันติเวชกุล (2526 : 105 - 106) ให้ความเห็นเกี่ยวกับบทบาทของการนิมไทยกับความมั่นคงปลอดภัยของชาติ ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ

การนิมไทยของที่เกิดขึ้นในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าที่จำเป็น เช่น ยา จะก่อให้เกิดลักษณะการพึ่งตัวเองทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งมีส่วนเสริมสร้างความมั่นคงในระยะยาว

การส่งเสริมการใช้ของที่เกิดขึ้นในประเทศ ให้มีมาตรฐานสินค้าอันเดียวกันจะเป็นการช่วยลดความแตกต่างในด้านความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วประเทศ ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อันเป็นรากฐานสำคัญต่อความมั่นคงของชาติ

ด้านการเมือง

การนิมไทย นำไปสู่จิตใจที่รักความเป็นไทย รักความเป็นอิสระเสรี จะทำให้เกิดการยึดถือเชื่อมั่น และส่งเสริมหลักการของประชาธิปไตยที่ถูกต้อง ซึ่งจะสนับสนุนให้เกิดความเป็นระเบียบทางการเมือง และเสถียรภาพทางการเมือง ซึ่งส่งเสริมความมั่นคงของชาติไปในตัว

การนิมไทย จะทำให้เกิดความรัก ความยึดมั่นในสถาบัน ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของคนไว้ด้วยกันและส่งเสริมความมั่นคงของชาติโดยตรง

ด้านวัฒนธรรม

ปัจจัยสำคัญที่เป็นลักษณะความนิมไทย ก็คือความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นลักษณะที่คนไทยส่วนใหญ่มีอยู่แล้ว การรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาในลักษณะต่าง ๆ โดยเฉพาะในด้านสินค้าและความคิดจะทำให้เกิดปัญหาช่องว่างระหว่างคนรุ่นเก่ากับคนรุ่นใหม่ ก่อให้เกิดความแตกแยกกันในแนวความคิดขึ้นในสังคมไทย ซึ่งแต่เดิมสังคมไทยดำรงอยู่ได้ก็ด้วยการร่วมมือพึ่งพากันตลอดเวลา ทำให้มีสืบบั่นทอนความมั่นคงของชาติลงไปอย่างมาก

ส่วนชวาล(นามแฝง) (2530 : 139 - 140) ได้กล่าวถึงบทบาทของความนิมไทยไว้ดังนี้

1. ประชาชนสามารถบริโภคสินค้าที่ผลิตขึ้นภายในประเทศได้ในราคาที่ถูกลง คุณภาพดี ไม่เสียผลประโยชน์เมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าที่สั่งซื้อจากต่างประเทศ
2. ประหยัดเงินตราต่างประเทศลดการนำเข้า ขณะเดียวกันชื่อเสียงของสินค้าไทยก็อาจจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ทางในการขยายตลาดในต่างประเทศ
3. ส่งเสริมการจ้างงาน เมื่อสินค้าเพิ่มขึ้น การผลิตก็ขยายตัว การจ้างงานก็จะสูงขึ้น

4. ผลประโยชน์ทางอ้อม ก่อให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น ถ้าอุตสาหกรรมอาหารกระป๋องขยายตัว ผู้ผลิตวัตถุดิบ เช่น ผลไม้ต่าง ๆ อาหารทะเลก็จะขยายตัวตาม นอกจากนี้ยังส่งเสริมการขยายตลาดภายในประเทศอีกด้วย

5. ในทางสังคมก่อให้เกิดความสามัคคีและความร่วมมือระหว่างผู้ผลิต ผู้บริโภค และผู้ขาย เพราะมีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

6. ลดปัญหาการกีดกันทางการค้าจากต่างประเทศ เพราะตลาดได้หันเหจากตลาดต่างประเทศมาเป็นตลาดภายในประเทศ

เสาวภา ไพทยวัฒน์ (2538 : 250) กล่าวว่า ความนิยมไทยมีบทบาทสำคัญแก่ประชาชนคนไทยมาก ซึ่งนักเศรษฐศาสตร์ควรนำมาคำนวณมูลค่าทางเศรษฐกิจจากการ "นิยมไทย" เพื่อให้สาธารณะได้รับรู้และเกิดจิตสำนึกร่วมกัน ความนิยมไทยช่วยในการกระจายรายได้และสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ ในปัจจุบันลักษณะเศรษฐกิจเป็นการรวมเป็นกระจุกรายได้สูง ความนิยมไทยมีบทบาทในการกระจายรายได้โดยเริ่มตั้งแต่

1. สนับสนุนอาชีพเดิมของชาวบ้าน โดยการสำรวจข้อมูล การศึกษาวิจัยให้มีความรู้ในอาชีพให้ดีขึ้น เพื่อให้ชาวบ้านได้ประโยชน์

2. การเห็นความสำคัญและคุณค่าของศิลปวัตถุและศิลปกรรม โดยการสนับสนุนให้ท้องถิ่นเห็นคุณค่าของสิ่งเหล่านี้ สนับสนุนให้มีการศึกษาอย่างกว้างขวาง ช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจได้

3. เห็นคุณค่าของอาหารไทย การสร้างความเข้าใจในคุณค่าของอาหารไทย ซึ่งมีคุณค่าทางโภชนาการ เป็นผลดีแก่สุขภาพ การจัดอาหารที่มีความสวยงาม การพัฒนาอาหารไทยก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจทั้งภายในและภายนอกประเทศ

4. สมุนไพรและการแพทย์แผนไทย ในแต่ละปีไทยเสียค่าใช้จ่ายนับเป็นหมื่นล้านในการสั่งซื้อเทคโนโลยีจากต่างประเทศ ซึ่งเกินความจำเป็น ถ้าหากประเทศไทยสนับสนุนด้านสมุนไพรและการแพทย์แผนไทย นับเป็นการประหยัดเงินตราให้แก่ประเทศชาติรวมทั้งยังกระจายรายได้ให้แก่ชาวบ้านที่ปลูกสมุนไพร และมีส่วนในการกระจายยาและการบริการ

5. ชาวของเครื่องใช้แบบชาวบ้าน สนับสนุนการใช้ใบตองแทนการใช้ถุงพลาสติก และใช้ตระกร้าหวาย เป็นการกระจายรายได้สู่ชาวบ้าน และเป็นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมพร้อมกันไป

6. การท่องเที่ยว ในยุคปัจจุบันมักจะกล่าวกันว่า การท่องเที่ยวเป็นสาเหตุหนึ่งในการทำลายสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ดังนั้นในการทำสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมคนไทยสมควรเผยแพร่เอกลักษณ์ของไทยในด้านการดำรงชีวิตของครอบครัวและชุมชน ซึ่งมีความอบอุ่น รวมทั้งเมืองไทยเป็นเมืองที่มีความงดงามมีโบราณสถานและโบราณวัตถุ ในแต่ละท้องถิ่นทุกจังหวัดต่างมี

เอกลักษณ์ของชุมชน ถ้าหากการท่องเที่ยวได้ถ่ายทอดถึงรากฐานในจุดเด่นของท้องถิ่นแล้ว ผลที่ตามมาเป็นก็จะการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น

7. ความเป็นชุมชน วัฒนธรรมจะต้องมีลักษณะที่ยั่งยืนและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การรักษาวัฒนธรรมไทยต้องส่งเสริมความเป็นชุมชน ซึ่งหัวใจในการพัฒนาแบบยั่งยืนเป็น การพัฒนาเศรษฐกิจ จิตใจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมพร้อมกัน

จะเห็นได้ว่าบทบาทของความนิยมไทยตามแผนปฏิบัติการเรื่องความนิยมไทยที่ สำนักนายกรัฐมนตรีได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย การส่งเสริม และสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม สินค้าและบริการของไทย จะก่อให้เกิดความรักและความภาคภูมิใจในชาติ ทำให้คนในชาติมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่จะร่วมมือกันพัฒนาประเทศ ให้มั่นคงและต่อเนื่องเพื่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ โดยที่ไม่ลืมเอกลักษณ์ของตนเอง

ลักษณะของชาตินิยมและความนิยมไทย

ลักษณะของชาตินิยม

ชาตินิยม คือ ลัทธิที่ถือจุดหมายปลายทางและถือประโยชน์ของชาติเป็นสิ่งสำคัญยิ่งกว่า ประการใด ๆ หรือเป็นลัทธิรักชาติ หลวงวิจิตรวาทการให้ทรรศนะว่า ความรักชาติตามแนวคิดฝ่าย ตะวันตกมี 2 ประเภท ประเภทแรก คือ ความรักปิตุภูมิ (Patriotism) อีกประการหนึ่ง คือ ความรัก พวกพ้องผู้คนพวกเดียวกัน (Nationalism) ซึ่งแสดงลักษณะชาตินิยมดังนี้ (จรัญ สุวตถิ. 2533 : 62)

1. ลัทธิชาตินิยมได้ขยายตัวมาจากส่วนลึกของสัญชาตญาณดั้งเดิม และความ กระเทือนใจของมนุษยชาติ
2. ลัทธิชาตินิยมแสดงตัวออกมาเป็นความรักในปิตุภูมิ ก่อให้เกิดความรักครอบครัวย รักประเทศชาติ และภูมิใจในความเป็นปึกแผ่นของชาติตน
3. ลัทธิชาตินิยมมีการพัฒนาการเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่งจะด้วยความรุนแรงหรือ ความอ่อนโยน อันนำไปสู่ภาวะใหม่ของประเทศชาติต่าง ๆ
4. ลัทธิชาตินิยมก่อให้เกิดความขัดแย้งหรือความสมานฉันท์
5. ลัทธิชาตินิยมอาจก่อให้เกิดการสร้างสรรค์หรือการทำลาย ความดีงามหรือ ความเลวร้าย สงครามหรือสันติภาพก็ได้ (จรัญ สุวตถิ. 2533 : 64)

ลักษณะชาตินิยมของคนไทย อาจพอสรุปได้ดังนี้

1. คนไทยมีความเป็นชาตินิยมสูงแต่ไม่รุนแรง

2. ชาตินิยมของคนไทยมีลักษณะประนีประนอม ต่อดรงโดยรักษาความเป็นไทยไว้ อยู่เสมอ ไม่ยอมให้ครอบงำและดูดกลืนจนสูญเสียความเป็นชาติ
3. การแสดงออกซึ่งชาตินิยม กระทำโดยใช้พลังวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพ สามารถ ดูดกลืนสิ่งแปลกปลอมอื่น ๆ แม้จะรับเข้ามาก็ปรับเปลี่ยนให้มีรสนิยมอย่างไทย
4. ใช้ภาษาไทยและสามารถพัฒนาภาษาของตนให้มีประสิทธิภาพ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ ภาษาผู้อื่น แม้จะรับเข้ามาก็ปรับเปลี่ยนให้มีรสนิยมอย่างไทย
5. มีเอกลักษณ์ไทยอย่างชัดเจนว่าเป็นของชนชาติไทย เช่น ศิลปวัฒนธรรม รูปแบบ การดำเนินชีวิต นิสัยใจคอ ฯลฯ
6. มีเกียรติภูมิศักดิ์ศรี ของคนไทยที่จะแสดงให้ชาติอื่นยอมรับอย่างเท่าเทียมกัน และ สามารถเชิดชูชาติให้โลกได้ประจักษ์แจ้ง ดังเช่น สุนทรภู่ ได้รับเกียรติเป็นกวีเอกของโลก
7. ใช้หลักพุทธศาสนาหรือแม่ศาสนาอื่นในส่วนที่จะอ้างไว้ซึ่งลักษณะของคนไทย ทำให้บุคลิกภาพของคนไทยแม้จะนับถือลัทธิศาสนาเดียวกับคนชาติอื่น แต่คนไทยก็เป็นคนไทย ไม่เป็นคนยุโรปหรือคนอาหรับไปได้

ลักษณะของความนิยมไทย

ความนิยม หมายถึง ความชื่นชม ความคล้อยตามผู้อื่นหรือเอาอย่างผู้อื่น โดยที่ตนเอง อาจเห็นหรือไม่เห็นคุณค่าของการกระทำนั้น ๆ ก็ได้ แต่เป็นความรู้สึกคล้อยตามพฤติกรรมที่คน ส่วนมากนั้นกระทำกัน

ลักษณะของความนิยมไทยจึงหมายถึง ความนิยมใน “ความเป็นไทย” อันหมายถึง เอกลักษณ์ (Identity) ของไทย หรือลักษณะเฉพาะที่เป็นจุดเด่นที่เห็นได้ชัดเจนเฉพาะในสังคมไทย ที่ไม่เหมือนสังคมอื่นหรือประเทศอื่น เป็นของไทยแท้ๆ ซึ่งจะต้องส่งเสริมให้ดำรงอยู่คู่ชาติไทยเพื่อ เป็นเกียรติประวัติ ศักดิ์ศรีและความมั่นคงของชาติ จากการศึกษาสรุปเอกลักษณ์ของชาติได้ ดังนี้

1. ลักษณะความเป็นชาติ ประชาชนโดยทั่วไป สำนึกในความเป็นไทยและภูมิใจใน ความเป็นไทย ถึงจะมีความแตกต่างทางเชื้อสายอยู่บ้างก็ไม่มีผลให้คนในประเทศไทยแบ่งแยกกัน เหมือนที่ปรากฏอยู่ในประเทศอื่น (เอกวิทย์ ณ ถลาง. 2534 : 89)
2. ลักษณะความเป็นพุทธศาสนิกชน คนไทยได้รับอิทธิพลของพุทธศาสนามาเป็นเวลา นานจนฝังลึกในจิตใจ เป็นผลให้โลกทัศน์ แบบอย่างวัฒนธรรม นิสัยใจคอ และลักษณะความสัมพันธ์ ระหว่างสมาชิกในสังคมไทย มีลักษณะให้เห็นพุทธธรรมชัดเจน แม้จะมีผู้มิได้นับถือศาสนาพุทธ รวมอยู่ด้วย แต่คนเหล่านั้นก็ปรับตัวเข้ากับบรรทัดฐานวัฒนธรรมของชาวพุทธได้เป็นส่วนใหญ่ (เอกวิทย์ ณ ถลาง. 2534 : 89)

3. ลักษณะสถาบันสูงสุดของชาติ สถาบันพระมหากษัตริย์ พระมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์ทรงสร้างบารมีให้ความร่มเย็นเป็นสุขแก่ประชาชนตลอดมา พร้อมทั้งได้ทรงนำประเทศพื้นผิ้อันตรายนานาประการมาหลายยุคหลายสมัย คนไทยจึงได้ยึดถือสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ เป็นศูนย์รวมแห่งชาติ เป็นเอกลักษณ์เฉพาะชาติไทย สังคมไทย ที่ไม่เหมือนสถาบันกษัตริย์ของชาติอื่นๆ (เอกวิทย์ ณ ถลาง. 2534 : 90)

4. อักษรไทยและเลขไทย ประเทศไทยมีอักษรไทยใช้มาตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย เมื่อ พ.ศ.1826 ในสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช แล้วก็ได้มีการพัฒนาอักษรไทยและเลขไทยตลอดมา เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับคนในแต่ละยุคสมัย ดังนั้น จึงถือได้ว่า อักษรไทยและเลขไทยนี้เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยมาโดยตลอด เพราะเรามีเอกราช จึงมีภาษาไทยของเราใช้เอง (พวงผกา ประเสริฐศิลป์. 2541 : 24)

5. ภาษาไทย เป็นสื่อความหมาย ความเข้าใจของคนไทย แต่ละชาติจะต้องมีภาษาเป็นของตัวเอง เพื่อเป็นการสื่อความหมายความเข้าใจซึ่งกันและกัน ภาษาไทยเป็นภาษาที่ไพเราะ ภาษาหนึ่งของโลกที่ประดิษฐ์ตกแต่งให้เป็นโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน เป็นเสียงดนตรีที่มีความไพเราะ เป็นสิ่งที่ภาคภูมิใจของคนไทย (พวงผกา ประเสริฐศิลป์. 2541 : 24)

6. ลักษณะนิสัยประจำชาติของคนไทย มีลักษณะเด่นทั้งดีและไม่ดีอยู่หลายประการ เป็นผลให้บ้านเมืองเป็นอยู่ดังทุกวันนี้ กล่าวคือ อยู่รอดปลอดภัย หากแต่ไม่เจริญเท่าที่ควร คนไทยมีความสุข ความพอใจ แต่ก็เสียเปรียบชาติอื่นๆ คนไทยส่วนน้อยมีฐานะทางเศรษฐกิจดี แต่ส่วนใหญ่ยังยากจน เป็นต้น ลักษณะประจำชาติที่ส่งผลให้เมืองไทย คนไทยเป็นชาติที่รักอิสระเสรีสูงขึ้นไป รู้จักประสานประโยชน์ สุภาพอ่อนโยน มีความเกรงใจ ใฝ่สันโดษ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เป็นต้น แต่ขณะเดียวกัน เราก็เป็นชาติที่ย่อนระเียบบ เคารพเชื่อฟังผู้ที่มีอำนาจมากเกินไป ขาดความมานะอดทน ขาดความสามารถในการทำงานเป็นหมู่คณะ ชอบสนุก พร่ำเพรื่อและเชื่อไสยศาสตร์ เป็นต้น (เอกวิทย์ ณ ถลาง. 2534 : 90)

7. จิตใจของคนไทย ได้รับอิทธิพลจากคำสอนของพุทธศาสนา ทำให้คนไทยมีความโอบอ้อมอารี มีความกตัญญูกตเวที มีความเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่และครูบาอาจารย์ ซึ่งเป็นลักษณะเด่นอย่างแท้จริง (ทัศนีย์ ทองสว่าง. 2537 : 93)

8. จรรยาบรรณของคนไทย คนไทยส่วนมากสุภาพอ่อนน้อม ละมุนละไม อ่อนช้อย รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ดี เช่น การกราบไหว้แบบต่างๆ วิธีทำความเคารพพระมหากษัตริย์ เป็นต้น ซึ่งเป็นลักษณะเด่นที่แตกต่างจากสังคมอื่นๆ (ทัศนีย์ ทองสว่าง. 2537 : 94)

9. ประเพณีไทยเป็นเครื่องแสดงถึงวิถีชีวิตจิตใจของคนไทยทั้งในอดีตและปัจจุบัน ว่าเป็นอยู่และเป็นมาอย่างไร ประเพณีส่วนมากได้รับอิทธิพลมาจากศาสนาพุทธและ

ศาสนาพราหมณ์ ประเพณีที่สำคัญ ได้แก่ ประเพณีเกี่ยวกับการเกิด การตาย และประเพณีเกี่ยวกับการแต่งงาน เป็นต้น (ทัศนีย์ ทองสว่าง. 2537 : 93)

10. ศิลปกรรมไทย คือ สิ่งที่คนไทยสร้างขึ้นมาด้วยความรู้ ความสามารถในการประดิษฐ์ การตกแต่งให้เกิดความสวยงาม ซึ่งศิลปกรรมแบบไทยนั้นมีความอ่อนช้อยสวยงาม เช่น จิตรกรรมไทย ประติมากรรมไทย สถาปัตยกรรมไทย นาฏศิลป์และดุริยางคศิลป์ไทย (พวงผกา คุโรวาท. 2539 : 4)

11. วรรณคดีไทย เป็นเครื่องแสดงถึงความเจริญทางจิตใจ ความรู้สึกทางอารมณ์ แล้วแสดงออกมาเป็นตัวอักษร ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์สะท้อนใจ หรือมีความรู้สึกดีงาม วรรณคดีส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากพุทธศาสนา (ทัศนีย์ ทองสว่าง. 2537 : 93)

12. ของไทย อันหมายถึง สิ่งที่เป็นวัสดุสิ่งของ พืชผัก ผลไม้ ที่ถือกำเนิดขึ้นตามสภาพแวดล้อมของประเทศไทย หรือถูกทำขึ้นในประเทศไทย ซึ่งถือกำเนิดมาเพื่อคนในประเทศไทย เช่น ผลไม้ไทย อาหารไทย ผ้าไทย สินค้าไทย รวมถึงธรรมชาติแบบไทย เป็นต้น

สุรจิต นิตย์คำหาญ (2540 : 105 – 106) ได้ศึกษาจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนมีความสำนึกในคุณค่าของวัฒนธรรมไทยอยู่ในระดับดี คือมีความสำนึกในคุณค่าของการเคารพ ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มารยาทไทย จริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม ภาษาและวรรณคดี ประเพณีไทย วิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย สถาปัตยกรรมไทย ดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย ยกเว้นมีความสำนึกในคุณค่าของวิถีครอบครัวไทยอยู่ในระดับดีมาก

ส่วนในด้านการให้ความสนใจและการปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาให้ความสนใจและปฏิบัติกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยอยู่ในระดับพอใช้ นอกจากนี้การวิจัยยังพบว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนไม่ได้แสดงออกเกี่ยวกับเอกลักษณ์ไทยมากนั้น เนื่องมาจากนักเรียนขาดโอกาส กลัวจะถูกกล่าวหาว่าเป็นคนไม่ทันสมัย และรู้สึกอาย

จากเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทยดังที่ได้รวบรวมมา ผู้วิจัยได้จัดแบ่งลักษณะของความนิยมไทยตามเอกลักษณ์ของไทยในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

ด้านความเป็นชาติไทย

ชาติไทย (Thai Nation) หมายถึง คนไทยที่สืบเชื้อสายโลหิตเดียวกันมาตั้งแต่โบราณ มีขนบธรรมเนียม ประเพณีเดียวกัน รูปร่างหน้าตาตลอดจนผิวพรรณและภาษาพูดเป็นแบบเดียวกัน และมีชีวิตความเป็นอยู่แบบไทย ๆ ลักษณะเดียวกัน อยู่ร่วมกันในยามทุกข์และสุข เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เกื้อกูลอุดหนุน ช่วยเหลือกันและกันตลอดมา

ชาติไทยเป็นชาติที่เก่าแก่อาศัยอยู่ในแผ่นดินขวานทองนี้มาเป็นเวลาช้านาน แผ่นดินไทยเป็นแผ่นดินของความอุดมสมบูรณ์ทั้งทางด้านทรัพยากรและวัฒนธรรมที่สืบทอดต่อมา แผ่นดินไทยเคยถูกหมายปองจากประเทศอื่นอันเนื่องมาจากความอุดมสมบูรณ์ของแผ่นดิน แต่บรรพบุรุษของไทยก็ได้ยอมเสียสละชีวิต เลือดเนื้อเพื่อปกป้องแผ่นดินไทยไว้ โดยนิสัยของคนไทยแล้วรักอิสระไม่ชอบอยู่ใต้อำนาจใคร รักความเป็นไทยของตนเอง หวงแหนทุกอย่างที่เป็นของชาติไทย จึงมีผลให้ไทยรักษา ความเป็นเอกราชมาได้จนทุกวันนี้

การที่คนไทยจะรักษาความเป็นไทยไว้ได้นั้น คนไทยจะต้องมีความนิยมชมชอบในความเป็นไทย รักและภูมิใจในความเป็นไทย ดังนั้นในฐานะที่เราเป็นคนไทยเราควรจะได้ร่วมมือร่วมใจกัน สร้างความรัก ความภาคภูมิใจ และหวงแหนในความเป็นชาติไทย เพื่อให้ลูกหลานไทยได้อยู่อย่างสงบสุขและมีความเป็นไทยตลอดไป

ความนิยมไทยด้านความเป็นชาติไทย หมายถึง ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ หวงแหนผืนแผ่นดินไทย และภาคภูมิใจในเอกราชและความเป็นไทย มีความรักและสนับสนุนคนไทยด้วยกัน ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามคนไทย ไม่เห็นชาติอื่นดีกว่าชาติไทย อันส่งผลให้เสื่อมเสียเกียรติของชาติ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้กำหนดแนวปฏิบัติตามค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการในด้านการมีความรักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ดังนี้

สถาบันชาติ

1. ศึกษาให้เข้าใจประวัติศาสตร์และการดำรงอยู่ของชาติ
2. สอดส่องป้องกันภัย และแก้ไขความเสียหายที่กระทบกระเทือนความมั่นคงของ

สถาบันชาติ

3. ป้องกันและรักษาผลประโยชน์ของชาติ
4. ส่งเสริมและรักษาเกียรติของชาติ ภาคภูมิใจในความเป็นไทยและนิยมไทย
5. สร้างความสามัคคีของคนในชาติ
6. เสียสละประโยชน์ส่วนตนและแม้ชีวิตเพื่อประเทศได้
7. ปฏิบัติหน้าที่พลเมืองดี โดยการรับราชการทหาร ประกอบอาชีพสุจริต และเสียสละ

ภาชีอากรเพื่อพัฒนาประเทศ

8. ยกย่องให้เกียรติผู้ที่ทำหน้าที่ป้องกัน และเสียสละเพื่อประเทศชาติ
9. ปฏิบัติตามคติพจน์ที่ว่า "การรักษาวินัยคือการรักษาชาติ"

สถาบันศาสนา

1. ศักษาศาสนาให้มีความรู้ความเข้าใจอันถูกต้อง
2. ปลุกความเชื่อ ความเลื่อมใสในศาสนาด้วยปัญญา

3. ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของศาสนาในชีวิตประจำวัน
4. สอดส่องป้องกันภัยและแก้ไขความเสียหายที่กระทบกระเทือนความมั่นคง

ของสถาบันศาสนา

5. ช่วยกันส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา
6. ไม่ทำลายปูชนียสถาน ปูชนียวัตถุ และศิลปกรรมทางศาสนา
7. เผยแพร่ความรู้การปฏิบัติตามหลักศาสนา
8. เคารพเทิดทูนศาสนา และไม่กระทำการใด ๆ ในทางดูหมิ่นเหยียดหยาม
9. สร้างความเข้าใจอันดีระหว่างผู้นับถือศาสนาต่าง ๆ

สถาบันพระมหากษัตริย์

1. ศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจอันดีเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์
2. รักษาและส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
3. สอดส่องป้องกันภัย และแก้ไขความเสียหายที่กระทบกระเทือนความมั่นคงของ

สถาบันพระมหากษัตริย์

4. แสดงความจงรักภักดีเทิดทูนพระเกียรติ และเผยแพร่พระราชกรณียกิจ
5. ร่วมกันประกอบความดีเพื่อถวายเป็นพระราชกุศล โดยเฉพาะในวันสำคัญที่เกี่ยวข้อง

พระมหากษัตริย์ (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2531 : 48 – 49)

สุวรรณี กุลวิจิตรรังสี (2520 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสำนึกต่อชาติของนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสำนึกต่อชาติในระดับที่สูง นักเรียนที่อยู่ในชั้นสูงมีระดับความสำนึกต่อชาติไม่สูงกว่านักเรียนในชั้นต่ำกว่า นักเรียนชายมีระดับความสำนึกต่อชาติไม่สูงกว่านักเรียนหญิง นักเรียนมีความสำนึกต่อสัญลักษณ์ของชาติ ความเป็นชาติ พระมหากษัตริย์ ศาสนา และวัฒนธรรม สูงกว่าความสำนึกด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง และนักเรียนมีความสำนึกต่อศาสนาต่ำกว่าความสำนึกต่อชาติและพระมหากษัตริย์

พวงเพชร สุวัฒน์วิกุล และสุพัตรา เพชรมณี (2521 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการปลูกฝังความรักชาติ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกเฉย ๆ ต่อการเรียนวิชาภาษาไทยและหน้าที่พลเมือง แต่มีความสนใจวิชาประวัติศาสตร์ไทย กิจกรรมเกี่ยวกับความเป็นไทยที่นักเรียนให้ความสนใจมากที่สุดได้แก่ การร้องเพลงไทยสากล บทประพันธ์ที่เกี่ยวกับความรักชาติที่นักเรียนเคยอ่านมากที่สุดได้แก่ เมืองไทยจงดั้นเถิด และปลูกใจเสือป่า นอกจากนี้ยังพบว่า การปลูกฝังความรักชาติมีความสัมพันธ์กับเพศ ประเภทของโรงเรียน เชื้อชาติ อาชีพของบิดา ฐานะทางเศรษฐกิจ และสายที่ที่นักเรียนสังกัด

สุพจน์ พรหมสุทธิรักษ์ (2526 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสำนึกต่อชาติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนมีความสำนึกต่อชาติอยู่ในระดับสูง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสำนึกต่อชาติโดยรวมแตกต่างกัน โดยนักเรียนหญิงมีความสำนึกต่อชาติสูงกว่านักเรียนชาย เมื่อเปรียบเทียบระดับชั้นเรียนพบว่า นักเรียนระดับชั้น ม.1 ม.2 และ ม.3 มีความสำนึกต่อชาติโดยรวมแตกต่างกัน โดยนักเรียนระดับชั้น ม.1 และ ม.2 มีความสำนึกต่อชาติสูงกว่านักเรียนระดับชั้น ม.3 สำหรับความสำนึกต่อชาติเรื่องวัฒนธรรมไทย นักเรียนทุกระดับชั้นมีความสำนึกไม่แตกต่างกัน

จากความหมาย ลักษณะของชาติไทย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับชาติไทยที่ได้รวบรวมดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่าความนิยมไทยด้านความเป็นชาติไทย หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ห่วงแหนแผ่นดินไทย ภาคภูมิใจในเอกราช รักและสนับสนุนคนไทยด้วยกัน ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามคนไทย ไม่เห็นชาติอื่นดีกว่าชาติไทย อันส่งผลให้เสื่อมเสียเกียรติของชาติ

ด้านภาษาและวรรณคดีไทย

ภาษาเป็นสัญลักษณ์ สามารถสื่อความหมายให้คนในกลุ่มหรือชาติเข้าใจกัน และเป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรม อารยธรรม และเอกลักษณ์ของชาติด้วย ปัจจุบันนี้เห็นได้ว่าบางชาติก็ใช้ภาษาของชาติตน บางชาติก็นำภาษาของชาติอื่นมาใช้ โดยเฉพาะชาติที่ไม่มีภาษาของตนเองหรือชาติที่เคยถูกชาติอื่นเข้ามาปกครองจำเป็นต้องใช้ภาษาของชาติที่เป็นเมืองขึ้น สำหรับประเทศไทยเราไม่เคยเป็นเมืองขึ้นของชาติใด ประเทศไทยจึงมีภาษาเป็นของตนเอง ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นภาษาประจำชาติเรียกว่า "ภาษาไทย"

ภาษาไทยมีลักษณะเฉพาะตัว เป็นภาษาที่มีระดับเสียงโดยการใช้วรรณยุกต์กำกับคือ มีเสียงวรรณยุกต์ 5 เสียง มีรูปวรรณยุกต์ 4 รูป ได้แก่ ไม้เอก ไม้โท ไม้ตรี และไม้จัตวากำกับบนอักษร ซึ่งปัจจุบันมีอักษรไทย 44 ตัว แบ่งเป็นอักษรกลาง 9 ตัว อักษรสูง 11 ตัว และอักษรต่ำ 24 ตัว มีสระ 28 รูป ซึ่งมี 32 เสียง ประกอบเป็นคำโดยนำเอาอักษรผสมกับสระ (คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจจัดทำหนังสือเกี่ยวกับประเทศไทยสำหรับเยาวชน. 2525 : 120) นอกจากภาษาไทยแล้วไทยเรายังมีเลขไทยซึ่งพอขุนรามคำแหงได้คิดประดิษฐ์ขึ้นและตกเป็นมรดกแก่ประเทศไทย คนไทยผู้รักชาติควรภาคภูมิใจ และฟื้นฟูการใช้เลขไทยขึ้น เพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมไทย ตลอดจนความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ

ภาษาไทยมีความงดงาม มีระเบียบแบบแผน และมีท่วงทำนองที่ไพเราะ เป็นที่มาของวรรณกรรมหลายแขนง ทั้งร้อยกรองได้แก่ โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร้อยแก้วได้แก่ นิทาน

เพลง สุภาสิต คำพังเพย สำนวนโวหาร เสนา เเห่ เผล่ อุปมาอุปไมย และการแต่งคำขวัญต่าง ๆ (สำนักงานคณะกรรมการเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ. 2535 : 45) เอกลักษณ์ในวรรณกรรมไทยมีการสืบทอดตามยุคสมัย เรามีปราชญ์ ราชบัณฑิตมากมายที่มีอัจฉริยะและความชำนาญในการใช้ถ้อยคำสร้างสรรค์วรรณคดีไทยไว้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมในรูปแบบต่าง ๆ มาทุกยุคทุกสมัย ซึ่งสะท้อนให้เห็นสภาพ ความรู้สึก อารมณ์ ความคิด ปรัชญา ค่านิยม สภาพเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ตลอดจนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงต่าง ๆ ของประวัติศาสตร์ วรรณคดีไทยได้รับการสร้างสรรค์และวิวัฒนาการมา และมีอิทธิพลต่อวรรณคดีรุ่นต่อ ๆ มา เช่น ศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหง ซึ่งเป็นภาษาร้อยแก้วมีอิทธิพลต่อวรรณคดีและนักภาษาศาสตร์ หรือโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอนในสมัยอยุธยากลายเป็นรูปแบบของสมัยรัตนโกสินทร์ เป็นต้น วรรณคดีได้รับการสนับสนุนส่งเสริมอุปถัมภ์บำรุงทั้งจากฝ่ายรัฐและประชาชนตลอดมา ในสมัยก่อนพระมหากษัตริย์และเจ้านายในราชสำนักจะเป็นผู้สนับสนุนส่งเสริมวรรณคดี ทั้งยังอุปถัมภ์คำจูนขุนนาง ข้าราชการที่ได้สร้างสรรค์งานด้านนี้ไว้มากมาย หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 รัฐและประชาชนก็ยังให้การส่งเสริมและสงวนรักษาวรรณคดีสืบต่อมา เช่น โดยการจัดสัมมนาในหัวข้อต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสำนึกในความสำคัญของภาษา และเพื่อให้มีการใช้ภาษาที่ถูกต้อง การประกวดบทกวีนิพนธ์ทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง เป็นต้น นอกจากนี้ระบบการศึกษาของชาติก็ได้กำหนดการเรียนการสอนภาษาและวรรณคดีไทยไว้ในหลักสูตรด้วย (คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจจัดทำหนังสือเกี่ยวกับประเทศไทยสำหรับเยาวชน. 2525 : 122) ภาษาและวรรณคดีไทยโบราณเป็นรากเหง้าแห่งวัฒนธรรมไทย ช่วยทำให้เรารับรู้วัฒนธรรมของชุมชนไทยในอดีตอันจะเป็นรากฐานที่ทำให้เราสามารถใช้อารมณ์ญาณเลือกรักษาสืบทอดหรือปรับเปลี่ยนไปจากเดิม (รินฤทัย สัจจพันธ์. 2539 : 220)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในฐานะประมุขของประเทศ ทรงตระหนักถึงความสำคัญยิ่งของภาษาไทย ทรงมีพระราชดำรัสเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พุทธศักราช 2505 ความว่า "เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองมาแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้ ปัญหาเฉพาะด้านในการรักษานี้ก็มีหลายประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในการออกเสียงคือให้ออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน อีกอย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในวิธีนี้หมายความว่า วิธีใช้คำมาประกอบเป็นประโยคนับเป็นปัญหาสำคัญ ปัญหาที่สามคือ ความร่ำรวยในคำของภาษาไทย ซึ่งพวกเรานึกไม่ถึงว่าร่ำรวยพอจึงต้องมีการบัญญัติศัพท์ใหม่มาใช้" (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2539 : ก) และเพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวผู้ทรงเป็นนักปราชญ์ ทรงพระปรีชารอบรู้ในเรื่องภาษาไทย อย่างลึกซึ้ง และทรงเป็นครูภาษาไทยของแผ่นดิน คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติกำหนดให้วันที่ 29 กรกฎาคม ของทุกปีเป็น "วันภาษาไทยแห่งชาติ" เพื่อปลูกจิตสำนึกให้คนไทยทั้งชาติ

ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของภาษาไทย ตลอดจนร่วมมือกันทำนุบำรุง ส่งเสริม และอนุรักษ์ภาษาไทยให้คงอยู่คู่ชาติตลอดไป

ปัจจุบันสังคมโลกพัฒนาเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี วิทยาการสมัยใหม่มีอิทธิพลทำให้คนในสังคมขาดความตระหนักในการใช้ภาษาไทย เช่น เขียนไม่ถูก พูดไม่ถูก พูดภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ รวมทั้งนิยมตั้งชื่อองค์กรธุรกิจของตนเป็นภาษาอื่น โดยเฉพาะภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว พยุงศักดิ์ จันทรสุรินทร์ (2539 : ๗) ให้ความเห็นว่ามีสาเหตุมาจากคนไทยได้ละเลยต่อความสำคัญในการใช้ภาษาไทยทั้งนี้อาจเนื่องมาจากระบบการถ่ายทอดที่ยังขาดประสิทธิภาพ การเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและอิทธิพลของวัฒนธรรมต่างชาติที่แพร่กระจายเข้าสู่สังคมไทยอย่างรวดเร็ว เยาวชนไทยในปัจจุบันนี้มีพื้นฐานด้านภาษาไทยด้อยลง และเข้าใจหลักการใช้อย่างผิวเผิน ขาดโอกาสที่จะเรียนรู้สุนทรียภาพ ความประณีตไพเราะของถ้อยคำทำนองไทย สื่อมวลชนทั้งที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อโทรทัศน์ได้ใช้ภาษาต่างประเทศ และภาษาที่ผิดเพี้ยนในการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น เยาวชนมีวิถีคิดและใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องน้อยลง จนเป็นที่น่าวิตกว่าเอกลักษณ์ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยกำลังจะสูญหายไป ซึ่งเรื่องนี้ พูนสุข ญาณไพศาล (2542 : 78) กล่าวว่า เป็นปัญหาความไม่สามารถของผู้ใช้ภาษาไทยทุกวันนี้ ดังนั้นคนไทยควรมีความตระหนัก และรับผิดชอบต่อการใช้ภาษาไทยของตนเอง ใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องชัดเจน อันจะเป็นการช่วยยกระดับมาตรฐานของการใช้ภาษาไทยให้สูงขึ้นหรือหาทางปรับปรุงให้เหมาะสมต่อไป

สุวรรณ วาริอุตม (2539 : 93) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยพบว่านักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดว่าภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมซึ่งแสดงออกถึงเอกลักษณ์ที่น่าภาคภูมิใจของคนไทยทั้งชาติเราควรช่วยกันอนุรักษ์ไว้

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาไทยที่ได้รับรวมมาข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า - ความนิยมไทยด้านภาษาและวรรณคดีไทย หมายถึง ความภาคภูมิใจในภาษาไทย ศึกษาค้นคว้า สนับสนุน และส่งเสริมการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องชัดเจนทั้งการพูดและการเขียน รวมทั้งเห็นคุณค่าและชื่นชอบในวรรณคดีไทย

ด้านขนบธรรมเนียมและประเพณีไทย

ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติไทยเป็นสิ่งที่คนไทยนิยมประพฤติต่อเนื่องสืบต่อกันมาเป็นเวลานาน จนยึดถือกันว่าต้องปฏิบัติเช่นนั้นจึงจะเกิดความสุขความเจริญ เป็นสิ่งที่ดีและเหมาะสมกับคนไทยตามกาลสมัย แต่การที่จะถือปฏิบัติให้คงความดีงามไว้ย่อมต้องมีการเปลี่ยนแปลงบ้างตามความเหมาะสม ขนบธรรมเนียมไทยในส่วนที่ดี และไม่ล้าสมัย สมควรที่จะรักษาไว้ไม่ให้

สูญหาย เช่น ประเพณีการทำบุญต่าง ๆ การเคารพนบถ การต้อนรับแขก ฯลฯ (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2526 : 82) เป็นสิ่งที่สำคัญมีค่าควรแก่การศึกษาและสงวนไว้เป็นอย่างยิ่งด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้ คือ

1. ขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่สำคัญอย่างหนึ่ง แสดงถึงอดีตที่มีความเจริญมาช้านานของสังคมไทย จึงสมควรที่คนไทยควรภาคภูมิใจในความเป็นชาติร่วมกัน
2. ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีเป็นตัวอย่างบอกถึงความเจริญมีอารยธรรม มีเกียรติที่ทัดเทียมกับประเทศอื่น
3. ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของคนไทย แสดงว่าไทยนั้นมีลักษณะเป็นของตนเองมิได้ลอกเลียนแบบหรือหยิบมาจากของชาติอื่นเสียทั้งหมด ย่อมจะเป็นที่น่าภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง
4. ขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นตัวเชื่อมความรู้สึกของคนในชาติให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แสดงว่าเป็นพวกเดียวกัน มีความเป็นไทยเหมือน ๆ กัน ก่อให้เกิดความผสมกลมกลืน และเสริมสร้างความมั่นคงของประเทศชาติ
5. ขนบธรรมเนียมประเพณีนั้นเป็นเครื่องแสดงถึงอดีตและปัจจุบันของวิถีชีวิตแบบไทย ๆ การสนใจขนบธรรมเนียมประเพณีไทยแสดงว่าไทยให้ความสำคัญแก่ตัวเอง ผู้ที่ละทิ้งไม่สนใจขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทยเท่ากับเป็นการดูถูกตนเอง (รัชนิกร เศรษฐโชติ. 2532 : 151 – 152)

ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยที่เป็นเอกลักษณ์ที่ดั่งามของชาติ อันทำให้ประชาชนภูมิใจในความเป็นชาติของตน มีศักดิ์ศรีของชาติ และเกิดความมั่นคงในชาติได้ที่สำคัญ ๆ ของไทยได้แก่

พระราชประเพณี คือ ประเพณีที่เกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ ซึ่งถือปฏิบัติสืบทอดกันมาแต่โบราณ เช่น พระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ พระราชพิธีพืชมงคล เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีรัฐพิธีซึ่งเป็นพิธีทางรัฐเป็นผู้จัดขึ้น เช่น งานฉลองรัฐธรรมนูญและงานวันชาติ เป็นต้น

จารีตประเพณี คือ ประเพณีส่วนที่เกี่ยวกับศีลธรรมและจิตใจ เช่น การตอบแทน บุญคุณบิดามารดาและบุพการี โดยการเลี้ยงดูท่านเมื่อแก่เฒ่า การเคารพเชื่อฟังครูบาอาจารย์ หรือการนับถือบรรพบุรุษ เป็นต้น

ขนบประเพณี คือ ประเพณีที่ปฏิบัติกันอยู่ทั่วไป บางอย่างก็เป็นระเบียบบังคับให้คนในสังคมนั้น ๆ ยึดถือปฏิบัติตาม ซึ่งมีทั้งที่เป็นระเบียบแบบแผนโดยตรง เช่น กฎหมาย กฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม และส่วนที่ไม่มีความแน่นอนว่าจะต้องปฏิบัติตามเสมอไป เช่น ประเพณีโกนจุก โกนผมไฟ หรือการทำบุญวันเกิด เป็นต้น

ธรรมเนียมประเพณี คือ ประเพณีที่เกี่ยวกับการปฏิบัติระหว่างบุคคลต่อบุคคลที่สังคมยอมรับ เช่น การทักทายด้วยการไหว้ ลักษณะการกินอยู่ กิริยามารยาท และการแต่งกาย เป็นต้น (คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจจัดทำหนังสือเกี่ยวกับประเทศไทยสำหรับเยาวชน. 2525 : 126)

ในทัศนะของรัชนิกร เศรษฐ (2532 : 161 - 162) ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าธรรมเนียมประเพณีเป็นประเพณีที่ปฏิบัติกันอยู่ในชีวิตประจำวัน หากมีการฝ่าฝืนก็ไม่ถือเป็นเรื่องผิดสำคัญมากนักนอกจากจะเห็นว่าเป็นผู้เสียมารยาท ธรรมเนียมประเพณีเกี่ยวกับชีวิตของคนไทยแบ่งเป็น 2 พวกใหญ่ ๆ คือ ประเพณีส่วนบุคคลหรือเกี่ยวกับครอบครัว เช่น การเกิด การบวช การแต่งงาน และการตาย และอีกประการหนึ่งเป็นประเพณีเกี่ยวกับส่วนรวม ซึ่งจัดเป็นคราว ๆ ไป เช่น สงกรานต์ เข้าพรรษา และออกพรรษา เป็นต้น

พยงค์ เอี่ยมสำอางค์ (2539 : 165) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยครูที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมไทย พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยในด้านธรรมเนียมประเพณีไทย ในเรื่องธรรมเนียมประเพณีไทยเป็นเครื่องควบคุมสมาชิกในสังคม ในวันสงกรานต์ ชาวพุทธควรไปทำบุญตักบาตร สรงน้ำพระ รดน้ำรับพรจากผู้ที่เคยพนับถือ การลอยกระทงเป็นประเพณีที่ควรส่งเสริม การอุปสมบทตามประเพณีเป็นการอบรมให้เป็นคนดี การอุปสมบทต้องทำอย่างประหยัด การเลือกคู่ครองควรปรึกษามารดาและผู้ที่เคยพนับถือ นอกจากนี้เกี่ยวกับมารยาทในสังคมไทยยังพบว่า นักศึกษามีความเห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยอย่างยิ่ง ในการเคารพนับถือผู้ประพฤติดีมากกว่าผู้มีอำนาจ การยกมือไหว้เป็นการแสดงความเคารพในสังคมไทย และการเคารพผู้อาวุโสเป็นสิ่งที่ดี

จากความหมาย ความสำคัญ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียมประเพณีไทยที่ได้ศึกษามาข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความนิยมไทยด้านขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย หมายถึง การนิยมถือปฏิบัติตามธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย นิยมการแสดงความรักและทักทายแบบไทย ส่งเสริมและอนุรักษ์ให้คงอยู่ โดยแสดงออกทั้งทางด้านความรู้สึกนึกคิดและการกระทำ

ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย

จุลทัศน์ พยาฆรานนท์ (2543 : 2 - 3) กล่าวว่า คนไทยนั้นนับว่ามีนิสัยอยู่ 3 ประการที่ทำให้คนไทยอยู่ในยุคต่าง ๆ ได้อย่างสงบสันติได้คือ

1. รู้จักเลือกใช้ คือรู้จักเลือกเอาวัฒนธรรม วิทยาการจากประเทศต่าง ๆ ทางซีกโลกตะวันตกและตะวันออกมาใช้อย่างเหมาะสม รู้จักเลือกแต่สิ่งที่ดีงามมาเท่านั้นสิ่งที่ไม่ดีก็ทิ้งไป
2. รู้จักปรับใช้ คือ รู้จักปรับใช้ความรู้ ความคิดต่าง ๆ ที่ได้รับจากที่อื่น ๆ เพื่อให้เกิดการนำมาใช้อย่างถูกต้องและได้ประโยชน์

3. รู้จักประสานประโยชน์ คือ รู้จักนำความรู้และประสบการณ์ทั้งในอดีตและปัจจุบันมาใช้ เพื่อให้เกิดผลสมกลมกลืนและเป็นประโยชน์สูงสุด

ปราณี แจ่มขุนเทียน (2542 : 245 - 246) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยประจำชาติ (National Character) หรือลักษณะนิสัยพื้นฐานของคนในสังคมไทย พอสรุปได้ดังนี้

1. เคารพผู้อาวุโส ผู้อาวุโส หมายถึง ผู้มีอายุมากกว่า มีประสบการณ์มานานรอบรู้และมีตำแหน่งการงานสูงกว่า เนื่องจากสังคมในครอบครัวคนไทยสอนให้เชื่อฟังผู้ใหญ่ เชื่อฟังครูอาจารย์ ญาติผู้ใหญ่ เข้าทำนอง "ตามหลังผู้ใหญ่หมาไม่กัด" ดังนั้นคนในสังคมไทยจึงยกย่องผู้อาวุโสให้เป็นผู้นำและความคิดของผู้อาวุโสจะต้องดีกว่าเพราะมีประสบการณ์มากกว่า การยอมรับนับถือผู้อาวุโสจึงทำให้ยอมรับฟังและปฏิบัติตาม

2. ความเชื่อเรื่องบาปบุญและกฎแห่งกรรม คนไทยส่วนใหญ่นับถือพุทธศาสนา มีความเชื่อเรื่องบาปบุญ เพราะพ่อแม่มักจะสั่งสอนเสมอว่า อย่าฆ่าสัตว์ อย่าทรมานสัตว์ ทำบุญผลบุญจะตามสนองในชาติหน้า คน ๆ นี้ตระก่ำลำบากเพราะเมื่อชาติก่อนก่อกรรมไว้ จึงเห็นได้ว่าสังคมไทยมักชอบทำบุญเพื่อหวังให้ผลบุญที่ทำตอบสนองให้ผู้ปฏิบัติบุญประสบผลสำเร็จตามที่หวัง

3. รักความสนุกและอิสระ เนื่องจากระบบสังคมไทยในอดีตเป็นสังคมอิสระ มีการปกครองแบบพ่อปกครองลูก ด้านเศรษฐกิจในน้ำมีปลาในนามีข้าว มีปัญหาที่มีญาติหรือเพื่อนช่วยเหลือ เช่น ลงแขกเกี่ยวข้าว จึงทำให้คนไทยไม่กระตือรือร้น รักสนุกและรักอิสระ ไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับการเมืองโดยปล่อยให้ผู้บริหารประเทศทำตามใจ ใครมาถึงเรือนชานต้องต้อนรับและมีการกินเลี้ยง จัดงานรื่นเริงไม่ว่าจะเป็นงานศพหรืองานมงคล

4. เป็นคนใจเย็น วางเฉย รักสงบและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ในสังคมไทยได้รับการอบรมให้เป็นผู้วางเฉย ช่มความโกรธ ผู้ใดต้องไม่แสดงอารมณ์กราดเกรี้ยว ให้พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่และให้อภัยพร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก ด้วยเหตุนี้คนไทยจึงชอบสนใจเรื่องของบุคคลอื่น ชอบช่วยเหลือ

5. มีจิตใจอ่อนโยน พุดจาไพเราะ ลักษณะนิสัยพื้นฐานของคนไทยจะยึดหลักยิ้มไว้เมื่อกำลังมา ด้วยเหตุนี้จึงนิยมการพุดจาไพเราะ มีจิตใจอ่อนโยนไม่นิยมการจ้องแค้น ชอบอภัยไม่ชอบพุดจาหักหาญน้ำใจใคร

6. ชอบตอบแทนบุญคุณและชอบพึ่งพาอาศัยกัน สังคมไทยนิยมการให้ เช่น ให้น้ำใจให้สิ่งของ ให้ความสบายใจ ให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้อื่นเดือดร้อน และเมื่อคนไทยกลุ่มใดได้รับการให้ก็จะต้องตอบแทน เช่น การลงแขกทำนา การรับใช้เจ้านาย การลงคะแนนเสียงให้ผู้ซื้อเสียง เป็นต้น

7. นิยมผู้รู้ ผู้มีตำแหน่งและผู้มีความสามารถ สังคมไทยนิยมคนเรียนเก่ง ให้ความสำคัญเคารพนับถือผู้ดำรงตำแหน่งใหญ่ ๆ ทางราชการและทางการเมือง ดังนั้นคนไทยจึงพยายามกระเสือกกระสนเรียนสูง ๆ เรียนสถาบันเด่น ๆ ดัง ๆ และไปเรียนต่างประเทศโดยยอมยากลำบาก ทั้ง ๆ ที่ฐานะไม่อำนวย ก็พยายามเดินทางไปศึกษาจนสำเร็จ เพราะต้องการได้รับการยกย่องในสังคม

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543 : 19 - 20) กล่าวถึงพื้นฐานนิสัยประจำชาติที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนา โดยกล่าวถึงคำว่า "ความเป็นไทย" หรือ "แบบไทย ๆ" นับเป็นความภาคภูมิใจร่วมกันของคนไทยในชาติที่สามารถธำรงไว้ ซึ่งเอกลักษณ์ประจำชาติที่แตกต่างจากชาติอื่น ๆ คนไทยของเราภูมิใจในความเป็นเอกราชอันยาวนาน ภูมิใจในภาษาของเรา ภูมิใจในวัฒนธรรมและชนบประเพณีหลาย ๆ อย่างที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนาน และเป็นการสานต่อรูปแบบของความเป็นไทย นับเนื่องจากประวัติศาสตร์อันยาวนานเช่นเดียวกับเรื่องอื่น ๆ ที่ทำให้มีเอกลักษณ์โดดเด่น ลักษณะนิสัยคนไทยที่คนในชาติภาคภูมิใจและควรธำรงไว้ได้แก่

1. ความประนีประนอม คนในสังคมไทยมีความสามารถในการประนีประนอมสูง เมื่อต้องแก้ปัญหาความขัดแย้งจะสามารถยอมความกันได้อย่างสงบ ซึ่งส่งผลทำให้บ่อยครั้งสังคมไทยสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างดี และไม่เกิดความขัดแย้งรุนแรงหรืออย่างยาวนาน

2. การปรับตัวเก่ง นับแต่อดีตสังคมไทยเปิดกว้างในการรับวัฒนธรรมจากต่างชาติหลากหลายแหล่งอย่างมีจุดเด่นคือ สามารถประสานสิ่งดีต่าง ๆ ของคนอื่น ๆ ให้เข้ากับความเป็นไทยได้อย่างดีเยี่ยมและกลมกลืน

3. การมีขันติ คนไทยเป็นคนที่ยอดกลั้น มีนิสัยเกรงใจผู้อื่นไม่กล้าหักหาญน้ำใจ ไม่ชอบการเผชิญหน้าอย่างตรงไปตรงมา มีความอดทนอดกลั้นนานไม่ตอบโต้ ซึ่งส่งผลให้ประเทศมีความสงบ และรักษาเอกราชได้ตลอดมา

4. มนุษยสัมพันธ์ดี คนไทยเป็นคนที่มีความอัธยาศัยไมตรีดี และเข้ากับคนง่ายซึ่งทำให้สามารถทำงานร่วมกับคนอื่นได้อย่างง่ายดาย และมีความสุขสบายใจ

5. ความเคารพนบถ คนไทยมีความเคารพนบถต่อผู้อาวุโส เรียกพี่เรียกน้องในวัยไล่เลี่ยกัน เรียกลุงป้า น้า อา หรือแม้กระทั่งเรียกพ่อ-แม่สำหรับคนสูงวัยกว่าตนคนส่วนใหญ่เห็นคุณค่าคนในวัยชรา และนอบน้อมต่อผู้อาวุโส ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะหาจากชนชาติอื่นได้ยากในระดับเดียวกัน

พวงผกา ประเสริฐศิลป์ (2541 : 14 - 15) กล่าวว่าลักษณะนิสัยของคนไทยดั้งเดิมจะมีความสุภาพอ่อนโยน มีเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อ และมีความเป็นมิตรกับทุกคนล้วนได้รับการหล่อหลอมมาจากคำสอนในทางพุทธศาสนา กลายเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนของ

คนไทยทุกคน รวมถึงความเป็นผู้มีระเบียบวินัย มีคุณธรรม ความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร ความยุติธรรม ความเสียสละ ฯลฯ ทำให้สังคมไทยมีความสุขสงบร่มเย็น

นิสัยพื้นฐานที่เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่กล่าวมานี้จำเป็นต้องเร่งสนับสนุนให้เด่นชัดยิ่ง ๆ ขึ้น และต้องส่งเสริมและปลูกฝังในท่ามกลางหมู่เยาวชนและเด็ก ๆ รุ่นใหม่ ให้หันมานิยมชมชอบในลักษณะนิสัยที่งดงามแบบไทย เพราะจะเป็นประโยชน์ในการติดต่อกับชาวต่างประเทศ ทำให้ประเทศไทยสามารถสร้างพันธมิตรทางเศรษฐกิจได้ง่าย ประเทศไทยมักจะประนีประนอมและเห็นแก่ประโยชน์ร่วมของประเทศคู่ค้าอยู่เสมอ ซึ่งเปิดโอกาสให้การลงทุนจากต่างประเทศและการค้าระหว่างประเทศกระทำได้อย่างราบรื่น เราสามารถใช้ข้อดีของนิสัยนี้ในการสร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับประเทศ และสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาธุรกิจต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคบริการ และการท่องเที่ยวให้เจริญรุ่งเรืองมากยิ่งขึ้นได้

ปัญญา บริสุทธิ์ (2529 : 126) ได้ศึกษาวิเคราะห์วัฒนธรรมสมัยรัตนโกสินทร์ พ.ศ. 2325 – 2394 สรุปได้ว่า คนไทยในสมัยเริ่มแรกของกรุงรัตนโกสินทร์เป็นผู้มีจิตใจสูงอย่างชัดเจน เนื่องจาก การฝึกอบรมมาดีตามแบบไทยเดิมและการฝึกอบรมโดยพุทธศาสนา ทำให้คนไทยเป็นผู้มีคุณสมบัติ ดังนี้คือ เป็นผู้สำนึกในบาปบุญคุณโทษ มีความกตัญญูและจงรักภักดีต่อเจ้านายและผู้มีพระคุณ มีธรรมาศัยไม่ตรีอันตั้งามต่อบุคคลทั่วไป มีความอ่อนน้อมถ่อมตนเป็นนิสัย ไม่โอ้อวดตัวเองหรือเย่อหยิ่งจองหอง เป็นผู้มีใจเมตตากรุณาเสมอ และมีความสำนึกในหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติต่อผู้อื่น

ลัดดาวัลย์ พรศรีสมุทร และวิลาสลักษณ์ ชั่ววัลลี (2524 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับกรอบคร่าวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมทางจิตใจของไทยใน 5 ด้าน คือ ความซื่อสัตย์ การมีสัมมาคารวะต่อบิดามารดาและผู้อาวุโส ความเอื้อเฟื้อ ความกตัญญูกตเวที และการยึดบาปบุญของนักเรียนชั้นมัธยมพบว่า นักเรียนที่ได้รับการถ่ายทอดวัฒนธรรมทางจิตใจมาก มีการอนุรักษ์วัฒนธรรมทางจิตใจของไทยมากกว่านักเรียนที่ได้รับการถ่ายทอดน้อย นักเรียนที่มีบิดามารดามีการศึกษาสูงได้รับการถ่ายทอดและมีการอนุรักษ์วัฒนธรรมทางจิตใจมากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดามีระดับการศึกษาต่ำ และนักเรียนหญิงมีการอนุรักษ์วัฒนธรรมทางจิตใจมากกว่านักเรียนชาย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับลักษณะนิสัย จิตใจ และคุณธรรมแบบไทย พอสรุปได้ว่า ความนิยมไทยด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย หมายถึง ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่ขึ้นชอบในลักษณะนิสัยของคนไทย อันได้แก่ ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความมีมิตรไมตรี ความนับถือเป็นศรีอยุธยา ความประนีประนอม ความปรับตัวเก่ง และความกตัญญูกตเวที

ด้านศิลปกรรมไทย

ศิลปกรรมไทย เป็นวัฒนธรรมทางสุนทรียะที่สะท้อนให้เห็นภูมิปัญญา ความรู้สึกนึกคิด และวิธีการดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของไทยดั้งเดิมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้เป็นอย่างดี นักโบราณคดีได้แบ่งยุคสมัยของศิลปกรรมไทยในเชิงประวัติศาสตร์ด้วยหลักฐานทาง โบราณวัตถุสถานไว้เป็น 2 ยุค คือ ยุคก่อนประวัติศาสตร์ศิลปกรรมไทย และยุคหลังประวัติศาสตร์ศิลปกรรมไทย

ยุคก่อนประวัติศาสตร์ศิลปกรรมไทย หมายถึง ช่วงก่อนที่คนไทยจะรวมตัวกันเป็นปึกแผ่น ยังไม่มีราชธานีที่แน่นอนแบ่งออกเป็น 5 สมัย คือ สมัยวัตถุโบราณที่ค้นพบในประเทศไทย สมัย ทวารวดี สมัยทวารวดีตอนแรก สมัยศรีวิชัย และสมัยลพบุรี และยุคประวัติศาสตร์ศิลปกรรมไทย หมายถึง ช่วงที่คนไทยรวมตัวกันเป็นปึกแผ่น มีราชธานีแน่นอน แบ่งเป็น 5 สมัย คือ สมัยเชียงแสน สมัยสุโขทัย สมัยอู่ทอง สมัยอยุธยา และสมัยรัตนโกสินทร์ (พวงผกา คุโรวาท. 2539 : 12)

แม้ว่าศิลปกรรมไทยจะได้วิวัฒนาการมาหลายยุคหลายสมัย ผ่านการหล่อหลอมและผสมผสานทั้งทางตะวันออกและตะวันตก แต่ในปัจจุบันศิลปกรรมไทยก็ยังคงรักษารูปที่เป็นเอกลักษณ์ไว้ได้อย่างเด่นชัด สามารถถ่ายทอดลักษณะความงดงามความประณีตบรรจง ความรู้สึกนึกคิดและความเป็นชาติที่รุ่งเรืองด้วยอารยธรรมมาแต่โบราณให้โลกประจักษ์ได้ ศิลปกรรมไทยอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ทัศนศิลป์ และศิลปการแสดง

1. ทัศนศิลป์ คือผลงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียภาพที่รับรู้โดยประสาทตา ได้แก่ ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม และหัตถกรรม ซึ่งงานแต่ละด้านมีความหมายดังนี้

จิตรกรรม (Thai Painting) เป็นศิลปกรรมชั้นสูงที่มีความงดงามในศิลปะอุดมคติของไทยที่เกี่ยวข้องกับการวาดและระบายสี มีเอกลักษณ์ตามแบบไทยที่แสดงถึงเรื่องราวตลอดจนลวดลายประดับตกแต่งในงานช่างต่าง ๆ มีผลงานที่มีชื่อเสียงทั้งในอดีตและปัจจุบัน โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับศาสนา และมีลักษณะควรค่าแก่การศึกษาและให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งได้แก่ ภาพจิตรกรรมฝาผนังตามอุโบสถ โบสถ์ วิหาร และอาคาร สถานที่สำคัญต่าง ๆ รวมทั้งรูปเขียนที่ใช้ประดับอาคารบ้านเรือนของผู้คนโดยทั่วไป

ประติมากรรมไทย (Thai Sculpture) เป็นศิลปะที่เกี่ยวข้องกับการปั้นและการแกะสลัก ซึ่งจะเห็นได้จากพระพุทธรูปที่มีการสร้างขึ้นในยุคสมัยต่าง ๆ ลวดลายปูนปั้นตามวัดวาอาราม หรืองานแกะสลักไม้บนบานประตูพระอุโบสถของวัด เครื่องใช้และเครื่องประดับต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นตั้งแต่อดีตกาล

สถาปัตยกรรมไทย (Thai Architecture) เป็นศิลปะที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง ทั้งที่เป็นที่ประทับของพระมหากษัตริย์หรือที่อยู่อาศัยของราชกรร ดลตลอดจนสถานที่ราชการ และสถานที่ที่ใช้

ประกอบพิธีกรรมทางพุทธศาสนา เช่น ปราสาทราชวัง โบสถ์ วิหาร สถูป เจดีย์ พระปรางค์
ตึก อาคารและบ้านเรือนของประชาชน เป็นต้น งานสถาปัตยกรรมมักจะควบคู่ไปกับการ
ประติมากรรม ซึ่งจะทำให้สิ่งก่อสร้างดูสวยงามอ่อนช้อย

หัตถกรรมพื้นบ้านไทย (Thai Handicraft) เป็นงานฝีมือที่มีความละเอียดอ่อน ประณีต
งดงาม มีการปรับปรุงมาเป็นลำดับ มีมากมายหลายชนิดแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อมและ
ความนิยมของท้องถิ่น ส่วนใหญ่อาศัยวัสดุที่หาง่ายหรือมีอยู่ทั่วไปในท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น ไม้ไผ่ หวาย
ปอ ใบตาล กะลามะพร้าว และดินเหนียว เป็นต้น ปัจจุบันนี้งานด้านหัตถกรรมพื้นบ้านไทยนอกจาก
จะทำไว้เพื่อใช้สอยภายในครัวเรือนแล้ว ยังมีการผลิตเพื่อการขายหรือแลกเปลี่ยนกับสินค้าอื่น
การซื้อขายงานหัตถกรรมพื้นบ้านได้ขยายตลาดกว้างขวางมากขึ้น จนบางอย่างได้กลายเป็น
สินค้าออกของประเทศ ทำรายได้ให้ประเทศปีหนึ่งเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีสินค้าของที่ระลึก
ต่าง ๆ สำหรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศอีกด้วย หัตถกรรมพื้นบ้านที่สำคัญ
ได้แก่ งานจักสาน ถักทอ ย้อม เครื่องเงิน แกะสลัก หล่อ เครื่องเซรามิก เครื่องถม การตัดเย็บ
การทำตุ๊กตาไทย เครื่องปั้นดินเผา ฯลฯ

2. ศิลปการแสดง อันนี้จะเน้นงานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียภาพที่ต้องแสดงออกหรือบรรเลง
ได้แก่ นาฏศิลป์ ดนตรี และเพลงดนตรี และการละเล่นพื้นบ้าน

2.1 นาฏศิลป์ไทย (Thai-Drama) เป็นศิลปะที่เกี่ยวข้องกับการแสดงระบำ
รำฟ้อนต่าง ๆ เช่น โขน ละครหรือการรำรำ ซึ่งมีลักษณะลีลาท่าทางแตกต่างกันไปตามชนิด ดังนี้
การรำ ระบำหรือฟ้อน เป็นการแสดงออกด้วยท่าทางประณีตงดงาม โดยมีดนตรีประกอบ
อาจเป็นการรำเดี่ยว รำคู่หรือระบำเป็นชุดก็ได้ หรือจะจัดให้มีการแสดงดังกล่าวโดยเป็นส่วนหนึ่ง
หรือไม่เป็นส่วนหนึ่งของการแสดงละครหรือโขนก็ได้

ละคร มีหลายลักษณะ เช่น ละครมโนราห์หรือโนราห์ ซึ่งเล่นกันแพร่หลายในเขตภาคใต้
ของประเทศไทย ละครนอกซึ่งขยายจำนวนผู้แสดงและวิธีการแสดงให้รวดเร็วขึ้น พร้อมทั้งมีบทลก
ขบขันโดยใช้ถ้อยคำเจรจาตามภาษาที่ใช้กันอยู่ทั่วไป และละครในหรือละครในวังหรือละครนางใน
ที่มีผู้แสดงเป็นผู้หญิงล้วน โดยดัดแปลงวิธีแสดงให้ผู้เคยแสดงระบำรำฟ้อนนั้นได้เล่นละครเป็นเรื่อง
ด้วย เรื่องที่นิยมเล่นคือ รามเกียรติ์ อิเหนา และอุณรุท

โขน เป็นละครที่ผู้แสดงสวมหน้ากากและเครื่องแต่งกายที่เฉพาะตามฐานะของตัวละคร
มีดนตรี บทพากย์ และบทเจรจาด้วย ประเภทการแสดงโขน เช่น โขนกลางแปลง คือ การเล่นโขน
บนพื้นดิน หรือกลางสนาม โขนโรงนอกหรือโขนนั่งราว คือ การแสดงในโรงที่ไม่มีพื้นกระดานยกสูง
แต่มีราวพาดตามส่วนยาวของโรง ไม่มีเตียงสำหรับตัวละครนั่ง แต่นั่งประจำที่บนราวเมื่อแสดงเสร็จ

แล้ว โขนโรงในเป็นโขนที่นำไป แต่งบทละครสำหรับเล่นละครใน โขนหลังจอ คือ การแสดงหน้าจอ ซึ่งแต่เดิมซึ่งไว้สำหรับเล่นหนังใหญ่ และโขนฉาก คือ การแสดงที่มีฉากประกอบการแสดง เป็นต้น

2.2 ดนตรีไทย (Thai Music) ดนตรีไทยมีเครื่องดีด สี ดี และเป่า เครื่องดีด เช่น จะเข้ กระจับ ปี่ พิณ และซึง เป็นต้น ส่วนเครื่องสีก็มีสายคันชัก เช่น ซอต่าง ๆ และสะล้อ เครื่องดี เช่น ระนาดชนิดต่าง ๆ ข้องวง ฉิ่ง ฉาบ และตะโพน เป็นต้น สำหรับเครื่องเป่ามีขลุ่ย ปี่ แตร เป็นต้น

วงดนตรีมีหลายประเภท เช่น วงเครื่องสาย ซึ่งมีทั้งเครื่องสายวงเล็ก เครื่องสายเครื่องคู่ เครื่องสายประสม และเครื่องสายปี่ชวา วงมโหรี ซึ่งมีมโหรีเครื่องเล็ก มโหรีเครื่องคู่ มโหรีเครื่องใหญ่ วงปี่พาทย์ไม้ม้วน วงปี่พาทย์ไม้นวม วงปี่พาทย์ดีดคำบรรพ์ วงปี่พาทย์มอญ และวงปี่พาทย์นางหงส์ เป็นต้น นอกเหนือจากนี้ยังมีวงขับไม้ และวงประโคมซึ่งใช้ในพระราชพิธีต่าง ๆ อีกด้วย

2.3 เพลงดนตรี การแสดง และการละเล่นพื้นบ้าน ลักษณะประชากรของประเทศไทย ประกอบด้วยกลุ่มคนต่าง ๆ ที่เป็นกลุ่มใหญ่ ๆ กระจายไปตามลักษณะภูมิศาสตร์ต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าเรามีเพลงพื้นบ้านของภาคต่าง ๆ เช่น เพลงเรือ เพลงเดินกำรำเคียว เพลงเกี่ยวข้าว เพลงอีแซว เพลงฉ่อย ลำตัด เพลงโคราช เพลงบอก ฯลฯ การแสดงเป็นเรื่อง เช่น หมอลำเรื่อง ลิเก หนังใหญ่ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการละเล่นอื่น ๆ ที่น่าสนใจเป็นอันมาก เช่น การจับหลัก มอญซ่อนผ้า ซักกะเย่อ ซี่มาฆึงเมือง วีรข่าวसार แม่่ง ตีจับ ตั้งเต ฯลฯ

เทียนชัย ตั้งพรประเสริฐ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาคุณค่าของจิตรกรรมฝาผนังไทยตามการรับรู้ของนักศึกษาศิลปกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 สังกัดกรมอาชีวศึกษาพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงมีความคิดเห็นด้านรูปแบบ เส้น สี ในงานจิตรกรรมไทย และด้านวัฒนธรรมประเพณีในงานจิตรกรรมฝาผนังโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย สำหรับทางด้านความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับการรับรู้คุณค่าของจิตรกรรมฝาผนัง ทางด้านเรื่องราวที่ปรากฏในงานจิตรกรรมฝาผนัง และงานด้านหลักวิชาในการเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนัง โดยส่วนรวมอยู่ในระดับไม่แน่ใจ นักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้คุณค่าของจิตรกรรมฝาผนัง ไม่แตกต่างกัน

วรรณิ มณฑารักษ์ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปกรรมไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับบทบาทของประชาชนในการอนุรักษ์ศิลปกรรมไทย ไม่แน่ใจกับรูปแบบการอนุรักษ์และวิธีการอนุรักษ์ศิลปกรรม และเห็นด้วยกับการเผยแพร่และส่งเสริมศิลปกรรมไทย นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกับปัญหาต่าง ๆ คือ ปัญหาประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ และไม่เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ศิลปกรรมไทย ขาดงบประมาณในการดูแลและรักษาศิลปกรรมไทย อีกทั้งกฎหมายพระราชบัญญัติโบราณสถาน ศิลปะโบราณวัตถุยังไม่รัดกุมเพียงพอ

สมชาย สมนก (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาคุณค่าในจิตรกรรมฝาผนังไทยตามการรับรู้ของนิสิตสาขาศิลปศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นิสิตสาขาวิชาศิลปศึกษามีความคิดเห็นในคุณค่าจิตรกรรมฝาผนังไทย ด้านคุณค่าทางเรื่องราวได้แก่ เรื่องราวที่เกี่ยวกับมนุษย์และสิ่งแวดล้อม และเรื่องราวเกี่ยวกับมนุษย์และสิ่งที่ไม่มีความดีโดยส่วนรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย สำหรับด้านคุณค่าทางศิลปะ ได้แก่ ความงาม ความรู้สึกซาบซึ้ง ความรู้ การรับรู้ และกระบวนการเชิงวิจารณ์ โดยส่วนรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย สาละสำคัญของข้อเสนอแนะสรุปได้ว่า ควรส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเห็นคุณค่าในคุณค่าจิตรกรรมฝาผนังไทย โดยการไปทัศนศึกษาที่วัด และเข้าชมพิพิธภัณฑ์ ส่วนการสร้างทัศนคติให้คนในชาติเกิดความรัก ความหวงแหน ควรให้การศึกษาดังแต่เยาว์วัย และแนวโน้มการสอนศิลปศึกษาที่ส่งเสริมคุณค่าของจิตรกรรมฝาผนังไทย ควรปลูกฝังส่งเสริมเผยแพร่และให้การศึกษอย่างต่อเนื่อง

เนื่ออ่อน ขวทองเขียว (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปกรรมพื้นบ้านของไทย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษามีความเห็นด้วยกับคุณค่าในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน เพราะเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ชีวิตประจำวัน และสังคมส่วนรวม และเป็นตัวสะท้อนความสามารถและภูมิปัญญาของช่างไทยในอดีตที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น นักศึกษามีความเห็นด้วยกับวิธีการอนุรักษ์ซึ่งได้แก่ การเก็บรวบรวมตัวอย่างและผลงาน และจัดสร้างพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น โดยมีสถาบันอุดมศึกษาระดับท้องถิ่นเป็นแกนนำในการศึกษา รวบรวม วิจัยและจัดทำเอกสารเผยแพร่ การพัฒนางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน และนักศึกษาเห็นด้วยกับสถาบันราชภัฏ ในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านซึ่งได้แก่ การจัดหลักสูตรและกิจกรรมที่เอื้ออำนวยต่อการอนุรักษ์ และผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์ รวมทั้งเป็นหน่วยงานที่ทำการวิจัยให้บริการแก่สังคมในการทำเอกสารเผยแพร่และรวบรวมธรรมเนียมบុคคล และแหล่งผลิต รวมทั้งเปิดอบรมวิชาช่างให้แก่คนทั่วไป และนักศึกษามีความเห็นกับบทบาทของนักศึกษาในการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านที่ว่า นักศึกษามีความรู้และความสามารถในการถ่ายทอดวิธีการอนุรักษ์ และมีบทบาทในการจัดกิจกรรมการอนุรักษ์ในโรงเรียน รวมทั้งเป็นผู้ศึกษา รวบรวมผลงาน และเป็นผู้ดำเนินการจัดตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านชุมชน และรณรงค์ให้คนทั่วไปเห็นความสำคัญของงานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านในชีวิตประจำวัน

พยนต์ เอี่ยมสำอางค์ (2539 : 166) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในด้านเพลงพื้นบ้านพบว่า นักศึกษามีความเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับการเล่นเพลงเกี่ยวข้าวทำให้คลายความเหน็ดเหนื่อยหลังเก็บเกี่ยว เพลงฉ่อยนอกจากจะสนุกสนานแล้วยังเป็นการฝึกให้คนมีไหวพริบ เพลงอีแซวฟังสนุกสนานและมีคติสอนใจ และเพลงกล่อมเด็กมีส่วนช่วย

อบรมสั่งสอนเด็กให้เป็นคนดี

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับศิลปกรรมไทย พอสรุปได้ว่า ความนิยมไทย ด้านศิลปกรรมไทย หมายถึง ความชื่นชอบและภาคภูมิใจในศิลปกรรมไทย เห็นคุณค่าและซาบซึ้งในความงดงามของศิลปกรรมไทย ส่งเสริมและอนุรักษ์ให้คงอยู่ รวมทั้งเผยแพร่ให้ต่างชาติรู้จักไม่ว่าจะเป็นจิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม หัตถกรรมพื้นบ้าน นาฏศิลป์ ดนตรีไทย และการละเล่นพื้นบ้านของไทย

ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย

การรณรงค์ให้คนไทยหันมาบริโภคของไทยและเที่ยวเมืองไทย มีมาแต่สมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ที่รณรงค์ให้คนไทยบริโภคอาหารไทย ใช้เครื่องแต่งกายที่ทำจากวัสดุในเมืองไทย สนับสนุนวิชาชีพและกิจการสาธารณูปโภคของคนไทย ในสมัยพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ก็ได้กระตุ้นจิตสำนึกของคนไทยให้หันมาบริโภคของไทย ภายใต้คำขวัญที่ว่า "ส่งเสริมการประหยัด เร่งรัดใช้ของไทย ร่วมใจส่งออก" ต่อมารัฐบาลในสมัยพลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ก็ได้มีการรณรงค์การบริโภคของไทย โดยมีคำขวัญว่า "ไทยช่วยไทย กินของไทย ใช้ของไทย เที่ยวเมืองไทย ร่วมใจประหยัด" สนับสนุนการใช้สินค้าไทย ลดการเดินทางไปต่างประเทศ โดยสรุปได้ดังนี้

1. การนิยมไทย กล่าวคือ การปรับเปลี่ยนทัศนคติคนไทยให้หันมากินของไทย ใช้ของไทย เที่ยวเมืองไทย

2. การประหยัด เน้นเรื่องการลดความฟุ่มเฟือย การใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและการประหยัดการใช้จ่ายพลังงาน ทั้งนี้ก็ต้องสร้างความเข้าใจในความหมายของเรื่องดังต่อไปนี้

ไทยช่วยไทย ให้ประชาชนภาคเอกชนและหน่วยงานรัฐบาลตระหนักว่าการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของชาติในขณะนี้ เป็นเรื่องที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหาให้ลุล่วงไป

กินของไทย ให้ประชาชนหันมานิยมมาบริโภคผลผลิตการเกษตร อาหารสำเร็จรูปที่ผลิตในประเทศไทย ซึ่งเป็นอาหารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าทางโภชนาการ ผลิตได้มาตรฐานเช่นเดียวกับต่างประเทศ

ใช้ของไทย เผยแพร่สินค้าที่มีคุณภาพดี เพื่อให้ประชาชนผู้บริโภคใช้แทนสินค้าต่างประเทศ

เที่ยวเมืองไทย ให้ประชาชนตื่นตัวที่จะท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น จะเกิดความภาคภูมิใจในทรัพยากรการท่องเที่ยวของชาติ ทั้งทางด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

ประวัติศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งการช่วยป้องกัน ทำนุบำรุงฟื้นฟูดูแลรักษาสภาพแวดล้อม การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นอย่างมีระบบและต่อเนื่อง

ร่วมใจประหยัด ปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนลดความฟุ่มเฟือยในชีวิตประจำวันและประหยัด การใช้พลังงาน (โกคิน พลกุล. 2540 : 771 - 772) การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสินค้าไทยมีผู้ศึกษาไว้ ดังนี้

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคนอื่นๆ (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยการวิเคราะห์ ความเชื่อ และปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 ใน 3 เคยซื้อหรือใช้ รองเท้าบาจา สบู่ลั๊กส์ และยาสีฟันคอลเกต และเชื่อว่า สินค้าทั้ง 3 เป็นสินค้าที่ผลิตในประเทศไทย โดยส่วนรวมประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการมีความรู้ เกี่ยวกับสินค้าไทยโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย มีการยอมรับสินค้าในระดับปานกลาง และมี พฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยในสัดส่วนที่ต่ำ ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยคือ ความรู้เกี่ยวกับสินค้าไทย เพศ และความถี่ในการดูหรืออ่านโฆษณาจากหนังสือพิมพ์

สุภาพร ปาละลักษณ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลในการอธิบายพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยของสตรีวัยทำงานเรียงตามลำดับ ได้แก่ รายได้ อายุ การเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารเรื่องของใช้ในบ้าน อาชีพ การเปิดรับข่าวสาร ทางโทรทัศน์

บริษัท ศูนย์วิจัย ไทยพาณิชย์ จำกัด (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยพฤติกรรมผู้บริโภค ไทย ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริโภคได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ คือ ประหยัดค่าใช้จ่าย ร้อยละ 68 บริโภคสินค้าที่ผลิตภายในประเทศร้อยละ 44 ออมทรัพย์ร้อยละ 22 ประหยัดพลังงาน และทรัพยากรจากธรรมชาติร้อยละ 13 บริจาคช่วยชาติในเรื่องต่าง ๆ ร้อยละ 3 เป็นเจ้าของ ประเทศที่ดีสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ร้อยละ 12 นอกจากนี้ ผู้บริโภคยังมีทัศนคติต่อการใช้สินค้า ไทย คือ คิดว่าช่วยชาติ ร้อยละ 45 รู้สึกเฉย ๆ ร้อยละ 20 ดูดีมีระดับ ร้อยละ 17 คุณภาพดีทัดเทียม ของนอก ร้อยละ 7 ไม่มั่นใจในคุณภาพ ร้อยละ 7 สำหรับสินค้าไทย บริการที่ผู้บริโภคนิยมใช้ มากกว่าสินค้าต่างประเทศได้แก่ ท่องเที่ยวในเมืองไทย ร้อยละ 91 ผลไม้ไทย ร้อยละ 79 ขนม ร้อยละ 71 เสื้อผ้า ร้อยละ 62 และสินค้าจำเป็น ร้อยละ 61

วรภรณ์ พงษ์ไพบูลย์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการเปิดรับข่าวสารโครงการรณรงค์ให้ นิยมไทย ความตระหนักในการร่วมกันแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และพฤติกรรมการซื้อสินค้าของ ผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริโภคที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีพฤติกรรมใน การซื้อสินค้าและการดำเนินกิจกรรมเพื่อการพักผ่อนแตกต่างกัน โดยกลุ่มที่มีเพศและอายุต่างกันมี

พฤติกรรมในการซื้อสินค้าไม่แตกต่างกัน แต่แตกต่างกันในเรื่องของการท่องเที่ยวและการชมภาพยนตร์ ส่วนผู้บริโภคที่มีการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน ส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมในการซื้อสินค้าและกิจกรรมในการพักผ่อนที่แตกต่างกัน

ในด้านการท่องเที่ยวซึ่งมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและอนาคตของประเทศ นอกจากจะสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยปีละหลายแสนล้านบาทหรือเกือบร้อยละ 10 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติแล้วยังถูกใช้เป็นกลยุทธ์สำคัญในการสร้างรายได้เข้าประเทศทั้งในยามปกติและยามวิกฤต ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจไทยเห็นได้จากนโยบาย "ปี 2530 ปีท่องเที่ยวไทย" ที่รัฐบาลพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างรายได้ให้กับประเทศทำให้เศรษฐกิจเติบโตอย่างรวดเร็วในปีพุทธศักราช 2530 และในขณะที่ประเทศไทยกำลังประสบกับวิกฤตการทางเศรษฐกิจเมื่อปีพุทธศักราช 2540 รัฐบาลได้ตั้งความหวังที่จะให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวอภิสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ โดยการชักจูงนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เข้ามาเที่ยวเมืองไทยมากขึ้น เป็นการช่วยดึงเงินตราต่างประเทศมาช่วยแก้ไขปัญหาการขาดดุลการชำระเงินในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมให้คนไทยหันมาเที่ยวเมืองไทย โดยรัฐบาลได้ประกาศให้ปีพุทธศักราช 2539 และ 2540 เป็นปีท่องเที่ยวไทย (Amazing Thailand) (เกิดศิริ เจริญวิศาล และจุฑามาศ จันทรรัตน์. 2542 : 8) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้วางเป้าหมายการพัฒนาการท่องเที่ยวตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544) ไว้ 11 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรทางการท่องเที่ยวควบคู่กับสิ่งแวดล้อม มุ่งพัฒนาอย่างยั่งยืน คงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์ไทย
2. ส่งเสริมให้ความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และประชาชนมีบทบาทแก้ไขปัญหาการท่องเที่ยวให้มีคุณค่าให้นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
3. สนับสนุนและพัฒนาบริการระบบอินเทอร์เน็ต (Internet) ให้ขยายไปทั่วโลก
4. ส่งเสริมให้ความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านมุ่งเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวภูมิภาคนี้
5. ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรเป็นนักท่องเที่ยวและเป็นเจ้าบ้านที่ดี
6. ส่งเสริมการผลิตบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้ระดับมาตรฐานนานาชาติ รองรับนโยบายเปิดเสรีด้านการค้าบริการ
7. ดูแล กำกับให้นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบธุรกิจได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์พุทธศักราช 2535
8. ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมีบทบาทต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
9. ส่งเสริมให้มีนักท่องเที่ยวต่างประเทศมากขึ้น เพื่อผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

โดยรวม

10. สร้างค่านิยมให้คนไทยเที่ยวไทยมากขึ้น กระจายความเจริญสู่ท้องถิ่น

11. ส่งเสริม สนับสนุน การลงทุนในธุรกิจท่องเที่ยว

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีธรรมชาติสวยงาม มีแหล่งโบราณสถาน โบราณวัตถุที่เก่าแก่ และประเพณีที่สืบทอดกันมาแต่โบราณกาล สิ่งเหล่านี้ถือเป็นมรดกที่น่าภาคภูมิใจของชาวไทยทุกคน สมควรที่จะช่วยกันอนุรักษ์และปกป้องรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดีงามยั่งยืนตลอดไป (ธรรมนูญประจวบเหมาะ. 2534 : 5) จุดดึงดูดหรือจุดขายของทรัพยากรการท่องเที่ยวอยู่ที่ความคงอยู่ของสภาพธรรมชาตินั้น ๆ ไม่ควรทำลายหรือสร้างสิ่งที่มีผิดไปจากของเดิม ควรอนุรักษ์ไว้ เพราะคนที่มาเที่ยวต้องการชื่นชมคุณค่าของสิ่งเหล่านั้นหรือแม้แต่ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ธรรมชาติ เช่น ภาษา การแต่งกาย และอื่น ๆ ก็ไม่ควรไปดัดแปลง เพราะคุณค่าของสิ่งเหล่านี้อยู่ที่การคงเอกลักษณ์เดิมไว้

ปัจจุบันนี้แม้ว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปเที่ยวต่างประเทศจะมีจำนวนลดลง แต่เวลาคนไทยไปต่างประเทศก็ไปซื้อสินค้าราคาแพง แต่นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มาเที่ยวเมืองไทยกลับมาซื้อของราคาถูก ทำให้ตัวเลขค่าใช้จ่ายแตกต่างกันมาก สาเหตุและแรงจูงใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปเที่ยวต่างประเทศนั้นจากการศึกษาของเกิตศิริ เจริญวิศาล และ จุฬามาศ จันทรัตน์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยศึกษาความเข้าใจ แรงจูงใจในการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมให้ “เที่ยวเมืองไทย” พบว่า นักท่องเที่ยวไทยต้องการความแปลกใหม่เป็นเหตุผลที่สำคัญที่สุด และอีกสองเหตุผลหลักที่พบคือการเดินทางเพื่อเรียนรู้ และการเดินทางไปต่างประเทศ เพราะเห็นเป็นความพิเศษ การเลือกเดินทางไปต่างประเทศมีแรงดึงดูดคือ การเดินทางและการคมนาคมสะดวก และพบว่าความสะอาดและความปลอดภัยในการเดินทางในต่างประเทศมีมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับการเดินทางในประเทศไทย นอกจากนี้การวิจัยยังพบอีกว่าการเดินทางภายในประเทศไทยมีจุดเด่น ซึ่งควรสนับสนุนต่อไปคือราคาสินค้าและบริการซึ่งถูกกว่า และความมีน้ำใจของคนไทย ข้อบกพร่องที่พบในการเดินทางภายในประเทศหลายประการโดยเฉพาะการคมนาคมที่ไม่มีความสะดวกและต่อเนื่อง

सानนท์ สุขศรี (2536 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์บางประการที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในจังหวัดสงขลา พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศนิยมเดินทางมาทางบกมากกว่าทางอากาศและทางน้ำ เนื่องจากสะดวกรวดเร็วเข้าถึงง่าย และเสียค่าใช้จ่ายน้อย และยังพบว่า ปัจจัยที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว คือ สินค้า หาดทราย ภูมิอากาศ น้ำตก อุทยาน ศิลปหัตถกรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ทะเล เกาะ โรงแรม ระยะเวลา ภูเขา ทะเลสาบ การมาทำบุญไหว้พระสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และการมารับประทานอาหารที่แปลกใหม่

จิราพร กองทอง (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวบริเวณด้านช่องจอม จังหวัดสุรินทร์ พบว่า สิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางไปมากที่สุด คือ สินค้าราคาถูก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้ เครื่องหยาชนิดต่าง ๆ ปลากรอบ กุ้งแห้ง และสินค้าเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ ที่ใช้ในครัวเรือน นอกจากนี้ยังพบว่า นักท่องเที่ยวพึงพอใจในความมีมิตรไมตรีของบุคคลในท้องถิ่น ที่จอดรถเพียงพอ ห้องน้ำสะอาดพอใช้ ความซื่อสัตย์ในการคิดราคาอาหารและเครื่องดื่ม นักท่องเที่ยวส่วนมากมีความเห็นว่าปลอดภัย

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทยพอสรุปได้ว่า ความนิยมไทยด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย หมายถึง การนิยมใช้ของไทย สินค้าที่คนไทยทำหรือทำในเมืองไทย นิยมซื้อของของคนไทยขาย บริโภคอาหารและผลไม้ไทย ใช้เครื่องแต่งกายที่ทำขึ้นจากวัสดุในเมืองไทย และนิยมเที่ยวเมืองไทย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา

1. เพศ

ความแตกต่างระหว่างเพศหญิงกับเพศชายเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับชาตินิยมหรือความนิยมไทย ซึ่งมีผู้ศึกษาไว้ดังนี้

พวงเพชร สุรัตน์กุล และสุพัตรา เพชรมณี (2521 : 130) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการปลูกฝังความรักชาติ พบว่า นักเรียนชายและหญิงมีความเกี่ยวกับการปลูกฝังความรักชาติแตกต่างกัน โดยพบว่านักเรียนชายมีความคิดเห็นต่อการปลูกฝังความรักชาติมากกว่านักเรียนหญิง กล่าวคือ นักเรียนชายให้ความสนใจวิชาภาษาไทย หน้าที่พลเมือง ประวัติศาสตร์ไทย กิจกรรมที่เกี่ยวกับความเป็นไทย และนิยมใช้สินค้าไทยมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนสุพจน์ พรหมสุทธิรักษ์ (2526 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสำนึกต่อชาติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสำนึกต่อชาติโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีความสำนึกต่อชาติสูงกว่านักเรียนชาย

ในด้านความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมไทย จากการศึกษาของ เยาวลักษณ์ ไชยประสิทธิ์ (2530 : 10) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อวัฒนธรรมไทย พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมไทยไม่แตกต่างกันในสาขามนุษยศาสตร์ สาขาศิลปะ สาขาการช่างฝีมือ สาขาหัตถกรรมศิลป์ แต่จะแตกต่างกันในสาขากีฬาและนันทนาการ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และสุวรรณา วาริอุตม (2539 : 101) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนัก

เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมไทย พบว่า นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมไทยไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ ผดุง อารยะวิญญู และศรียา นิยมธรรม (2530 : 45) ที่ศึกษาปัจจัยที่อิทธิพลต่อความ นิยมไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความนิยมไทย ไม่แตกต่างกัน

ส่วนตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทย จากการศึกษาของสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคนอื่นๆ (2530 : บทคัดย่อ) พบว่า เพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถอธิบาย ความแปรปรวนของพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยของกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้จากการศึกษาของ ยุกี นากามูระ (2537 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมการบริโภคและรูปแบบ การดำเนินชีวิตของวัยรุ่นไทย พบว่า นักเรียนหญิงมีแนวโน้มที่จะใช้สินค้าที่มาจากต่างประเทศ มากกว่านักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีความพอใจในสินค้าต่างประเทศอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชัย นิรมานสกุล (2539 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมการซื้อขายสินค้าแฟชั่นแบรนด์เนม (Brand Name) ต่างประเทศ พบว่า เพศหญิงมี พฤติกรรมการซื้อขายสินค้าแฟชั่นแบรนด์เนม (Brand Name) ต่างประเทศมากกว่านักเรียนชาย และงานวิจัย ของสุนทร สุทธาภุขกุล (2539 : 49) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ของวัยรุ่น พบว่า เพศมีผลกระทบต่อการซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของวัยรุ่น โดยพบว่า วัยรุ่นเพศ หญิงซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ที่ผลิตจากต่างประเทศมากกว่าวัยรุ่นเพศชาย และวัยรุ่นเพศหญิงมี จำนวนครั้งที่ซื้อเสื้อผ้ามากกว่าเพศชาย

จากการศึกษางานวิจัย จะเห็นได้ว่า ตัวแปรเพศ น่าจะเป็นตัวแปรที่ทำให้พฤติกรรมและ ความรู้สึกชาตินิยมหรือความนิยมไทยของนิสิตแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจนำตัวแปรเพศ มาศึกษา โดยศึกษาว่านิสิตเพศชายและนิสิตเพศหญิงของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความนิยมไทยแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้เพื่อนำมาเป็นปัจจัยหนึ่งที่ใช้พิจารณาในการจัด กิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนเรื่องความนิยมไทยให้เหมาะสมกับนิสิตต่อไป

2. ระดับการศึกษา

ระดับชั้นการศึกษา เป็นตัวแปรหนึ่ง ที่ทำให้คนมีความเหมือนหรือแตกต่างกัน ในเรื่อง ความคิดและพฤติกรรม ต่อชาตินิยมหรือความนิยมไทย มีผู้ศึกษาไว้ดังนี้

สุพจน์ พรหมสุทธิรักษ์ (2526 : บทคัดย่อ) ศึกษาความสำคัญต่อชาติของนักเรียนมัธยมต้น พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 , 2 และ 3 มีความสำคัญต่อชาติโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2 มีความสำคัญต่อชาติ

สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วน เยาวลักษณ์ ไชยประสิทธิ์ (2530 : 101) ศึกษาพบว่า นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 , 5 และ 6 มีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมไทยไม่แตกต่างกัน

เกษม เกษมณุกิจกุล (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค่านิยมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เมื่อจำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายให้ความสำคัญแก่ ค่านิยมความมั่งมีในเงินทองและวัตถุ ความสำเร็จในชีวิต การมีความสามารถสูงและความมีน้ำใจ เมตตาอารีสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นให้ความสำคัญแก่ค่านิยมความมั่นคงปลอดภัยของประเทศชาติ และความกตัญญูรู้คุณสูงกว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนอำนาจ ชมภูวงศ์ (2535 : 69) ได้ศึกษาค่านิยมพื้นฐาน บางประการของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาในระดับชั้นปีที่แตกต่างกันมีค่านิยมพื้นฐานบางประการ รวมทุกด้านไม่แตกต่างกันโดยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีค่านิยมพื้นฐาน รวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนชั้นปีที่ 2 มีค่านิยมในระดับสูง

จากการศึกษางานวิจัย จะเห็นได้ว่า ระดับการศึกษาหรือระดับชั้นปี น่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมและความรู้สึกชาตินิยมหรือความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความแตกต่างระหว่างชั้นเรียนหรือระดับการศึกษา โดยศึกษานิสิตในแต่ละชั้นปีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าจะมีความนิยมไทยแตกต่างกัน หรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้เพื่อมหาวิทยาลัยจะได้นำมาเป็นปัจจัยหนึ่งที่ใช้ในการพิจารณาในการจัด กิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนเรื่องความนิยมไทยให้เหมาะสมกับนิสิตในแต่ละชั้นปี

3. สาขาวิชาที่ศึกษา

การศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ย่อมมีส่วนให้นิสิตมีความแตกต่างกันในด้านความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ รสนิยม ค่านิยมและความต้องการที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งความแตกต่างระหว่างสาขาวิชาที่ศึกษา น่าจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมและความรู้สึกชาตินิยมหรือความนิยมไทย มีผู้ศึกษาไว้ดังนี้

พวงเพชร สุรัตน์วิกุล และสุพัตรา เพชรมุณี (2521 : 131) ศึกษาพบว่า สาขาวิชาที่นักเรียนสังกัด (สายวิทยาศาสตร์และสายศิลปะ) มีความสัมพันธ์กับการปลูกฝังความรักชาติ โดยศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนสายศิลปะมีความเห็นต่อการปลูกฝังความรักชาติมากกว่านักเรียนสายวิทยาศาสตร์ นอกจากนี้การศึกษาของจุฬาลักษณ์ เรืองณรงค์ (2537 : 76) ที่ศึกษาความคิดเห็นต่อค่านิยมด้านจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคใต้ พบว่า นักศึกษาที่เรียนในสาขาที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อค่านิยมด้านจริยธรรมรวมทุกด้านแตกต่างกัน ส่วน สุวรรณ วาริอุดม (2539 : 101) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการอนุรักษ์และส่งเสริม

วัฒนธรรมไทย พบว่านักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการส่งเสริมวัฒนธรรมไทยไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษางานวิจัย จะเห็นได้ว่า ตัวแปรสาขาวิชาที่ศึกษา น่าจะเป็นตัวแปรที่ทำให้พฤติกรรมและความรู้สึกชาตินิยมหรือความนิยมไทยของนิสิตแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจนำตัวแปรสาขาวิชาที่ศึกษามาศึกษาโดยศึกษาว่า นิสิตสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาสังคมศาสตร์ และสาขามนุษยศาสตร์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีความนิยมไทยแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการนำมาพิจารณาในการจัดกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนเรื่องความนิยมไทยให้เหมาะสมกับนิสิตในแต่ละสาขาวิชาที่ศึกษาต่อไป

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับความคิดและพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษา ดังที่ อำนาจ ชมภูวงศ์ (2535 : 68) ได้ศึกษาค่านิยมพื้นฐานบางประการของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีค่านิยมพื้นฐานต่างกันอย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและปานกลาง มีค่านิยมพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีค่านิยมพื้นฐานอยู่ในระดับสูง และงานวิจัยของ สุนัย อยู่สุข (2529 : 113) พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนแตกต่างกันจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนาและความประพฤติของนักเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนประภาศรี กรโกวิท (2539 : 79) ที่ศึกษาค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีพบว่า นักศึกษาที่มีความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่านิยมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรุทัย ญาณะพันธ์ (2543 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่าตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีทั้งมีความสัมพันธ์และไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษา ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาว่าตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน่าจะมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

5. ภูมิลำเนาเดิม

ภูมิลำเนาเดิม หมายถึง ถิ่นที่อยู่อาศัยดั้งเดิมของนิสิต ซึ่งแตกต่างกันออกไปตามลักษณะการแบ่งเขตการปกครอง ในงานวิจัยนี้ได้แบ่งออกเป็น 2 เขต คือ เขตชุมชนเมือง และเขตชุมชนชนบท ซึ่งในแต่ละเขตย่อมมีความแตกต่างกันออกไปในเรื่องความคิด ความเชื่อ ทัศนคติ

รสนิยม ค่านิยม ตามวัฒนธรรมย่อยของแต่ละเขต ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมและความรู้สึกของนิสิตดังที่
 ณาพร แก้วนิมิตชัย (2539 : 242) ศึกษาพบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกัน
 มีวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่
 ต่างจังหวัดมีวัฒนธรรมศาสนนิยม วัฒนธรรมข้าราชการไทย และวัฒนธรรมชาตินิยมสูงกว่านิสิตที่มี
 ภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และงานวิจัยของสุนัย อยู่สุข (2529 : 113) ศึกษาพบว่า
 นักเรียนที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมด้านธรรมเนียมประเพณี ศาสนาและ
 ความประพฤติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนนอกเขตเทศบาล
 เมืองกับนักเรียนในเขตเทศบาล ตำบล หรือสุขาภิบาล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมในด้าน
 ขนบธรรมเนียมประเพณีสูงกว่านักเรียนในเขตเทศบาลเมือง

จากงานวิจัยที่ศึกษา จะพบว่าตัวแปรภูมิลำเนาเดิมของนิสิตมีอิทธิพลต่อความรู้สึกและ
 พฤติกรรมของนิสิต ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา ตัวแปรภูมิลำเนาเดิมของนิสิตซึ่งอาจมีผลต่อ
 ความรู้สึกและพฤติกรรมนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลใน
 การนำมาใช้พิจารณาจัดกิจกรรมส่งเสริมเกี่ยวกับความนิยมไทยให้เหมาะสมต่อไป

6. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวหรือรายได้ของครอบครัว ย่อมเป็นเครื่องกำหนด
 ความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของคนเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ได้ ซึ่งฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 จะเป็นตัวแปรหนึ่งที่น่าจะกำหนดว่านิสิตนักศึกษามีความรู้สึกและพฤติกรรมชาตินิยมหรือ
 ความนิยมไทยแตกต่างกัน มีผู้ศึกษาไว้ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู และศรียา นิยมธรรม (2530 : 47) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความนิยม
 ไทยของนักเรียนมัธยม พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้แตกต่างกันมีระดับความนิยมไทยไม่แตกต่างกัน
 โดยพบว่า ค่าเฉลี่ยของความนิยมไทยของผู้ปกครองใกล้เคียงกัน และอยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูง
 และสุภาพร ปาละลักษณ์ (2541 : 100) ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ทักษะคิด
 และพฤติกรรมการบริโภค พบว่า พฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยของกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้
 ต่างกัน จะมีพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยแตกต่างกัน โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้มาก
 จะมีพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้น้อย นอกจากนี้ สมชาย อุ่นตะ
 (2542 : 102) ได้ศึกษาความสำนึกในความเป็นไทยของจีนฮ่อรุ่นบุตรหลาน พบว่า รายได้ของบิดา
 มารดาที่มีอิทธิพลต่อความสำนึกในความเป็นไทยของจีนฮ่อ โดยศึกษาพบว่า บิดามารดาที่มีรายได้
 น้อยมีความสำนึกในความเป็นไทยสูงกว่าบิดามารดาที่มีรายได้มาก และการศึกษาของพวงเพชร
 สุรัตน์วิกุล และสุพัตรา เพชรมนู (2521 : 131) พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของ

นักเรียนมีความสัมพันธ์กับการปลูกฝังความรักชาติ จากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง จะมีความคิดเห็นต่อการปลูกฝังความรักชาติมากกว่านักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีฐานะยากจนและร่ำรวย ส่วนในด้านความคิดเห็นที่มีต่อวัฒนธรรมไทย เยาวลักษณ์ไชยประสิทธิ์ (2530 : 101) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมไทยไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษางานวิจัย จะเห็นได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวนำจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่จะทำให้พฤติกรรมและความรู้สึกชาตินิยมหรือความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาตัวแปรฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวของนิสิตว่าจะมีผลทำให้ความนิยมไทยของนิสิตแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังความนิยมไทยให้เป็นค่านิยมที่พึงประสงค์ในสังคมไทยได้ตามความเหมาะสมตามระดับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้คนในสังคม

7. อาชีพหลักของผู้ปกครอง

คนที่มีอาชีพแตกต่างกันย่อมจะมีความคิดเห็น มีอุดมการณ์ มีความนิยมต่อสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป ซึ่งความแตกต่างเหล่านี้ของผู้ปกครองย่อมถ่ายทอดสู่บุตรหรือคนภายใต้การปกครองของตน อาชีพหลักที่แตกต่างกัน เช่น คนที่รับราชการมักจะคำนึงถึงเรื่อง ยศถาบรรดาศักดิ์ สวัสดิการ ศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของความเป็นข้าราชการ ในขณะที่คนทำงานธุรกิจอาจคำนึงถึงรายได้ และการมีศักดิ์ศรีของตนด้วยเงินทองที่สามารถจะซื้อหาหรือจับจ่ายใช้สอย สิ่งที่ต้องการเพื่อรักษาสถานภาพในสังคม ดังงานวิจัยของ นภาพร แก้วนิมิตชัย (2539 : 181 – 182) ศึกษาการวิเคราะห์วัฒนธรรมนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทย พบว่า นิสิตที่บิดามีอาชีพต่างกันมีวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตที่บิดามีอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีวัฒนธรรมชาวไทยสูงกว่านิสิตที่บิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และนิสิตที่บิดามีอาชีพเกษตรกรรมมีวัฒนธรรมศาสนานิยม วัฒนธรรมชาวไทย และวัฒนธรรมชาตินิยมสูงกว่านิสิตที่บิดารับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพประกอบการธุรกิจส่วนตัว สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฬาลักษณ์ เรืองณรงค์ (2537 : 77) พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักต่างกัน มีค่านิยมด้านจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยพบวานิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักเกษตรกรรมมีค่านิยมด้านจริยธรรมสูงกว่านิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักรับราชการหรือทำงานในองค์กรของรัฐ อาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว และสอดคล้องกับ พวงเพชร สุรัตน์กุล และสุพัตรา เพชรมณี (2521 : 131) ที่พบว่า อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการปลูกฝังความรักชาติ โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ

หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจมีความคิดเห็นต่อการปลูกฝังความรักชาติมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างหรือค้าขาย

จากความแตกต่างของอาชีพหลักของผู้ปกครองของนิสิตที่มีผลต่อความแตกต่างด้านพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษา ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาว่า ตัวแปรอาชีพหลักของผู้ปกครองของนิสิตอาจมีผลต่อความรู้สึกและพฤติกรรมนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

8. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

การศึกษาของผู้ปกครองมีส่วนสัมพันธ์กับบทบาทและพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษา นิสิตนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันย่อมจะมีพฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ รสนิยม ความนิยมและความต้องการที่แตกต่างกันออกไป ดังที่ นภาพร แก้วนิมิตชัย (2539 : 266) ศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดามีส่วนสัมพันธ์กับวัฒนธรรมนิสิต โดยพบว่า นิสิตที่บิดามารดามีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมีวัฒนธรรมชาตินิยมสูงกว่านิสิตที่บิดามารดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า สอดคล้องกับเยาवलักษณ์ ไชยประสิทธิ์ (2530 : 102) ศึกษาพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมไทยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษามีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ดังที่ผดุง อารยะวิญญูและศรียา นิยมธรรม (2530 : 45) ศึกษาพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความนิยมไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนในด้านพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทย จากงานวิจัยของสุภาพร ปาละลักษณ์ (2541 : บทคัดย่อ) และวราภรณ์ พงษ์ไพบูลย์ (2541 : 97) พบว่า ระดับการศึกษามีส่วนสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทย กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการบริโภคสินค้าไทยแตกต่างกันนอกจากนี้วราภรณ์ พงษ์ไพบูลย์ ยังพบอีกว่า ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีส่วนสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวต่างประเทศและการดูภาพยนตร์ต่างประเทศด้วย โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาสูงในระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวต่างประเทศมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับการศึกษายังมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการฟังเพลงไทย โดยกลุ่มที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีพฤติกรรมการฟังเพลงไทยมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี

จากความแตกต่างของระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ซึ่งมีผลต่อความแตกต่างด้านพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษา ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาว่า ตัวแปรระดับการศึกษาของผู้ปกครองของนิสิตอาจมีผลต่อความรู้สึกและพฤติกรรมนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

9. การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต

กิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนิสิตนักศึกษา มีความสำคัญต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษาอย่างยิ่งที่จะทำให้นิสิตนักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งความรู้ ความสามารถ มีวิจักษณ์ญาณ เสียสละต่อส่วนรวม มีคุณธรรม จริยธรรม และสุขภาพพลานามัยดี นอกจากนี้กิจกรรมนิสิตยังช่วยเสริมให้มหาวิทยาลัยดำเนินงานให้ครบตามภาระหน้าที่ที่กำหนดไว้ด้วย

ปัจจุบันจะเห็นได้ว่านิสิตนักศึกษาไม่ค่อยให้ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเท่าที่ควร ดังที่สุธรรม แสงประทุม รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยกล่าวว่า “ขณะนี้นิสิตนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมมีน้อยมากทั้งที่มีงบประมาณสนับสนุน” (สุธรรม แสงประทุม. 2544 : 7) ทั้งนี้เพราะสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไป มีสิ่งยั่วยุต่าง ๆ ให้หลงใหลในวัตถุนิยมมากขึ้น ทำให้นิสิตที่เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยต่างก็มุ่งที่จะศึกษาหาความรู้ และแสวงหาความสุขของตนเองตามลำพัง จนไม่มีใครให้ความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม แม้จะมีนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมก็จะเป็นกิจกรรมที่ทำให้ตนเองมีคุณค่ามากขึ้น เช่น กีฬา บันเทิง วิชาการ รับน้อง งานฟุตบอลประเพณี ที่ทำให้ได้สนุกสนาน ได้รู้จักเพื่อน หรือได้พัฒนาตนเอง แต่การเข้าร่วมกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อสังคมน้อยลง ทำให้นิสิตนักศึกษาไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการผลักดันสังคมให้ขับเคลื่อนไปข้างหน้า หรือมีอุดมการณ์เพื่อสังคมน้อยลง ขาดจิตสำนึกต่อสังคมและสาธารณะ (หงษ์ฟ้า ทวีบุญเรือง. 2544 : 7) นิสิตนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของสังคม การที่มีการศึกษาสูงแต่มุ่งเอาตัวเองดี และเอาตัวเองรอดเท่านั้นโดยไม่สนใจส่วนรวมและประเทศชาติอาจจะทำให้ประเทศชาติของเราไปไม่รอดได้

รัฐบาลได้เห็นความสำคัญของการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษา โดยเฉพาะกิจกรรมที่สร้างจิตสำนึกต่อสังคมส่วนรวมในด้านอาสาพัฒนาชนบท ศิลปวัฒนธรรมไทย คุณธรรมจริยธรรม และบุคลิกภาพ จึงได้จัดงบประมาณในการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาให้แก่ทบวงมหาวิทยาลัย ทุกปี ทั้งนี้ทบวงมหาวิทยาลัยได้เน้นสนับสนุนกิจกรรมประเภทอาสาพัฒนาชนบทเป็นอันดับแรก และขยายให้กว้างขวางเป็นประโยชน์ทั้งต่อสังคมชุมชนและต่อตัวนิสิตนักศึกษา กิจกรรมที่เน้นเป็นพิเศษคือการรณรงค์ให้มีการประหยัดและนิยมไทย ส่งเสริมประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง และการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทยของสถาบันต่าง ๆ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543 : 5)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตจึงได้ประกาศเรื่อง การเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษา

ระดับปริญญาตรี พ.ศ.2543 เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามข้อ 11 ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.2543 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 และมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2541 ประกาศให้นิสิตที่จะจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมให้เสร็จสิ้นก่อนภาคเรียนสุดท้าย อันประกอบด้วยกิจกรรม 3 กลุ่มกิจกรรม ซึ่งนิสิตจะต้องปฏิบัติกิจกรรมรวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 7 กิจกรรมดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมมหาวิทยาลัยหรือคณะ นิสิตต้องปฏิบัติกิจกรรมในงานปฐมนิเทศ พิธีไหว้ครู และเลือกกิจกรรมอื่นอีกไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม เช่น วันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พิธีพระราชทานปริญญาบัตร กีฬามหาวิทยาลัย (รวม 4 กิจกรรม)

2. กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ จริยธรรม ศิลปวัฒนธรรม ศาสนา ส่งเสริมสำนักกวี ความเป็นไทย โครงการส่งเสริมความรู้เรื่องโรคเอดส์ โครงการส่งเสริมความรู้เรื่องสิ่งแวดล้อม การบริจาคโลหิต และกิจกรรมเพิ่มพูนความรู้ ฯลฯ เลือกปฏิบัติไม่น้อยกว่า 2 กิจกรรม (รวม 2 กิจกรรม)

3. กิจกรรมโดยองค์กรนิสิต (สภานิสิต องค์การนิสิต สโมสรนิสิต และชมรม) หรือองค์กรต่าง ๆ ภายนอกมหาวิทยาลัย ปฏิบัติกิจกรรมไม่น้อยกว่า 1 กิจกรรม (รวม 1 กิจกรรม) (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2543 : 1 – 5) จากการศึกษาของสายพิน สดกหนึ่ง (2536 : 8 – 9) สมชาย บุญญบาล (2541 : 8) และเนาวรัตน์ กังเม้ง (2543 : 5) ได้แบ่งกิจกรรมนิสิตนักศึกษาออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา และด้านการส่งเสริมวิชาการ ส่วนทบวงมหาวิทยาลัยได้แบ่งประเภทของกิจกรรมออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านบำเพ็ญประโยชน์หรืออาสาพัฒนา ด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย ด้านจริยธรรม ด้านกีฬา และด้านสัมมนากิจกรรมนิสิต (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2543 : 7 – 11) ดังนั้นการวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่านิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมต่างกัน จะมีความนิยมไทยแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร โดยผู้วิจัยได้เลือกศึกษากิจกรรมที่มีความสอดคล้องกับความสำคัญต่อส่วนรวมและความนิยมไทย เช่น กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์หรืออาสาพัฒนา กิจกรรมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย และกิจกรรมจริยธรรม

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรของชาตินิยมและความนิยมไทยที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าตัวแปรเพศ ชั้นปี สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิลำเนาเดิมฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพหลักของผู้ปกครอง และระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อความรู้สึกและพฤติกรรมชาตินิยมหรือความนิยมไทยของนิสิต ดังที่ ลิขิต วีระเวทิน (2529 : 33) ศึกษาพบว่า สาเหตุของความแตกต่างของชาตินิยมระหว่างเกษตรกรและผู้ใช้แรงงานมาจาก

ตัวแปรเพศ อายุ ภูมิลำเนาเดิม ระดับการศึกษา อาชีพ ศาสนา ของกลุ่มตัวอย่าง และผลดู
 อารยะวิญญู และศรียา นิยมธรรม (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความนิยมไทย
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาพบว่า ระดับการเปิดรับวัฒนธรรมของนักเรียน ระดับความมีชื่อเสียง
 ของโรงเรียน และความนิยมไทยของผู้ปกครองเป็นตัวพยากรณ์ความนิยมไทยของนักเรียน
 นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่า การเข้าร่วมกิจกรรม ของนิสิตน่าจะมีส่วนสัมพันธ์กับความนิยมไทยของ
 นิสิตด้วย ดังนั้นในการที่จะส่งเสริมให้นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีค่านิยมด้าน
 ความนิยมไทย จำเป็นต้องศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับระดับความนิยมไทยของนิสิต เพื่อเป็นข้อมูล
 ในการจัดการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนิสิตนักศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ ที่มุ่งศึกษาระดับความนิยมไทยและเปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิลำเนาเดิม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพหลักของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับสารดังนี้คือ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกคณะ ทุกชั้นปี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 9,084 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นิสิตที่กำลังศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกคณะ ทุกชั้นปี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้มาโดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของอาร์คินและคอลตัน (Arkin and Colton, 1965 : 145) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($\alpha = .05$) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 368 คน จากนั้นใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยการเทียบสัดส่วนจำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา และชั้นปีที่ศึกษา

สาขาวิชาที่ศึกษา	ชั้นปีที่ศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	1	311	13	57
	2	275	13	
	3	260	13	
	4 หรือสูงกว่า	443	18	
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	1	684	28	86
	2	609	19	
	3	544	25	
	4 หรือสูงกว่า	624	14	
มนุษยศาสตร์	1	588	30	87
	2	489	24	
	3	424	16	
	4 หรือสูงกว่า	453	17	
สังคมศาสตร์	1	875	38	138
	2	721	32	
	3	824	33	
	4 หรือสูงกว่า	960	35	
รวม		9,084	368	368

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามเพศ และชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	เพศ		
	ชาย	หญิง	รวม
1	50	59	109
2	36	52	88
3	37	50	87
4 หรือสูงกว่า	39	45	84
รวม	162	206	368

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิลำเนาเดิม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพหลักของผู้ปกครอง และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชาตินิยม ความนิยมไทย เอกลักษณ์ไทย ศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมและตรงตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถาม จากเทคนิคการสร้างเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2534 : 155 – 166) และศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามตามวิธีของไลเคิร์ต (Likert Scale) จากหลักการสร้างและการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (วิเชียร เกตุสิงห์. 2524 : 95 – 97)

3. ศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับความนิยมไทยของอาบ นคะจัด. (ม.ป.ป.) ผดุง อารยะวิญญู และศรียา นิยมธรรม. (2530 : 74 – 77) ประชา ผ่องใส. (2530 : 279 – 284) ขวัญใจ นัคราเรือง. (2539 : 69 – 75) สุวรรณ วาริอุตม. (2539 : 123 – 132) สุรจิต นิตยคำหาญ. (2540 : 143 – 145) และโชติ จินตแสง. (2541 : 128 – 131) และศึกษาเอกสารการจัดกิจกรรมและคู่มือการทำกิจกรรมของนิสิต เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม
4. สร้างข้อคำถามที่เกี่ยวกับความนิยมไทยและการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จากข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ให้ครอบคลุมเนื้อหา แล้วจึงนำเสนอให้ประธานและกรรมการที่ควบคุมปริญญาณิพนธ์พิจารณาแก้ไข
5. นำแบบสอบถามฉบับแก้ไขแล้วไปขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Face Validity)
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะ ไปให้ประธานและกรรมการที่ควบคุมปริญญาณิพนธ์พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง
7. นำแบบสอบถามฉบับที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้ (Try Out) โดยเก็บข้อมูลกับนิสิตจำนวน 50 คน แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายข้อโดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t – test) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าที่ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปไว้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย (Ferguson.1981 : 178)
8. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1984 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิตทั้งฉบับเท่ากับ 0.9427

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิสำเนาเดิม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพหลักของผู้ปกครอง และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีของไลเคิร์ท โดยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมนั้นในระดับมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมนั้นในระดับมาก
คะแนน 3	หมายถึง	นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมนั้นในระดับปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมนั้นในระดับน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	นิสิตไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมนั้นเลย

สำหรับเกณฑ์การแปลความหมาย ผู้วิจัยกำหนดดังนี้
 คะแนนรวมตั้งแต่ 22 – 50 หมายถึง นิสิตมีส่วนร่วมกิจกรรมในระดับน้อย
 คะแนนรวมตั้งแต่ 51 – 79 หมายถึง นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมในระดับปานกลาง
 คะแนนรวมตั้งแต่ 80 - 110 หมายถึง นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก
 ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธี
 ของไลเคิร์ท โดยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

ข้อคำถามทางบวก

- 5 หมายถึง นิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง นิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับมาก
- 3 หมายถึง นิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง นิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับน้อย
- 1 หมายถึง นิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับน้อยที่สุด

ข้อคำถามทางลบ ได้แก่ ข้อ 9, 10, 13, 17, 23, 25, 27, 28, 60, 68, 69

และ ข้อ 70

- 1 หมายถึง นิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับมากที่สุด
- 2 หมายถึง นิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับมาก
- 3 หมายถึง นิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับปานกลาง
- 4 หมายถึง นิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับน้อย
- 5 หมายถึง นิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับน้อยที่สุด

สำหรับเกณฑ์การแปลความหมาย ผู้วิจัยกำหนดดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 2.34 - 3.66 หมายถึง นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังคณบดีของแต่ละคณะในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยการวิจัย
2. ผู้วิจัยได้ประสานกับเจ้าหน้าที่ในการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างและชี้แจงการตอบแบบสอบถามและทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามภายในเวลาที่กำหนด

3. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามแล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปของเอส พี เอส เอส (SPSS - 10.0 for Windows)

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยในข้อหนึ่ง เพื่อศึกษาระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำการวิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. ตามความมุ่งหมายข้อที่ 2 เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิสำเนาเดิม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพหลักของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t – test) และกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไปใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Method)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถาม

3.1.1 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงกลุ่มต่ำด้วยสถิติทดสอบค่าที (t – test) (Ferguson.1981 : 178)

3.1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach.1984 : 161)

3.2 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

3.2.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) (Ferguson. 1981 : 49)

3.2.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson. 1981 : 68)

3.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) (Ferguson.1981 : 178)

3.3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 113)

ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Method) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 140)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อให้การแปลความหมายข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	สถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
p	แทน	ความน่าจะเป็นที่สถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้านคือ ด้านความเป็นชาติไทย ด้านภาษาและวรรณคดีไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ด้านศิลปกรรมไทย และด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย และโดยรวม วิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิฐานะเดิม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพหลักของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t – test) และทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยการวิเคราะห์

ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Method)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ศึกษาระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้าน คือ ด้านความเป็นชาติไทย ด้านภาษาและวรรณคดีไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ด้านศิลปกรรมไทย และด้านการบริโภคของไทย และการเที่ยวเมืองไทย วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในแต่ละด้าน และโดยรวม ดังแสดงในตาราง 3 - 18

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม

ความนิยมไทย	n=368		การแปลความหมาย
	$\bar{X}$	SD	
ด้านความเป็นชาติไทย	4.01	0.45	มาก
ด้านภาษาและวรรณคดีไทย	3.69	0.52	มาก
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.63	0.48	ปานกลาง
ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย	4.23	0.47	มาก
ด้านศิลปกรรมไทย	3.50	0.60	ปานกลาง
ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย	3.74	0.55	มาก
รวม	3.78	0.41	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมมีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านิสิตมีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปกรรมไทยที่นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านความเป็นชาติไทย เป็นรายชื่อ

ข้อ	ความนิยมไทย	n=368		การแปลความหมาย
		$\bar{X}$	SD	
1	ข้าพเจ้าภูมิใจที่พระมหากษัตริย์ไทยทรงเป็นศูนย์รวมจิตใจของคนไทยทั้งชาติไม่เหมือนประเทศอื่นใดในโลก	4.82	0.45	มาก
2	ข้าพเจ้าสามารถเสียสละ และอุทิศตนทำงานเพื่อประเทศชาติได้	4.05	0.78	มาก
3	ข้าพเจ้าภูมิใจที่บรรพบุรุษไทยมีความกล้าหาญและเสียสละ เช่น พระศรีสุริโยไทย หรือชาวบ้านบางระจัน	4.51	0.74	มาก
4	ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจมากที่เกิดเป็นคนไทย	4.55	0.67	มาก
5	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจในความเป็น "ไท" ที่ไม่เคยตกเป็นอาณานิคมของชาติตะวันตก	4.37	0.89	มาก
6	ข้าพเจ้าจะรักษาและส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข	4.59	0.65	มาก
7	ข้าพเจ้าเคารพและปฏิบัติตามหลักคำสอนของศาสนาอย่างเคร่งครัด	3.72	0.88	มาก
8	ข้าพเจ้าร่วมบริจาคเงินทำบุญเพื่อช่วยชาติ	3.50	0.94	ปานกลาง
9	อยู่เมืองไทยก็ดี แต่ถ้าเลือกได้อยากไปอยู่ต่างประเทศที่เจริญกว่าบ้าง	3.06	1.18	ปานกลาง
10	ข้าพเจ้ายินดีให้ชาวต่างประเทศเข้ามาอยู่และทำงานในเมืองไทยได้	2.91	0.96	ปานกลาง
รวม		4.01	0.45	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมมีความนิยมไทยในด้านความเป็นชาติไทยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยมากเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อ 8 ข้าพเจ้าร่วมบริจาคเงินทำบุญเพื่อช่วยชาติ ข้อ 9 อยู่เมืองไทยก็ดี แต่ถ้าเลือกได้อยากไปอยู่ต่างประเทศที่เจริญกว่าบ้าง และข้อ 10 ข้าพเจ้ายินดีให้ชาวต่างประเทศเข้ามาอยู่และทำงานในเมืองไทยได้ ที่นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านภาษาและวรรณคดีไทย เป็นรายข้อ

ข้อ	ความนิยมไทย	n=368		การแปล ความหมาย
		$\bar{X}$	SD	
11	ภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมซึ่งแสดงออกถึงเอกลักษณ์ที่น่าภาคภูมิใจของคนไทยทั้งชาติ	4.54	0.63	มาก
12	ข้าพเจ้าพูดภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจน	3.98	0.77	มาก
13	คนไทยไม่จำเป็นต้องศึกษาวรรณคดีแล้ว เพราะเป็นเรื่องล้าสมัย	4.19	0.90	มาก
14	ข้าพเจ้าคิดว่าการพูด เขียน และใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง และชัดเจนเป็นการอนุรักษ์ภาษาไทย	4.36	0.83	มาก
15	ข้าพเจ้าคิดว่าเลขไทยเป็นเอกลักษณ์หนึ่งของไทย ควรรณรงค์ให้คนไทยใช้	3.96	0.95	มาก
16	วรรณคดีไทย เช่น พระอภัยมณี ลิลิตพระลอ ฯลฯ เป็นงานที่ให้ทั้งความสนุกสนาน และมีสัมผัสที่ไพเราะ	4.11	0.88	มาก
17	ข้าพเจ้าชอบใช้ภาษาอังกฤษพูดทับศัพท์แทนคำในภาษาไทยบ่อยๆ	3.34	0.88	ปานกลาง
18	ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาภาษาไทยมาก	3.08	0.94	ปานกลาง
19	ข้าพเจ้าอยากมีส่วนในการอนุรักษ์ภาษาไทย	3.56	0.86	ปานกลาง
20	ข้าพเจ้าระมัดระวังการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องตามอักขระวิธีอยู่เสมอ	3.25	0.89	ปานกลาง
21	เวลารับโทรศัพท์ ข้าพเจ้าจะพูดคำว่า “สวัสดี” แทนคำว่า “ฮัลโล” เสมอ	2.88	1.45	ปานกลาง
22	ข้าพเจ้าชอบอ่านวรรณคดีไทย เพราะสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตและธรรมเนียมประเพณีไทย	3.04	1.05	ปานกลาง
	รวม	3.69	0.52	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมมีความนิยมไทยในด้านภาษาและวรรณคดีไทยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับมากในข้อ 11 ภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมซึ่งแสดงออกถึงเอกลักษณ์ที่น่าภาคภูมิใจของคนไทยทั้งชาติ, ข้อ 12 ข้าพเจ้าพูดภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจน, ข้อ 13 คนไทยไม่จำเป็นต้องศึกษาวรรณคดีไทยแล้ว เพราะเป็นเรื่องล้าสมัย, ข้อ 14 ข้าพเจ้าคิดว่าการพูดเขียน และใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องและชัดเจนเป็นการอนุรักษ์ภาษาไทย, ข้อ 15 ข้าพเจ้าคิดว่าเลขไทยเป็นเอกลักษณ์หนึ่งของไทย ควรรณรงค์ให้คนไทยใช้, และข้อ 16 วรรณคดีไทย เช่น พระอภัยมณี ลิลิตพระลอ ฯลฯ เป็นงานที่ให้ทั้งความสนุกสนาน และมีสัมผัสไพเราะ ส่วนข้ออื่น ๆ นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นรายชื่อ

ข้อ	ความนิยมไทย	n=368		การแปล ความหมาย
		$\bar{X}$	SD	
23	การปฏิบัติตามธรรมเนียมประเพณีที่สืบทอดมาแต่ดั้งเดิมนั้น ถือว่าไม่ทันสมัย	3.74	1.03	มาก
24	ประเพณีไทยเป็นสิ่งที่สร้างความภาคภูมิใจร่วมกันของคนใน ชาติ	4.31	0.76	มาก
25	มารยาทไทยเป็นเรื่องล้าสมัยไม่เหมาะกับวิถีชีวิตในปัจจุบัน	4.08	0.87	มาก
26	ข้าพเจ้าชอบศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย	3.08	0.82	ปานกลาง
27	ข้าพเจ้าชอบเล่นสงกรานต์ตามลักษณะดั้งเดิม เช่น สรงน้ำพระ รดน้ำขอพรผู้ใหญ่	3.55	1.06	ปานกลาง
28	ข้าพเจ้าชอบเล่นสงกรานต์แบบยุคปัจจุบันมากกว่าเพราะ สนุกดี	2.95	1.03	ปานกลาง
29	เมื่อครบรอบวันเกิดในแต่ละปีข้าพเจ้ามักจะจัดงานฉลองใน หมู่เพื่อนฝูง	3.55	1.13	ปานกลาง
30	ข้าพเจ้ามักจะทำบุญตักบาตร ปล่อยนก ปล่อยปลา เมื่อมี โอกาส	3.35	1.08	ปานกลาง
31	ข้าพเจ้าไปลอยกระทงเพื่อขอขมา และขอบคุณพระแม่คงคา เป็นประจำทุกปี	3.24	1.24	ปานกลาง
32	ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือในการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย	3.48	0.92	ปานกลาง
33	เวลาไปงานพิธีทุกครั้ง ข้าพเจ้าจะคำนึงถึงความ เหมาะสมในการแต่งกาย	4.10	0.82	มาก
34	ข้าพเจ้ากลัวทักทายโดยการยกมือไหว้เสมอ	4.01	0.91	มาก
35	ข้าพเจ้ารู้สึกอบอุ่นที่อยู่ในสังคมแบบไทยๆ	4.20	0.79	มาก
36	ในวาระพิเศษควรจัดให้มีการแต่งกายแบบไทยใน มหาวิทยาลัย	3.25	1.19	ปานกลาง
37	ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจที่ได้มีโอกาสแต่งกายแบบไทยๆ	3.53	1.05	ปานกลาง
	รวม	3.63	0.84	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมมีความนิยมไทยใน ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกข้อ ยกเว้น ข้อ 23 การปฏิบัติตามธรรมเนียมประเพณีที่สืบทอดมาแต่ดั้งเดิมนั้นถือว่าไม่ทันสมัย, ข้อ 24 ประเพณีไทยเป็นสิ่งที่สร้างความภาคภูมิใจร่วมกันของคนในชาติ, ข้อ 25 มารยาทไทยเป็นเรื่องล้าสมัยไม่เหมาะกับวิถีชีวิตในปัจจุบัน, ข้อ 33 เวลาไปงานพิธีทุกครั้ง ข้าพเจ้าจะคำนึงถึงความเหมาะสมในการแต่งกาย, ข้อ 34 ข้าพเจ้ากลัวทักทายโดยการยกมือไหว้เสมอ, และข้อ 35 ข้าพเจ้ารู้สึกอบอุ่นที่อยู่ในสังคมแบบไทยๆ ที่นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย เป็นรายข้อ

ข้อ	ความนิยมไทย	n=368		การแปลความหมาย
		$\bar{X}$	SD	
38	ความมีน้ำใจโอบอ้อมอารีเป็นลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของคนไทย	4.45	0.74	มาก
39	การแสดงความเคารพต่อผู้อาวุโสเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ	4.45	0.69	มาก
40	ข้าพเจ้ายึดเป็นการทักทายผู้อื่นก่อนเสมอ	4.21	0.81	มาก
41	ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย	3.80	0.80	มาก
42	ข้าพเจ้ากลัวขอขอบคุณต่อผู้มีน้ำใจช่วยเหลือข้าพเจ้าทุกครั้ง	4.40	0.64	มาก
43	ข้าพเจ้าให้อภัยทุกคนที่ทำผิดแล้วรู้จักสำนึก	4.05	0.80	มาก
44	ข้าพเจ้าใช้คำนำหน้า “ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ ป้า น้า อา ฯลฯ” นำหน้าชื่อผู้ที่ข้าพเจ้ารู้จักตามลำดับอาวุโส	4.27	0.94	มาก
45	ข้าพเจ้าคิดว่าการประนีประนอมและให้อภัย ทำให้สังคมไทยมีความสุข	4.38	0.71	มาก
46	ข้าพเจ้าจะรับรองผู้มาเยี่ยมเยียนด้วยความยินดีและเต็มใจ	4.08	0.74	มาก
47	ข้าพเจ้ามีความเลื่อมใสและศรัทธาในพระพุทธศาสนา	4.22	0.89	มาก
	รวม	4.23	0.47	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมมีความนิยมไทยในด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านศิลปกรรมไทย เป็นรายข้อ

ข้อ	ความนิยมไทย	n=368		การแปลความหมาย
		$\bar{X}$	SD	
48	ข้าพเจ้าอยากมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปกรรมไทย	3.80	0.88	มาก
49	ข้าพเจ้าภูมิใจในศิลปกรรมอันเป็นภูมิปัญญาของคนไทย	4.19	0.78	มาก
50	นาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะประจำชาติที่มีความสวยงามและควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้	4.30	0.75	มาก
51	การวางแผนโบราณไทยเป็นสิ่งที่ควรอนุรักษ์และสืบทอดต่อไป	3.92	0.85	มาก
52	ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเรื่องน่าเศร้ามากที่คนไทยจะไปเรียนศิลปะมวยไทยจากฝรั่งหรือญี่ปุ่น	3.99	1.08	มาก
53	ข้าพเจ้าชอบลวดลายไทยเป็นชีวิตจิตใจ	3.20	0.93	ปานกลาง
54	ข้าพเจ้าชอบฟังดนตรีไทย เพราะมีท่วงทำนองไพเราะ	2.97	0.95	ปานกลาง
55	ข้าพเจ้าชอบไปเที่ยวชมงานแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านของไทย	3.18	0.98	ปานกลาง
56	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับศิลปกรรมไทย	2.91	0.91	ปานกลาง
57	ข้าพเจ้าไปชมการแสดงโขน ละคร รำไทย ทุกครั้งเมื่อมีโอกาส	2.56	0.99	ปานกลาง
	รวม	3.50	0.60	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมมีความนิยมไทยในด้านศิลปกรรมไทยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับมากในข้อ 48 ข้าพเจ้าอยากมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปกรรมไทย, ข้อ 49 ข้าพเจ้าภูมิใจในศิลปกรรมอันเป็นภูมิปัญญาของคนไทย, ข้อ 50 นาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะประจำชาติที่มีความสวยงามและควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้, ข้อ 51 การวางแผนโบราณไทยเป็นสิ่งที่ควรอนุรักษ์และสืบทอดต่อไป, และข้อ 52 ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเรื่องน่าเศร้ามากที่คนไทยจะไปเรียนศิลปะมวยไทยจากฝรั่งหรือญี่ปุ่น ส่วนข้ออื่น ๆ นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทยเป็นรายข้อ

ข้อ	ความนิยมไทย	n=368		การแปลความหมาย
		$\bar{X}$	SD	
58	ข้าพเจ้าชักชวนญาติพี่น้อง เพื่อนฝูงให้หันมาบริโภคของไทย	3.76	0.87	มาก
59	ข้าพเจ้าจะทำตัวเป็นเจ้าบ้านที่ดีในการให้คำแนะนำการท่องเที่ยวเมืองไทย	3.83	0.88	มาก
60	เที่ยวเมืองไทยไม่ปลอดภัยและไม่สะดวก	3.52	0.97	ปานกลาง
61	ผ้าไทยสวย เหมาะกับบุคลิกลักษณะของคนไทย	3.91	0.86	มาก
62	อาหารและผลไม้ไทยมีรสชาติและคุณค่าทางโภชนาการมากกว่าของต่างชาติ	4.36	0.75	มาก
63	ถ้ามีโอกาสท่องเที่ยว ข้าพเจ้าคิดว่าจะเลือกเที่ยวเมืองไทยก่อน	4.33	0.84	มาก
64	ในเทศกาลต่างๆ หากจะซื้อของขวัญให้ผู้อื่น ข้าพเจ้าจะซื้อของขวัญที่เป็นสินค้าไทย	3.66	0.97	ปานกลาง
65	ข้าพเจ้าชอบไปเที่ยวงานแสดงสินค้าไทย	3.42	1.06	ปานกลาง
66	ข้าพเจ้าชักชวนให้ผู้อื่นซื้อสินค้าที่มีตราว่าผลิตในประเทศไทย	3.45	0.99	ปานกลาง
67	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่มีโอกาสช่วยซื้อของที่คนไทยผลิตเอง	3.90	0.88	มาก
68	การใช้ของราคาแพงจากต่างประเทศทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นใจและโก้	3.55	1.01	ปานกลาง
69	ข้าพเจ้าชอบท่องเที่ยวในต่างประเทศมากกว่าในประเทศ	3.58	1.05	ปานกลาง
70	บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกอายที่แต่งกายแบบไทยเดินตามสถานที่ต่างๆ	3.31	1.02	ปานกลาง
	รวม	3.74	0.55	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยรวมมีความนิยมไทยในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับมากในข้อ 58 ข้าพเจ้าชักชวนญาติพี่น้อง เพื่อนฝูงให้หันมา

บริโภครองไทย, ข้อ 59 ข้าพเจ้าจะทำตัวเป็นเจ้าบ้านที่ดีในการให้คำแนะนำการท่องเที่ยวเมืองไทย, ข้อ 61 ผ้าไทยสวย เหมาะกับบุคลิกลักษณะของคนไทย, ข้อ 62 อาหารและผลไม้ไทยมีรสชาติและคุณค่าทางโภชนาการมากกว่าของต่างชาติ, ข้อ 63 ถ้ามีโอกาสท่องเที่ยว ข้าพเจ้าคิดว่า จะเลือกเที่ยวเมืองไทยก่อน, และข้อ 67 ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่มีโอกาสช่วยซื้อของที่คนไทยผลิตเอง ส่วนข้ออื่น ๆ นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามเพศ

ความนิยมไทย	เพศชาย n=162		เพศหญิง n=206	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ด้านความเป็นชาติไทย	4.00	0.45	4.02	0.45
ด้านภาษาและวรรณคดีไทย	3.69	0.50	3.69	0.53
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.58	0.47	3.66	0.48
ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย	4.23	0.47	4.24	0.48
ด้านศิลปกรรมไทย	3.51	0.58	3.49	0.61
ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย	3.73	0.53	3.74	0.56
รวม	3.77	0.39	3.79	0.43

จากตาราง 10 แสดงว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างก็มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตชายและหญิงมีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ความนิยมไทย	ชั้นปีที่ 1 n=109		ชั้นปีที่ 2 n=88		ชั้นปีที่ 3 n=87		ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า n=84	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ด้านความเป็นชาติไทย	3.96	0.47	4.08	0.42	3.99	0.38	4.01	0.52
ด้านภาษาและวรรณคดีไทย	3.69	0.54	3.72	0.49	3.67	0.48	3.69	0.55
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.61	0.46	3.65	0.52	3.57	0.44	3.69	0.49
ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย	4.26	0.47	4.23	0.51	4.14	0.45	4.30	0.45
ด้านศิลปกรรมไทย	3.43	0.65	3.55	0.58	3.51	0.51	3.54	0.63
ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย	3.66	0.56	3.83	0.53	3.69	0.50	3.77	0.58
รวม	3.75	0.43	3.82	0.41	3.74	0.36	3.82	0.44

จากตาราง 11 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกชั้นปี มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 4 มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

ความนิยมไทย	วิทยาศาสตร์ สุขภาพ n=57		วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี n=86		มนุษยศาสตร์ n=87		สังคมศาสตร์ n=138	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ด้านความเป็นชาติไทย	4.01	0.40	3.95	0.40	3.89	0.48	4.12	0.46
ด้านภาษาและวรรณคดีไทย	3.55	0.48	3.61	0.46	3.60	0.48	3.86	0.54
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ไทย	3.48	0.38	3.53	0.45	3.57	0.47	3.78	0.50
ด้านจิตใจและคุณธรรม แบบไทย	4.18	0.42	4.14	0.49	4.14	0.44	4.37	0.48
ด้านศิลปกรรมไทย	3.32	0.56	3.36	0.53	3.48	0.64	3.67	0.58
ด้านการบริโภคของไทย และการเที่ยวเมืองไทย	3.67	0.47	3.67	0.55	3.57	0.54	3.91	0.53
รวม	3.68	0.34	3.69	0.39	3.69	0.39	3.94	0.42

จากตาราง 12 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน ต่างก็มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านภาษาและวรรณคดีไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์ มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย และด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก ส่วนนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีความนิยมไทยทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนรู้

ความนิยมไทย	ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ต่ำ n=48		ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ปานกลาง n=154		ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน สูง n=166	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ด้านความเป็นชาติไทย	3.91	0.51	4.02	0.41	4.03	0.46
ด้านภาษาและวรรณคดีไทย	3.62	0.57	3.69	0.47	3.71	0.54
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.55	0.52	3.62	0.45	3.66	0.49
ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย	4.18	0.54	4.25	0.46	4.23	0.47
ด้านศิลปกรรมไทย	3.44	0.70	3.52	0.55	3.50	0.61
ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมือง ไทย	3.61	0.61	3.73	0.51	3.77	0.56
รวม	3.70	0.48	3.79	0.37	3.80	0.42

จากตาราง 13 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ต่างก็มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูง มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปกรรมไทย ที่นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย และด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก

ตาราง 14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ความนิยมไทย	เขตชุมชนเมือง n=255		เขตชุมชนชนบท n=113	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ด้านความเป็นชาติไทย	3.95	0.46	4.13	0.41
ด้านภาษาและวรรณคดีไทย	3.61	0.50	3.88	0.51
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.54	0.43	3.82	0.53
ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย	4.18	0.46	4.36	0.48
ด้านศิลปกรรมไทย	3.43	0.57	3.65	0.63
ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย	3.65	0.53	3.94	0.53
รวม	3.71	0.38	3.95	0.43

จากตาราง 14 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกัน มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเขตชนบทมีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านศิลปกรรมไทยที่ นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเขตชุมชนเมืองมีความนิยมไทยอยู่เกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นในด้านความเป็นชาติไทย และด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก

ตาราง 15 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ความนิยมไทย	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ n=104		ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง n=136		ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง n=128	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ด้านความเป็นชาติไทย	4.12	0.40	4.01	0.48	3.92	0.44
ด้านภาษาและวรรณคดีไทย	3.88	0.47	3.68	0.53	3.55	0.49
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.83	0.48	3.57	0.49	3.52	0.42
ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย	4.35	0.44	4.22	0.52	4.16	0.44
ด้านศิลปกรรมไทย	3.67	0.56	3.48	0.61	3.39	0.58
ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย	3.95	0.53	3.73	0.54	3.56	0.50
รวม	3.95	0.38	3.76	0.43	3.66	0.36

จากตาราง 15 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำและปานกลาง มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ มีความนิยมไทยทุกด้านอยู่ในระดับมาก นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณี และด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง และนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย และด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก

ตาราง 16 ค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง

ความนิยม ไทย	ข้าราชการ หรือพนักงาน รัฐวิสาหกิจ n=102		ผู้ประกอบการ ธุรกิจ n=127		ลูกจ้าง n=58		เกษตรกร n=66		อาชีพ อื่น ๆ n=15	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ด้านความเป็นชาติไทย	3.98	0.44	3.92	0.49	3.99	0.41	4.20	0.41	4.17	0.29
ด้านภาษา และวรรณคดี ไทย	3.67	0.51	3.60	0.50	3.66	0.48	3.96	0.53	3.59	0.43
ด้านขนบ ธรรมเนียม ประเพณีไทย	3.62	0.43	3.50	0.45	3.53	0.46	3.93	0.49	3.80	0.48
ด้านจิตใจ และคุณธรรม แบบไทย	4.24	0.46	4.14	0.48	4.17	0.45	4.42	0.47	4.43	0.43
ด้านศิลป กรรมไทย	3.50	0.61	3.40	0.57	3.43	0.54	3.76	0.61	3.53	0.61
ด้านการ บริโภคของ ไทยและการ เที่ยวเมือง ไทย	3.63	0.53	3.65	0.51	3.67	0.58	4.06	0.48	4.03	0.50
รวม	3.75	0.40	3.68	0.38	3.72	0.39	4.04	0.40	3.91	0.35

จากตาราง 16 แสดงว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักแตกต่างกัน ต่างก็มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ใน

ระดับมาก ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านศิลปกรรมไทย และด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง นิสิตที่ผู้ปกครองเป็นผู้ประกอบธุรกิจ มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย และด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพลูกจ้าง มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านภาษาและวรรณคดีไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง และนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพอื่น ๆ มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านภาษาและวรรณคดีไทย และด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่ผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรรมมีความนิยมไทยทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 17 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ความนิยมไทย	ต่ำกว่า ปริญญาตรี n=237		ปริญญาตรี n=110		สูงกว่า ปริญญาตรี n=21	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ด้านความเป็นชาติไทย	4.03	0.46	4.00	0.42	3.85	0.47
ด้านภาษาและวรรณคดีไทย	3.73	0.55	3.65	0.45	3.50	0.40
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.66	0.51	3.57	0.41	3.50	0.44
ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย	4.25	0.49	4.24	0.45	4.01	0.45
ด้านศิลปกรรมไทย	3.55	0.60	3.47	0.57	3.18	0.61
ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย	3.80	0.55	3.64	0.55	3.46	0.40
รวม	3.82	.43	3.74	.36	3.57	0.37

จากตาราง 17 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และนิสิตที่ผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง และนิสิตที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรี

และสูงกว่าปริญญาตรี มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย และด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ที่นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก

ตาราง 18 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต

ความนิยมไทย	เข้าร่วมกิจกรรมน้อย n=159		เข้าร่วมกิจกรรมปานกลาง n=173		เข้าร่วมกิจกรรมมาก n=36	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ด้านความเป็นชาติไทย	3.85	0.47	4.10	0.40	4.23	0.37
ด้านภาษาและวรรณคดีไทย	3.49	0.49	3.82	0.48	3.97	0.47
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.45	0.41	3.72	0.46	4.00	0.52
ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย	4.05	0.46	4.34	0.42	4.53	0.48
ด้านศิลปกรรมไทย	3.27	0.57	3.62	0.54	3.99	0.56
ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย	3.57	0.49	3.82	0.55	4.06	0.54
รวม	3.60	0.36	3.88	0.38	4.11	0.38

จากตาราง 18 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมน้อย มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมปานกลางและมาก มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมน้อย มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย และด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก และนิสิตที่มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมปานกลาง มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมมาก มีความนิยมไทยทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิลำเนาเดิม ฐานะ
ทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพหลักของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และระดับ
การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต ดังแสดงในตาราง 19 - 58

ตาราง 19 เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละ
ด้าน และโดยรวม จำแนกตามเพศ

ความนิยมไทย	เพศชาย n=162		เพศหญิง n=206		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านความเป็นชาติไทย	4.00	0.45	4.02	0.45	-0.40	0.689
ด้านภาษาและวรรณคดีไทย	3.69	0.50	3.69	0.53	-0.14	0.892
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.58	0.47	3.66	0.48	-1.69	0.091
ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย	4.23	0.47	4.24	0.48	-0.16	0.871
ด้านศิลปกรรมไทย	3.51	0.58	3.49	0.61	-0.31	0.761
ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยว เมืองไทย	3.73	0.53	3.74	0.56	-0.34	0.812
รวม	3.77	0.39	3.79	0.42	-0.54	0.591

จากตาราง 19 แสดงว่า นิสิตชายและนิสิตหญิงของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มีระดับความนิยมไทย ในแต่ละด้าน และโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 20 เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ความนิยมไทย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านความเป็นชาติไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	0.67	0.22	1.10	0.349
	ภายในกลุ่ม	364	73.69	0.20		
	รวม	367	74.36			
ด้านภาษาและวรรณคดีไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	0.15	0.05	0.18	0.909
	ภายในกลุ่ม	364	97.40	0.27		
	รวม	367	97.55			
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	0.75	0.25	1.10	0.351
	ภายในกลุ่ม	364	83.56	0.23		
	รวม	367	84.31			
ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	1.27	0.42	1.89	0.131
	ภายในกลุ่ม	364	81.48	0.22		
	รวม	367	82.75			
ด้านศิลปกรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	0.86	0.29	0.80	0.495
	ภายในกลุ่ม	364	130.00	0.36		
	รวม	367	130.86			
ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	1.65	0.55	1.86	0.137
	ภายในกลุ่ม	364	107.91	0.30		
	รวม	367	109.57			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.52	0.17	1.03	0.380
	ภายในกลุ่ม	364	61.16	0.17		
	รวม	367	61.68			

จากตาราง 20 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาดังชั้นปีกัน มีระดับความนิยมไทย ในแต่ละด้าน และโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 21 เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

ความนิยมไทย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านความเป็นชาติไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	3.26	1.09	5.56	0.001*
	ภายในกลุ่ม	364	71.10	0.20		
	รวม	367	74.36			
ด้านภาษาและวรรณคดีไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	6.67	2.22	8.91	0.000*
	ภายในกลุ่ม	364	90.88	0.25		
	รวม	367	97.55			
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	5.39	1.80	8.29	0.000*
	ภายในกลุ่ม	364	78.92	0.22		
	รวม	367	84.31			
ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	4.28	1.43	6.62	0.000*
	ภายในกลุ่ม	364	78.47	0.22		
	รวม	367	82.75			
ด้านศิลปกรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	7.54	2.51	7.42	0.000*
	ภายในกลุ่ม	364	123.32	0.34		
	รวม	367	130.86			
ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย	ระหว่างกลุ่ม	3	7.01	2.34	8.30	0.000*
	ภายในกลุ่ม	364	102.55	0.28		
	รวม	367	109.57			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	5.24	1.75	11.25	0.000*
	ภายในกลุ่ม	364	56.45	0.16		
	รวม	367	61.68			

จากตาราง 21 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาด้านสาขาวิชาต่างกันมีระดับความนิยมไทยในแต่ละด้าน และโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ ดังแสดงในตาราง 22 - 28

ตาราง 22 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านความเป็นชาติไทย จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

สาขาวิชาที่ศึกษา		วิทยาศาสตร์ สุขภาพ	วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์	สังคม ศาสตร์
	$\bar{X}$	4.01	3.95	3.89	4.12
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	4.01				
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	3.95				
มนุษยศาสตร์	3.89				*
สังคมศาสตร์	4.12				

จากตาราง 22 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาในสาขาวิชาสังคม
ศาสตร์ มีระดับความนิยมไทยในด้านความเป็นชาติไทยต่างกับนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชา
มนุษยศาสตร์ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 23 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านภาษาและวรรณคดีไทย จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

สาขาวิชาที่ศึกษา		วิทยาศาสตร์ สุขภาพ	วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์	สังคม ศาสตร์
	$\bar{X}$	3.55	3.61	3.60	3.86
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	3.55				*
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	3.61				*
มนุษยศาสตร์	3.60				*
สังคมศาสตร์	3.86				

จากตาราง 23 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาในสาขาวิชาสังคม
ศาสตร์ มีระดับความนิยมไทยในด้านภาษาและวรรณคดีไทยต่างกับนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ส่วนคู่
อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 24 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

สาขาวิชาที่ศึกษา	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์	สังคมศาสตร์
$\bar{X}$	3.48	3.53	3.57	3.78
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	3.48			*
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.53			*
มนุษยศาสตร์	3.57			*
สังคมศาสตร์	3.78			

จากตาราง 24 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีระดับความนิยมไทยในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทยต่างกับนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 25 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

สาขาวิชาที่ศึกษา	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์	สังคมศาสตร์
$\bar{X}$	4.18	4.14	4.14	4.37
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	4.18			
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4.14			*
มนุษยศาสตร์	4.14			*
สังคมศาสตร์	4.37			

จากตาราง 25 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีระดับความนิยมไทยในด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทยต่างกับนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 26 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านศิลปกรรมไทย จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

สาขาวิชาที่ศึกษา	วิทยาศาสตร์ สุขภาพ	วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์	สังคม ศาสตร์
$\bar{X}$	3.32	3.36	3.48	3.67
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	3.32			*
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	3.36			*
มนุษยศาสตร์	3.48			
สังคมศาสตร์	3.67			

จากตาราง 26 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีระดับความนิยมไทยในด้านศิลปกรรมไทยต่างกับนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 27 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย จำแนกตามสาขาวิชา
ที่ศึกษา

สาขาวิชาที่ศึกษา	วิทยาศาสตร์ สุขภาพ	วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์	สังคม ศาสตร์
$\bar{X}$	3.67	3.67	3.57	3.91
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	3.67			*
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	3.67			*
มนุษยศาสตร์	3.57			*
สังคมศาสตร์	3.91			

จากตาราง 27 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาในสาขาวิชาสังคม
ศาสตร์ มีระดับความนิยมไทยในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทยต่างกับนิสิตที่
ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาวิชา
มนุษยศาสตร์ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 28 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา

สาขาวิชาที่ศึกษา	วิทยาศาสตร์ สุขภาพ	วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี	มนุษยศาสตร์	สังคม ศาสตร์
$\bar{X}$	3.68	3.69	3.69	3.94
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	3.68			*
วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	3.69			*
มนุษยศาสตร์	3.69			*
สังคมศาสตร์	3.94			

จากตาราง 28 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีระดับความนิยมไทยโดยรวม ต่างกับนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 29 เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความนิยมไทย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านความเป็นชาติไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.58	0.29	1.43	0.241
	ภายในกลุ่ม	365	73.78	0.20		
	รวม	367	74.36			
ด้านภาษาและวรรณคดีไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.31	0.16	0.58	0.560
	ภายในกลุ่ม	365	97.24	0.27		
	รวม	367	97.55			
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.47	0.23	1.02	0.361
	ภายในกลุ่ม	365	83.85	0.23		
	รวม	367	84.32			
ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.20	0.10	0.44	0.645
	ภายในกลุ่ม	365	82.55	0.23		
	รวม	367	82.75			
ด้านศิลปกรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.23	0.11	0.32	0.730
	ภายในกลุ่ม	365	130.63	0.36		
	รวม	367	130.86			
ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.04	0.52	1.75	0.176
	ภายในกลุ่ม	365	108.53	0.30		
	รวม	367	109.57			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.41	0.21	1.23	0.294
	ภายในกลุ่ม	365	61.27	0.17		
	รวม	367	61.68			

จากตาราง 29 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีระดับความนิยมไทย ในแต่ละด้าน และโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 30 เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ความนิยมไทย	เขตชุมชนเมือง n=255		เขตชุมชนชนบท n=113		t	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านความเป็นชาติไทย	3.95	0.46	4.13	0.41	-3.62	0.000*
ด้านภาษาและวรรณคดีไทย	3.61	0.50	3.88	0.51	-4.73	0.000*
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.54	0.43	3.82	0.53	-5.26	0.000*
ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย	4.18	0.46	4.36	0.48	-3.51	0.000*
ด้านศิลปกรรมไทย	3.43	0.57	3.65	0.63	-3.28	0.001*
ด้านการบริโภคของไทยและการ เที่ยวเมืองไทย	3.65	0.53	3.94	0.53	-4.83	0.000*
รวม	3.71	0.38	3.95	0.43	-5.43	0.000*

จากตาราง 30 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกันมีระดับความนิยมไทยในแต่ละด้าน และโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 31 เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ความนิยมไทย	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านความเป็นชาติไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	2.17	1.08	5.48	0.005*
	ภายในกลุ่ม	365	72.19	0.20		
	รวม	367	74.36			
ด้านภาษาและวรรณคดีไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	6.25	3.12	12.49	0.000*
	ภายในกลุ่ม	365	91.30	0.25		
	รวม	367	97.55			
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	6.30	3.15	14.74	0.000*
	ภายในกลุ่ม	365	78.01	0.21		
	รวม	367	84.31			
ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	2.07	1.04	4.69	0.010*
	ภายในกลุ่ม	365	80.67	0.22		
	รวม	367	82.74			
ด้านศิลปกรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	4.69	2.34	6.78	0.001*
	ภายในกลุ่ม	365	126.18	0.35		
	รวม	367	130.86			
ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	9.03	4.51	16.38	0.000*
	ภายในกลุ่ม	365	100.54	0.28		
	รวม	367	109.57			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	4.97	2.48	15.99	0.000*
	ภายในกลุ่ม	365	56.71	0.16		
	รวม	367	61.68			

จากตาราง 31 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับความนิยมไทยในแต่ละด้าน และโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ ดังแสดงในตาราง 32 – 38

ตาราง 32 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านความเป็นชาติไทย จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของ
ครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	ฐานะทาง เศรษฐกิจต่ำ	ฐานะทาง เศรษฐกิจ ปานกลาง	ฐานะทาง เศรษฐกิจสูง
$\bar{X}$	4.12	4.01	3.92
ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ	4.12		*
ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง	4.01		
ฐานะทางเศรษฐกิจสูง	3.92		

จากตาราง 32 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของ
ครอบครัวต่ำ มีระดับความนิยมไทยในด้านความเป็นชาติไทยต่างกับนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ
ของครอบครัวสูง ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 33 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านภาษาและวรรณคดีไทย จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ
ของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	ฐานะทาง เศรษฐกิจต่ำ	ฐานะทาง เศรษฐกิจ ปานกลาง	ฐานะทาง เศรษฐกิจสูง
$\bar{X}$	3.88	3.68	3.55
ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ	3.88	*	*
ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง	3.68		
ฐานะทางเศรษฐกิจสูง	3.55		

จากตาราง 33 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของ
ครอบครัวต่ำ มีระดับความนิยมไทยในด้านภาษาและวรรณคดีไทยต่างกับนิสิตที่มีฐานะทาง
เศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและสูง ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 34 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของ
ครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	ฐานะทาง เศรษฐกิจต่ำ	ฐานะทาง เศรษฐกิจ ปานกลาง	ฐานะทาง เศรษฐกิจสูง
$\bar{X}$	3.83	3.57	3.52
ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ	3.83	*	*
ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง	3.57		
ฐานะทางเศรษฐกิจสูง	3.52		

จากตาราง 34 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของ
ครอบครัวต่ำ มีระดับความนิยมไทยในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีต่างกับนิสิตที่มีฐานะทาง
เศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและสูง ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 35 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของ
ครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	ฐานะทาง เศรษฐกิจต่ำ	ฐานะทาง เศรษฐกิจ ปานกลาง	ฐานะทาง เศรษฐกิจสูง
$\bar{X}$	4.35	4.22	4.16
ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ	4.35		*
ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง	4.22		
ฐานะทางเศรษฐกิจสูง	4.16		

จากตาราง 35 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของ
ครอบครัวต่ำ มีระดับความนิยมไทยในด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทยต่างกับนิสิตที่มีฐานะทาง
เศรษฐกิจของครอบครัวสูง ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 36 การทดสอบความแตกต่างของความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านศิลปกรรมไทย จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ	ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง	ฐานะทางเศรษฐกิจสูง
$\bar{X}$	3.67	3.48	3.39
ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ	3.67	*	*
ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง	3.48		
ฐานะทางเศรษฐกิจสูง	3.39		

จากตาราง 36 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ มีระดับความนิยมไทยในด้านศิลปกรรมไทยต่างกับนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและสูง ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 37 การทดสอบความแตกต่างของความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ	ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง	ฐานะทางเศรษฐกิจสูง
$\bar{X}$	3.95	3.73	3.56
ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ	3.95	*	*
ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง	3.73		*
ฐานะทางเศรษฐกิจสูง	3.56		

จากตาราง 37 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ มีระดับความนิยมไทยในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทยต่างกับนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและสูง และนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง มีระดับความนิยมไทยในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทยต่างกับนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง

ตาราง 38 การทดสอบความแตกต่างของความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ	ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง	ฐานะทางเศรษฐกิจสูง
$\bar{X}$	3.95	3.76	3.66
ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ	3.95	*	*
ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง	3.76		
ฐานะทางเศรษฐกิจสูง	3.66		

จากตาราง 38 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ มีระดับความนิยมไทยโดยรวม ต่างกับนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและสูง ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 39 เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง

ความนิยมไทย	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F	p
ด้านความเป็นชาติไทย	ระหว่างกลุ่ม	4	3.87	0.97	4.98	0.001*
	ภายในกลุ่ม	363	70.49	0.19		
	รวม	367	74.36			
ด้านภาษาและวรรณคดีไทย	ระหว่างกลุ่ม	4	6.29	1.57	6.25	0.000*
	ภายในกลุ่ม	363	91.26	0.25		
	รวม	367	97.55			
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	ระหว่างกลุ่ม	4	8.91	2.23	10.72	0.000*
	ภายในกลุ่ม	363	75.41	0.21		
	รวม	367	84.32			
ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย	ระหว่างกลุ่ม	4	4.14	1.04	4.78	0.001*
	ภายในกลุ่ม	363	78.61	0.22		
	รวม	367	82.75			
ด้านศิลปกรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	4	5.89	1.47	4.28	0.002*
	ภายในกลุ่ม	363	124.97	0.34		
	รวม	367	130.86			
ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย	ระหว่างกลุ่ม	4	10.68	2.67	9.80	0.000*
	ภายในกลุ่ม	363	98.89	0.27		
	รวม	367	109.57			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	6.31	1.58	10.35	0.000*
	ภายในกลุ่ม	363	55.37	0.15		
	รวม	367	61.68			

จากตาราง 39 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพหลักต่างกัน มีความนิยมไทยในแต่ละด้าน และโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ ดังแสดงในตาราง 40 – 46

ตาราง 40 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านความเป็นชาติไทย จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง

อาชีพหลักของผู้ปกครอง	ข้าราชการ หรือ พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	ผู้ ประกอบ ธุรกิจ	ลูกจ้าง	เกษตร กรรม	อาชีพ อื่น ๆ	
	$\bar{X}$	3.98	3.92	3.99	4.20	4.17
ข้าราชการหรือพนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.98				*	
ผู้ประกอบการธุรกิจ	3.92				*	
ลูกจ้าง	3.99					
เกษตรกรรม	4.20					
อาชีพอื่น ๆ	4.17					

จากตาราง 40 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้ปกครองมีอาชีพ
เกษตรกรรม มีระดับความนิยมไทยในด้านความเป็นชาติไทยต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพ
ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ และผู้ประกอบการธุรกิจ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 41 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านภาษาและวรรณคดีไทย จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง

อาชีพหลักของผู้ปกครอง	ข้าราชการ หรือ พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	ผู้ ประกอบ ธุรกิจ	ลูกจ้าง	เกษตร กรรม	อาชีพ อื่น ๆ	
	$\bar{X}$	3.67	3.60	3.66	3.96	3.59
ข้าราชการหรือพนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.67				*	
ผู้ประกอบการธุรกิจ	3.60				*	
ลูกจ้าง	3.66				*	
เกษตรกรรม	3.96					
อาชีพอื่น ๆ	3.59					

จากตาราง 41 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม มีระดับความนิยมไทยในด้านภาษาและวรรณคดีไทยต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้ประกอบธุรกิจ และลูกจ้าง ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 42 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง

อาชีพหลักของผู้ปกครอง	ข้าราชการ หรือ พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	ผู้ ประกอบ ธุรกิจ	ลูกจ้าง	เกษตร กรรม	อาชีพ อื่น ๆ
	$\bar{X}$ 3.62	3.50	3.53	3.93	3.80
ข้าราชการหรือพนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.62			*	
ผู้ประกอบธุรกิจ	3.50			*	
ลูกจ้าง	3.53			*	
เกษตรกรรม	3.93				
อาชีพอื่น ๆ	3.80				

จากตาราง 42 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม มีระดับความนิยมไทยในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทยต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้ประกอบธุรกิจ และลูกจ้าง ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 43 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง

อาชีพหลักของผู้ปกครอง		ข้าราชการ หรือ พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	ผู้ ประกอบ ธุรกิจ	ลูกจ้าง	เกษตร กรรม	อาชีพ อื่น ๆ
	$\bar{X}$	4.24	4.14	4.17	4.42	4.43
ข้าราชการหรือพนักงาน รัฐวิสาหกิจ	4.24					
ผู้ประกอบการธุรกิจ	4.14				*	
ลูกจ้าง	4.17					
เกษตรกรรม	4.42					
อาชีพอื่น ๆ	4.43					

จากตาราง 43 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้ปกครองมีอาชีพ
เกษตรกรรม มีระดับความนิยมไทยในด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทยต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมี
อาชีพเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 44 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านศิลปกรรมไทย จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง

อาชีพหลักของผู้ปกครอง		ข้าราชการ หรือ พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	ผู้ ประกอบ ธุรกิจ	ลูกจ้าง	เกษตร กรรม	อาชีพ อื่น ๆ
	$\bar{X}$	3.50	3.40	3.43	3.76	3.53
ข้าราชการหรือพนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.50					
ผู้ประกอบการธุรกิจ	3.40				*	
ลูกจ้าง	3.43					
เกษตรกรรม	3.76					
อาชีพอื่น ๆ	3.53					

จากตาราง 44 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม มีระดับความนิยมไทยในด้านศิลปกรรมไทยไทยต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นผู้ประกอบธุรกิจ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 45 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง

อาชีพหลักของผู้ปกครอง	ข้าราชการ หรือ พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	ผู้ ประกอบ ธุรกิจ	ลูกจ้าง	เกษตร กรรม	อาชีพ อื่น ๆ
$\bar{X}$	3.63	3.65	3.67	4.06	4.03
ข้าราชการหรือพนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.63			*	
ผู้ประกอบธุรกิจ	3.65			*	
ลูกจ้าง	3.67			*	
เกษตรกรรม	4.06				
อาชีพอื่น ๆ	4.03				

จากตาราง 45 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม มีระดับความนิยมไทยในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทยต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้ประกอบธุรกิจ และลูกจ้าง ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 46 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม จำแนกตามอาชีพหลักของผู้ปกครอง

อาชีพหลักของผู้ปกครอง	ข้าราชการ หรือ พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	ผู้ ประกอบ ธุรกิจ	ลูกจ้าง	เกษตร กรรม	อาชีพ อื่น ๆ
$\bar{X}$	3.75	3.68	3.72	4.04	3.91
ข้าราชการหรือพนักงาน รัฐวิสาหกิจ	3.75			*	
ผู้ประกอบการธุรกิจ	3.68			*	
ลูกจ้าง	3.72			*	
เกษตรกรรม	4.04				
อาชีพอื่น ๆ	3.91				

จากตาราง 46 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้ปกครองมีอาชีพ
เกษตรกรรม มีระดับความนิยมไทยโดยรวมต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการหรือ
พนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้ประกอบการธุรกิจ และลูกจ้าง ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 47 เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ความนิยมไทย	แหล่ง ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านความเป็นชาติไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.60	0.30	1.47	0.231
	ภายในกลุ่ม	365	73.76	0.20		
	รวม	367	74.36			
ด้านภาษาและวรรณคดีไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.22	0.61	2.31	0.101
	ภายในกลุ่ม	365	96.33	0.26		
	รวม	367	97.55			
ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี ไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.93	0.47	2.04	0.132
	ภายในกลุ่ม	365	83.38	0.23		
	รวม	367	84.31			
ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบ ไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.12	0.56	2.50	0.083
	ภายในกลุ่ม	365	81.63	0.22		
	รวม	367	82.75			
ด้านศิลปกรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	2.79	1.39	3.97	0.020*
	ภายในกลุ่ม	365	128.07	0.35		
	รวม	367	130.86			
ด้านการบริโภคของไทย และการเที่ยวเมืองไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.56	1.78	6.12	0.002*
	ภายในกลุ่ม	365	106.01	0.29		
	รวม	367	109.57			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.45	0.72	4.38	0.013*
	ภายในกลุ่ม	365	60.23	0.17		
	รวม	367	61.68			

จากตาราง 47 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความนิยมไทยในด้านศิลปกรรมไทย ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ ดังแสดงในตาราง 48 – 50

ตาราง 48 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านศิลปกรรมไทย จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

การศึกษาของผู้ปกครอง		ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{X}$	3.55	3.47	3.18
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.55			*
ปริญญาตรี	3.47			
สูงกว่าปริญญาตรี	3.18			

จากตาราง 48 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีระดับความนิยมไทยในด้านศิลปกรรมไทยต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 49 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

การศึกษาของผู้ปกครอง		ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{X}$	3.80	3.64	3.46
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.80		*	*
ปริญญาตรี	3.64			
สูงกว่าปริญญาตรี	3.46			

จากตาราง 49 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีระดับความนิยมไทยในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทยต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 50 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

การศึกษาของผู้ปกครอง	$\bar{X}$	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		3.82	3.74	3.57
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.82			*
ปริญญาตรี	3.74			
สูงกว่าปริญญาตรี	3.57			

จากตาราง 50 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีระดับความนิยมไทยโดยรวมต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 51 เปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต

	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านความเป็นชาติไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	7.18	3.59	19.50	0.000*
	ภายในกลุ่ม	365	67.18	0.18		
	รวม	367	74.36			
ด้านภาษาและวรรณคดีไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	11.49	5.75	24.37	0.000*
	ภายในกลุ่ม	365	86.05	0.24		
	รวม	367	97.55			
ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	11.64	5.82	29.24	0.000*
	ภายในกลุ่ม	365	72.67	0.20		
	รวม	367	84.31			
ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	10.42	5.21	26.31	0.000*
	ภายในกลุ่ม	365	72.32	0.20		
	รวม	367	82.75			
ด้านศิลปกรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	19.75	9.87	32.43	0.000*
	ภายในกลุ่ม	365	111.12	0.30		
	รวม	367	130.86			
ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	9.70	4.85	17.73	0.000*
	ภายในกลุ่ม	365	99.86	0.27		
	รวม	367	109.57			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	11.25	5.62	40.70	0.000*
	ภายในกลุ่ม	365	50.43	0.14		
	รวม	367	61.68			

จากตาราง 51 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมต่างกัน มีระดับความนิยมไทยในแต่ละด้าน และโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ ดังแสดงในตาราง 52 – 58

ตาราง 52 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านความเป็นชาติไทย จำแนกตามระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต

ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต	เข้าร่วมกิจกรรม น้อย	เข้าร่วมกิจกรรม ปานกลาง	เข้าร่วมกิจกรรม มาก
$\bar{X}$	3.85	4.10	4.23
เข้าร่วมกิจกรรมน้อย	3.85	*	*
เข้าร่วมกิจกรรมปานกลาง	4.10		
เข้าร่วมกิจกรรมมาก	4.23		

จากตาราง 52 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อย มีระดับความนิยมไทยในด้านความเป็นชาติไทยต่างกับนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมปานกลางและมาก ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 53 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านภาษาและวรรณคดีไทย จำแนกตามระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของ
นิสิต

ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต	เข้าร่วมกิจกรรม น้อย	เข้าร่วมกิจกรรม ปานกลาง	เข้าร่วมกิจกรรม มาก
$\bar{X}$	3.49	3.82	3.97
เข้าร่วมกิจกรรมน้อย	3.49	*	*
เข้าร่วมกิจกรรมปานกลาง	3.82		
เข้าร่วมกิจกรรมมาก	3.97		

จากตาราง 53 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อย มีระดับความนิยมไทยในด้านภาษาและวรรณคดีไทยต่างกับนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมปานกลาง และมาก ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 54 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย จำแนกตามระดับการเข้าร่วม
กิจกรรมของนิสิต

ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต	เข้าร่วมกิจกรรม น้อย	เข้าร่วมกิจกรรม ปานกลาง	เข้าร่วมกิจกรรม มาก
$\bar{X}$	3.45	3.72	4.00
เข้าร่วมกิจกรรมน้อย	3.45	*	*
เข้าร่วมกิจกรรมปานกลาง	3.72		*
เข้าร่วมกิจกรรมมาก	4.00		

จากตาราง 54 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อย มีระดับความนิยมไทยในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทยต่างกับนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมปานกลางและมาก และนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมปานกลาง มีระดับความนิยมไทยในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทยต่างกับนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมมาก

ตาราง 55 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย จำแนกตามระดับการเข้าร่วมกิจกรรม
ของนิสิต

ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต	เข้าร่วมกิจกรรม น้อย	เข้าร่วมกิจกรรม ปานกลาง	เข้าร่วมกิจกรรม มาก
$\bar{X}$	4.05	4.34	4.53
เข้าร่วมกิจกรรมน้อย	4.05	*	*
เข้าร่วมกิจกรรมปานกลาง	4.34		
เข้าร่วมกิจกรรมมาก	4.53		

จากตาราง 55 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อย มีระดับความนิยมไทยในด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทยต่างกับนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมปานกลางและมาก ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 56 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านศิลปกรรมไทย จำแนกตามระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต

ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต	เข้าร่วมกิจกรรม น้อย	เข้าร่วมกิจกรรม ปานกลาง	เข้าร่วมกิจกรรม มาก
$\bar{X}$	3.27	3.62	3.99
เข้าร่วมกิจกรรมน้อย	3.27	*	*
เข้าร่วมกิจกรรมปานกลาง	3.62		*
เข้าร่วมกิจกรรมมาก	3.99		

จากตาราง 56 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยมีระดับความนิยมไทยในด้านศิลปกรรมไทยต่างกับนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมปานกลางและมาก และนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมปานกลาง มีระดับความนิยมไทยในด้านศิลปกรรมไทยต่างกับนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมมาก

ตาราง 57 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย จำแนกตามระดับการ
เข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต

ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต	เข้าร่วมกิจกรรม น้อย	เข้าร่วมกิจกรรม ปานกลาง	เข้าร่วมกิจกรรม มาก
$\bar{X}$	3.57	3.82	4.06
เข้าร่วมกิจกรรมน้อย	3.57	*	*
เข้าร่วมกิจกรรมปานกลาง	3.82		*
เข้าร่วมกิจกรรมมาก	4.06		

จากตาราง 57 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยมีระดับความนิยมไทยในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทยต่างกับนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมปานกลางและมาก และนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมปานกลาง มีระดับความนิยมไทยในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทยต่างกับนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมมาก

ตาราง 58 การทดสอบความแตกต่างของระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวม จำแนกตามระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต

ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต	เข้าร่วมกิจกรรม น้อย	เข้าร่วมกิจกรรม ปานกลาง	เข้าร่วมกิจกรรม มาก
$\bar{X}$	3.60	3.88	4.11
เข้าร่วมกิจกรรมน้อย	3.60	*	*
เข้าร่วมกิจกรรมปานกลาง	3.88		*
เข้าร่วมกิจกรรมมาก	4.11		

จากตาราง 58 แสดงว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อย
มีระดับความนิยมไทยโดยรวม ต่างกับนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมปานกลางและมาก และนิสิต
ที่เข้าร่วมกิจกรรมปานกลางมีระดับความนิยมไทยโดยรวมต่างกับนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาและเปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน คือ ด้านความเป็นชาติไทย ด้านภาษาและวรรณคดีไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ด้านศิลปกรรมไทย และด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย และโดยรวม จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิลำเนาเดิม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพหลักของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน คือ ด้านความเป็นชาติไทย ด้านภาษาและวรรณคดีไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ด้านศิลปกรรมไทย และด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย และโดยรวม

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิลำเนาเดิม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพหลักของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตระดับปริญญาตรีทุกชั้นปี จากทุกคณะของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวนทั้งสิ้น 368 คน โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 70 ข้อ วัดระดับความนิยมไทยของนิสิตใน 6 ด้าน คือ ด้านความเป็นชาติไทย ด้านภาษาและวรรณคดีไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ด้านศิลปกรรมไทย และด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย แบบสอบถามชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.9427

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม โดยการวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน และโดยรวม จำแนกตามเพศ และภูมิลำเนาเดิม โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t – test) และเปรียบเทียบความแตกต่างของความนิยมไทยของนิสิตจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพหลักของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Sheffe' Method)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาและเปรียบเทียบระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน คือ ด้านความเป็นชาติไทย ด้านภาษาและวรรณคดีไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ด้านศิลปกรรมไทย และด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย และโดยรวม จำแนกตามเพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิลำเนาเดิม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพหลักของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง
2. นิสิตชายและนิสิตหญิงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ต่างก็มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิง มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง
3. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกชั้นปี มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตชั้นปีที่ 4 มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง
4. นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน ต่างก็มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีระดับความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านภาษาและวรรณคดีไทย ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทย

อยู่ในระดับปานกลาง นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชามนุษยศาสตร์ มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย และด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก ส่วนนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีความนิยมไทยทุกด้านอยู่ในระดับมาก

5. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ต่างก็มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูง มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย และด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก

6. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีภูมิสำเนาเดิมแตกต่างกัน มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่ในเขตชนบท มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่ในเขตชุมชนเมือง มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นในด้านความเป็นชาติไทย และด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ที่นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก

7. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำและปานกลาง มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ มีระดับความนิยมไทยทุกด้านอยู่ในระดับมาก นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลาง มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง และนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย และด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก

8. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักต่างกัน ต่างก็มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านศิลปกรรมไทย และด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง นิสิตที่ผู้ปกครองเป็นผู้ประกอบธุรกิจ มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย และด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพลูกจ้าง มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านภาษาและวรรณคดีไทย

ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง และนิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น ๆ มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านภาษาและวรรณคดีไทย และด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมมีความนิยมไทยทุกด้านอยู่ในระดับมาก

9. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก และนิสิตที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง และนิสิตที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย และด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก

10. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมน้อย มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมปานกลางและมาก มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมน้อย มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย และด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทยที่ความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก และนิสิตที่มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมปานกลาง มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านศิลปกรรมไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมมาก มีความนิยมไทยทุกด้านอยู่ในระดับมาก

11. นิสิตชายและนิสิตหญิง มีระดับความนิยมไทย ในแต่ละด้าน และโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

12. นิสิตที่ศึกษาต่างชั้นปีกัน มีระดับความนิยมไทยในแต่ละด้าน และโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

13. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาต่างสาขาวิชากัน มีระดับความนิยมไทยในแต่ละด้าน และโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีระดับความนิยมไทยโดยรวมต่างกับนิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาวิชามนุษยศาสตร์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตสาขาวิชาสังคมศาสตร์มีระดับความนิยมไทยเกือบทุกด้านต่างกับนิสิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทยที่ต่างกับนิสิตสาขาวิชามนุษยศาสตร์เท่านั้น และด้านศิลปกรรมไทย ที่ต่างกับนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

14. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีระดับความนิยมไทยในแต่ละด้าน และโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

15. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับความนิยมไทยในแต่ละด้าน และโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

16. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีระดับความนิยมไทยในแต่ละด้าน และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ มีระดับความนิยมไทยโดยรวมต่างกับนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ มีระดับความนิยมไทยเกือบทุกด้านต่างกับนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและสูง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย และด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ที่ต่างกับนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงเท่านั้น ส่วนด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทยพบว่า นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ มีระดับความนิยมไทยต่างกับนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางและสูง และนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง มีระดับความนิยมไทยต่างกับนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง

17. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักต่างกัน มีระดับความนิยมไทยในแต่ละด้าน และโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม มีระดับความนิยมไทยโดยรวมต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้ประกอบธุรกิจ และลูกจ้าง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม มีระดับความนิยมไทยเกือบทุกด้านต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้ประกอบธุรกิจ และลูกจ้าง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย ที่ต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ และผู้ประกอบธุรกิจ และในด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย และด้านศิลปกรรมไทย ที่ต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองที่มีอาชีพเป็นผู้ประกอบธุรกิจเท่านั้น

18. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความนิยมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับความนิยมไทยโดยรวมต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับความนิยมไทยในด้านศิลปกรรมไทยต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และนิสิตที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับความนิยมไทยในด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทยต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี

19. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมต่างกัน มีระดับความนิยมไทยในแต่ละด้าน และโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อย มีระดับความนิยมไทยโดยรวมต่างกับนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมปานกลางและมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อย มีระดับความนิยมไทยทุกด้านต่างกับนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมปานกลางและมาก และนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมปานกลาง มีระดับความนิยมไทยเกือบทุกด้านต่างกับนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมมาก ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย ด้านภาษาและวรรณคดีไทย และด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ที่ต่างกับนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อย

อภิปรายผล

จากการศึกษาระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความนิยมไทยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่า การปลูกฝังค่านิยมในเรื่องความนิยมไทยได้รับความสนใจอย่างต่อเนื่องและจริงจัง โดยเฉพาะในปีพุทธศักราช 2545 ที่รัฐบาลกำหนดให้เป็นปีแห่งความนิยมไทย มีการรณรงค์เรื่องความนิยมไทยผ่านสื่อต่าง ๆ เพื่อปลูกจิตสำนึกให้เยาวชนและประชาชนคนไทยได้ตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของเอกลักษณ์ไทยและวัฒนธรรมไทย เพราะเชื่อว่าปัจจุบันสื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณลักษณะทางจิตใจ ค่านิยม และวัฒนธรรมต่าง ๆ ของสังคม (ยุวดี เทียรหมประสิทธิ์. 2536 : 123) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ก็ได้รณรงค์เรื่องความนิยมไทยให้แก่ นิสิต ซึ่งอยู่ในวัยแห่งการเรียนรู้ มีความพร้อมที่จะรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ทุกรูปแบบ ทั้งโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ค่านิยม ประเพณีวัฒนธรรม และพฤติกรรมของนิสิต โดยมีนโยบายการปลูกฝังให้นิสิตมีจิตสำนึกต่อสังคมและอนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย ดังปณิธานที่ว่า “มุ่งมั่นสร้างสรรค์ความก้าวหน้าและความเป็นเลิศทางวิชาการด้วยการแสวงหาความรู้ และถ่ายทอดความรู้ เพื่อให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยคิดเป็นเด่นในคุณธรรมจริยธรรม ชี้นำและพัฒนาสังคม ตลอดจนอนุรักษ์สืบสาน สร้างเสริมศิลปและวัฒนธรรม” (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2541 : 37) ซึ่งอาจส่งผลให้นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ กฤติกา ลีลาพตะ (2544 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก และอิทธิพลของสื่อมวลชนเป็นตัวแปรด้านสังคมตัวแปรหนึ่งที่มีผลต่อความนิยมไทยของนิสิต

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปกรรมไทย ที่นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตหรือเยาวชนไทยในปัจจุบันนี้ให้ความสนใจเกี่ยวกับ

ชนบทธรรมเนียมประเพณีและศิลปกรรมไทยค่อนข้างน้อย อันเป็นผลมาจากกระแสวัฒนธรรมจากต่างประเทศซึ่งหลั่งไหลเข้าสู่สังคมไทยอย่างรวดเร็วและไม่หยุดยั้ง เป็นผลให้ประชาชนและเยาวชนไทยจำนวนไม่น้อยปล่อยปละละเลยแบบแผนค่านิยมและวิถีชีวิตอันดีงามของสังคมเดิมหลงไหลและชื่นชมในวัฒนธรรมต่างชาติอย่างขาดการเลือกสรร ทำให้สูญเสียเอกลักษณ์ความเป็นไทย ดังที่คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้สรุปความตอนหนึ่งว่า ปัจจุบันวัยรุ่นไทยส่วนมากได้ละเลยชนบทธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามของไทยไป และนำไปใช้ในทางที่ไม่เหมาะสมไม่คำนึงถึงแบบแผนดั้งเดิม เช่น มีการเล่นสาดน้ำด้วยน้ำแข็งในประเพณีสงกรานต์มีความรุนแรงเกินขอบเขต ประเพณีโยนบัวก็ถือเอาความสนุกสนานจากการละเล่นเข้ามาเป็นสิ่งบดบังคุณค่าของประเพณี ส่วนในด้านศิลปกรรมไทยที่แสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งวรรณศิลป์ทัศนศิลป์ ศิลปการแสดงหลายสาขาก็ไม่ได้รับความนิยมนิยมหรือเอาใจใส่เท่าที่ควร เยาวชนไม่สามารถเข้าถึงคุณค่าทางศิลปะของไทย เช่น เพลงไทยเดิม การละเล่น ดนตรีไทย มวยไทย และนาฏศิลป์ไทย (สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. 2537 : 4 – 5)

2. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทั้งชายและหญิงมีความนิยมไทย ในแต่ละด้านและโดยรวม ไม่แตกต่างกัน โดยมีความนิยมไทยอยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านชนบทธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปกรรมไทย ที่นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก สภาพสังคมไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาสู่ความทันสมัย ส่งผลให้สภาพความเป็นอยู่และบทบาทของผู้หญิงและผู้ชายมีความเท่าเทียมกันในสังคม ตั้งแต่การอบรมเลี้ยงดู ชนบทธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม การศึกษาศาสนา การเมือง และการปกครอง นิสิตที่ศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาย่อมได้รับการเรียนรู้และหล่อหลอมให้มีความเสมอภาคในความเท่าเทียมกันระหว่างเพศ ทำให้นิสิตมีความคิดความรู้สึก และพฤติกรรมความนิยมไทยระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิงไม่แตกต่างกัน ดังที่ผดุงอารยะวิญญู และศรียา นิยมธรรม (2530 : 45) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความนิยมไทยของนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความนิยมไทยไม่แตกต่างกัน

3. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาต่างชั้นปีกัน มีระดับความนิยมไทยในแต่ละด้าน และโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นิสิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกชั้นปี มีประสบการณ์ใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะเป็นประสบการณ์การเรียนการสอน และประสบการณ์การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะอยู่ในสภาพแวดล้อมทางกายภาพเดียวกัน หากพิจารณาในด้านอายุของนิสิตชั้นปีที่ 1 – 4 จะพบว่า นิสิตมีอายุอยู่ระหว่าง 19 – 23 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยรุ่นตอนปลายหรือผู้ใหญ่ตอนต้น นับว่าเป็นวัยใกล้เคียงกัน มีความสนใจและความต้องการใกล้เคียงกัน ดังนั้นจึงทำให้นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมความนิยมไทยไม่แตกต่างกัน โดยพบว่า นิสิตทุกชั้นปีมีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านชนบทธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปกรรมไทยที่นิสิตชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 3 มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง และนิสิตชั้นปี

ที่ 4 ก็มีความนิยมไทยในด้านศิลปกรรมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก นิสิตขาดความรู้และความเข้าใจและไม่เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ศิลปกรรมไทย ดังที่ กฤษณา พันธุ์วานิช (2544 : 9) กล่าวว่าศิลปวัฒนธรรมไทย ได้ถูกกลืนเข้าไปในแนวความคิดของคน รุ่นใหม่ โดยมีเฉพาะเยาวชนซึ่งถูกปลูกเร้าให้รับเอาปัญหาสังคม เศรษฐกิจ อาชญากรรม เข้ามา แทนการเรียนรู้เรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย ดังผลการวิจัยของอำนาจ ชมภูวงศ์ (2535 : 71) ศึกษา ค่านิยมพื้นฐานบางประการของนักศึกษาวิทยาลัยครูสาขาการศึกษาในสหวิทยาลัยทักษิณพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาในสหวิทยาลัยทักษิณที่ศึกษาในระดับชั้นปีที่ต่างกัน มีค่านิยม พื้นฐานบางประการรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ในทำนองเดียวกับงานวิจัยของจุฬาลักษณ์ เรืองณรงค์ (2537 : 69) ที่ศึกษาค่านิยมด้านจริยธรรมของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคใต้ พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 มีความนิยมไทยด้านจริยธรรมรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีระดับความ นิยมไทยในแต่ละด้าน และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า นิสิตที่ ศึกษาในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีความนิยมไทยต่างกับนิสิตสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขา วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ทั้งนี้เนื่องจากว่า ธรรมชาติของ ศาสตร์และหลักสูตรการเรียนการสอนของแต่ละสาขาวิชามีความแตกต่างกัน ดังเช่น หลักสูตร การเรียนการสอนในสาขาวิชาสังคมศาสตร์เป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความเป็นไปของสังคม ศาสนา เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม จึงส่งผลให้นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีความสนใจ เข้าใจในวิถีการดำรงชีวิต และมีพฤติกรรมเกี่ยวกับความนิยมไทยด้านภาษาและ วรรณคดีไทย ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และศิลปกรรมไทยมากกว่านิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชา อื่น ๆ ทั้งนี้นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นการศึกษาค้นคว้าทดลองศาสตร์ ธรรมชาติและเทคโนโลยี ผู้เรียนจะต้องเข้าไปศึกษาทดลองในห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ ประกอบกับความรู้มาจากตำราของต่างประเทศ ทำให้นิสิตไม่ค่อยตระหนักในเรื่องเกี่ยวกับ ภาษาและวรรณคดีไทย ขนบธรรมเนียมและศิลปกรรมไทยมากนัก ในขณะที่นิสิตที่ศึกษาใน สาขาวิชามนุษยศาสตร์จะเน้นในด้านภาษาและศิลปะการสื่อสาร ทั้งภาษาไทยและภาษา ต่างประเทศ ซึ่งการได้พบปะหรือมีความสัมพันธ์กับชาวต่างประเทศทำให้ค่อย ๆ ซึมซับเอา วัฒนธรรมต่างชาติเข้ามา จึงทำให้นิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชา มนุษยศาสตร์มีความนิยมไทยน้อยกว่านิสิตสาขาวิชาสังคมศาสตร์ก็เป็นไปได้ ดังผลการวิจัย ของละอองทิพย์ เหมะ (2532 : บทคัดย่อ) เรื่องการเปรียบเทียบลักษณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์มี ลักษณะด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี และด้านศาสนา สูงกว่านักศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ และงานวิจัยของพวงเพชร สุรัตน์วิกุล และสุพัทธา เพชรมูณี (2521 : 131) ศึกษาพบว่า สาขาวิชาที่นักเรียนสังกัด (สายวิทยาศาสตร์ และสายศิลปะ) มีความ สัมพันธ์กับการปลูกฝังความรักชาติ โดยศึกษาพบว่า นักเรียนสายศิลปะ มีความคิดเห็นต่อการ

ปลูกฝังความรักชาติมากกว่านักเรียนสายวิทยาศาสตร์ และจุฬาลักษณ์ เรื่องณรงค์ (2537 : 69) ศึกษาค่านิยมด้านจริยธรรมของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคใต้พบว่า นิสิตนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาที่ต่างกัน มีค่านิยมด้านจริยธรรมรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีระดับค่านิยมไทยในแต่ละด้าน และโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่า นิสิตเรียนในสภาพแวดล้อมทางการศึกษาเดียวกัน ประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับจากการเรียนการสอน และการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยย่อมคล้ายคลึงกัน จึงส่งผลให้นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีระดับค่านิยมไทยโดยรวม และในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่านิสิตกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูง มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้านศิลปกรรมไทย ที่นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย และด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผลของการปรับตัวทางวิชาการในสังคมมหาวิทยาลัยของนิสิต นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและสูง จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมมหาวิทยาลัยได้ดีกว่าทำให้มีความเป็นอิสระในตนเองสูง รู้จักคิด พิจารณาไตร่ตรอง และเลือกปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ดีกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังที่สุนัย อยู่สุข (2529 : 113) ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนา และความประพฤติของนักเรียนไม่แตกต่างกัน และประภาศรี กรโกวิท (2539 : 79) ที่ศึกษาค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีพบว่า นักศึกษาที่มีความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่านิยมไม่แตกต่างกัน

6. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีภูมิสำเนาเดิมต่างกัน มีความนิยมไทยในแต่ละด้าน และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า นิสิตที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่ในเขตชนบท มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านศิลปกรรมไทยที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่ในเขตชุมชนเมือง มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย และด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่ในเขตชนบท ซึ่งเป็นชุมชนขนาดเล็ก มีการรวมตัวกันภายใต้ระเบียบประเพณีเป็นเครื่องกำหนดเครื่องอำนวยความสะดวก และสิ่งฟุ่มเฟือยต่าง ๆ มีน้อย นิสิตที่มาจากชุมชนชนบทจึงมีพฤติกรรมคล้อยตามคนในกลุ่ม กล่าวคือ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เห็นอกเห็นใจ ค่อนข้างหัวอ่อน และเคารพในระเบียบประเพณี ทำให้นิสิตมีความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมเกี่ยวกับค่านิยมไทยมากกว่า ส่วนนิสิตที่มีภูมิสำเนาเดิมอยู่ในเขตชุมชนเมือง ซึ่งมีลักษณะตรงข้ามกับชุมชนชนบทคือ เป็นชุมชนขนาดใหญ่ มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ค่อนข้างสมบูรณ์ สมาชิก

ภายในกลุ่มไม่ค่อยรู้จักกัน ความสัมพันธ์ค่อนข้างห่างเหิน มีระเบียบข้อบังคับของชุมชนเป็นเครื่องมือในการตัดสินปัญหา การแข่งขันระหว่างสมาชิกมีมาก (ปรีชา คัมภีร์ปกรณ. 2532 : 37) นอกจากนี้ นิสิตทั้ง 2 กลุ่มต่างก็ได้รับการถ่ายทอดค่านิยม วัฒนธรรม ความเชื่อ และแนวทางการปฏิบัติจากภูมิลำเนาเดิมที่มีความแตกต่างกันเป็นเวลานาน จนเป็นแบบแผนการประพฤติปฏิบัติ จึงทำให้นิสิตมีความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมความนิยมไทยแตกต่างกันไป ดังที่ นภาพร แก้วนิมิตชัย (2539 : 242) ศึกษาพบว่า นิสิตนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกันมี วัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดมี วัฒนธรรมศาสนานิยม วัฒนธรรมธำรงไทย และวัฒนธรรมชาตินิยมสูงกว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาเดิม อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และงานวิจัยของสุนัย อยู่สุข (2529 : 113) ศึกษาพบว่า นิสิตที่มี ภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมด้านธรรมเนียมประเพณี ศาสนา และ พฤติกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนนอกเขตเทศบาลเมืองกับนักเรียน ในเขตเทศบาลตำบลหรือสุขาภิบาล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมในด้านขนบธรรมเนียม ประเพณีสูงกว่านักเรียนในเขตเทศบาลเมือง

7. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันมี ความนิยมไทยในแต่ละด้าน และโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนิสิตที่มีฐานะ ทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำมีความนิยมไทยทุกด้านอยู่ในระดับมาก นิสิตที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัวปานกลางมีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้าน ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและด้านศิลปกรรมไทยที่นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับ ปานกลาง ส่วนนิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงมีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ใน ระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทยและด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ที่นิสิตมี ความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบทบาทและฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว มีผลต่อการปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมที่ฝังมาให้กับเยาวชน ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ ต่างกัน เช่น ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้น้อย มีข้อ จำกัดในการใช้จ่าย สามารถใช้จ่ายได้เฉพาะสิ่งของที่จำเป็นเท่านั้น ชีวิตความเป็นอยู่ดำเนินไป อย่างเรียบง่าย นอกจากนั้นอาจเป็นเพราะว่า สิ่งของที่ผลิตภายในประเทศไทยมีราคาไม่แพง ผู้มีรายได้น้อยจึงสามารถซื้อหามาใช้ได้ ทำให้นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำมี ความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก ส่วนครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีโอกาสเลือกซื้อสิ่งของ ตามกระแสค่านิยมได้มากกว่า และคนไทยมักมีค่านิยมว่าของที่ผลิตจากต่างประเทศจะมีคุณ- ภาพมากกว่าสิ่งของที่ผลิตภายในประเทศ นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงจึงมีความ นิยมไทยอยู่ในระดับปานกลางก็เป็นได้ ดังที่สมชาย อุ้นตะ (2542 : 102) ที่ศึกษาความสำนึกใน ความเป็นไทยของจีนฮ่อรุ่นบุตรหลาน พบว่า รายได้ของบิดามารดามีอิทธิพลต่อความสำนึกใน ความเป็นไทยของจีนฮ่อ โดยศึกษาพบว่า บิดามารดาที่มีรายได้น้อย มีความสำนึกในความ เป็นไทยสูงกว่าบิดามารดาที่มีรายได้มาก และนภาพร แก้วนิมิตชัย (2539 : 266) ศึกษาพบว่า

นิสิตที่บิดามารดามีรายได้น้อย มีวัฒนธรรมมุ่งเรียน สนใจสังคม ศาสนา นิยม ศิลปะ นิยม มุ่งอาชีพ สนใจงานพิเศษ สนใจอยู่หอพัก ข้าราชการ และชาตินิยม สูงกว่านิสิตที่บิดามารดามีรายได้มาก ดังบุคคลที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงย่อมจะได้รับการยกย่องจากสังคม รวมทั้งมีโอกาสเลือกแนวทางในการดำเนินชีวิตที่สะดวกสบายตามกระแสบริโภควัตถุนิยมได้มากกว่า มีโอกาสในด้านอื่น ๆ ดีกว่า (ทัศนีย์ ทองสว่าง. 2543 : 51)

8. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักต่างกัน มีระดับความนิยมไทยในแต่ละด้าน และโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมมีระดับความนิยมไทยเกือบทุกด้านต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้ประกอบธุรกิจ และลูกจ้าง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย ที่นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมมีความนิยมไทยต่างจากนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ และผู้ประกอบธุรกิจ ส่วนในด้านจิตใจและคุณธรรม แบบไทยและด้านศิลปกรรมไทย นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมมีความนิยมไทยต่างกับนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นผู้ประกอบธุรกิจเท่านั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแต่ละอาชีพมีวิถีของการใช้ชีวิตที่มีความแตกต่างกันไป คนที่มีอาชีพต่างกันก็ย่อมมีความคิดเห็น มีอุดมการณ์ มีความนิยมต่อสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกันไป ดังที่นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอนุรักษ์นิยม และยึดถือแบบแผนและขนบธรรมเนียมประเพณีแบบดั้งเดิมมากกว่าอาชีพอื่น ประกอบกับอาศัยอยู่ในเขตชนบทซึ่งเป็นสังคมแบบปฐมภูมิ มีลักษณะความเป็นอยู่อย่างง่าย ๆ มักอยู่รวมกันเป็นหมู่บ้าน สมาชิกรู้จักกันเป็นอย่างดีและมีความสัมพันธ์แบบพี่น้อง สมาชิกในสังคมจะมีฐานะความเป็นอยู่ที่คล้ายคลึงกัน ยึดถือจารีตประเพณีเป็นแนวทางในการติดต่อสัมพันธ์ และประกอบกิจกรรมต่าง ๆ หรือเรียกว่าสังคมประเพณี (ทัศนีย์ ทองสว่าง. 2543 : 6) คนชนบทจะพึ่งพาอาศัยกัน รักญาติพี่น้อง และมีความสันโดษ จึงถ่ายทอดลักษณะความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมไปสู่บุตรหลาน ทำให้นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรมมีความนิยมไทยอยู่ในทุกด้านมากกว่านิสิตที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพผู้ประกอบธุรกิจ และอาชีพลูกจ้าง ทำนองเดียวกับสุนัย อยู่สุข (2529 : 114) ศึกษาพบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพเกษตรกรรมและอาชีพกรรมกร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมในด้านขนบธรรมเนียมประเพณีสูงกว่านักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพรับราชการ นอกจากนี้จุฬาลักษณ์ เรืองณรงค์ (2537 : 70) ศึกษาค่านิยมด้านจริยธรรมของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยภาคใต้พบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพหลักต่างกัน มีค่านิยมด้านจริยธรรมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

9. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ผู้ปกครองมีการศึกษาต่างกัน มีระดับความนิยมไทย โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีการศึกษาดำเนินปริญญาตรี มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และด้านศิลปกรรมไทยที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับ

ปานกลาง และนิสิตที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย และด้านจิตใจและคุณธรรม แบบไทยที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากระดับการศึกษาของผู้ปกครอง มีผลต่อระดับความนิยมไทยของนิสิต ผู้ที่มีการศึกษาระดับสูงส่วนมากมักมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง มีโอกาสได้เรียนรู้และสัมผัสวัฒนธรรมต่างชาติจากการไปศึกษาและไปเที่ยวยังต่างประเทศ หรือการได้ทำงานกับบริษัทต่างชาติที่มาลงทุนในประเทศไทย ทำให้ซึมซับเอาวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาถือปฏิบัติในการดำรงชีวิตค่อนข้างมากจนหลงใหลไปกับวัฒนธรรมการบริโภควัตถุนิยม มีชีวิตที่สะดวกสบายและฟุ่มเฟือย จนขาดความตระหนักถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับสังคมไทยส่วนรวม อาจส่งผลให้นิสิตที่เติบโตมาในสภาพแวดล้อมเช่นนั้น มีพฤติกรรมตามแบบอย่างของผู้ปกครองไปด้วย ดังที่นาพร แก้วนิมิตชัย (2539 : 266) ศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดา มีส่วนสัมพันธ์กับวัฒนธรรมของนิสิต กล่าวคือนิสิตที่บิดามารดามีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีวัฒนธรรมชาตินิยมสูงกว่านิสิตที่บิดามารดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี นอกจากนี้เยาวลักษณ์ ไชยประสิทธิ์ (2530 : 102) ยังพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถม มีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยม และระดับอุดมศึกษา

10. นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีการเข้าร่วมกิจกรรมต่างกัน มีระดับความนิยมไทยในแต่ละด้าน และโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อย มีระดับความนิยมไทยโดยรวมต่างกับนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมปานกลางและมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นิสิตที่มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมน้อย มีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านความเป็นชาติไทย และด้านจิตใจและคุณธรรม แบบไทย ที่นิสิตมีความนิยมไทยอยู่ในระดับมาก นิสิตที่มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมปานกลางมีความนิยมไทยเกือบทุกด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านศิลปกรรมไทยที่มีความนิยมไทยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนิสิตที่มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมมากมีความนิยมไทยทุกด้านอยู่ในระดับมาก จะเห็นได้ว่าระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตมีความสัมพันธ์กับระดับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมนิสิตหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒให้การสนับสนุนเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทั่วไปของการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตนักศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยที่ว่า กิจกรรมนิสิตเป็นสื่อในการปลูกฝัง เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม บุคลิกภาพ ค่านิยม และรักษาไว้ซึ่งคุณค่าในตัวนิสิตนักศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ (โกศล วงศ์สวรรค์ และสจิต วงศ์สวรรค์. 2543 : 70) ดังนั้นนิสิตที่มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมมาก โดยเฉพาะกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมไทย ซึ่งมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒได้จัดให้มีขึ้นในรูปแบบการจัดแสดง สาธิต จัดนิทรรศการหรือกิจกรรมทาง ด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การละเล่นพื้นเมือง การจัดกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีและ ท้องถิ่น การจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันสงกรานต์, วันเข้าพรรษา ฯลฯ และกิจกรรม อื่น ๆ ที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อปลูกฝังค่านิยมเรื่องความนิยมไทย ความภาคภูมิใจ และความซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทยให้แก่นิสิต จึงส่งผลให้นิสิตมีพฤติกรรมความนิยมไทยที่ แสดงออกถึงการอนุรักษ์ ส่งเสริม และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี อันเป็นมรดกและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติมากกว่านิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อยก็เป็นได้ ดังที่ทฤษฎีการ ตรีศกุล (2536 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีทักษะต่อ วิชาชีพนาฏศิลป์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. มหาวิทยาลัยน่าจะปลูกฝังค่านิยมเรื่องความนิยมไทยเกี่ยวกับการอนุรักษ์ และ สืบทอดศิลปกรรมไทย ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ด้วยการสนับสนุนในด้านการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมนอกหลักสูตร ให้นิสิตได้มีส่วนร่วมและแสดงออกโดย การเห็นคุณค่า เห็นความสำคัญ ชื่นชอบ ซาบซึ้งในศิลปกรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ตลอดจนอนุรักษ์และสืบสานต่อไป
2. มหาวิทยาลัยน่าจะส่งเสริมให้นิสิตทุกกลุ่ม ได้เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับความ นิยมไทย กิจกรรมการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมไทยให้มากขึ้น นอกจากนี้ควรมีรูปแบบการ จัดกิจกรรมเกี่ยวกับความนิยมไทยให้เป็นที่น่าสนใจอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้นิสิตมีพฤติกรรมการ แสดงออกถึงความภาคภูมิใจ ตระหนัก เห็นคุณค่า และนิยมชมชอบในเอกลักษณ์ไทยมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยนี้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่านั้น แต่การปลูกจิตสำนึกเรื่องความนิยมไทยเป็นเรื่องของคนไทยทุกคน จึงควรมีการศึกษาความ นิยมไทยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากสถาบันการศึกษาอื่นทั่วประเทศ ทั้งระดับประถมศึกษา ระดับ มัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา ทั้งของภาครัฐบาลและเอกชน
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อความนิยมไทยของกลุ่มตัว อย่างที่ศึกษาด้วย
3. ควรมีการศึกษาเพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นิสิต เห็นคุณค่า และภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ไทย รวมทั้งมีพฤติกรรมแสดงออกที่คำนึงถึง ผลประโยชน์และชื่อเสียงของประเทศชาติด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กจิการ ตรัสกุล. (2536). ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่มีผลต่อทัศนคติวิชาชีพนาฏศิลป์
ชั้นกลางปีที่ 3 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์. ปริญญาโท. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กฤติกา ลีลาพตะ. (2544). การศึกษาความนิยมไทยและแนวทางในการเสริมสร้างความนิยม
ไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาโท. กศ.ม.
(วิชาเอกจิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กฤษณา พันธุ์วานิช. (2544, ธันวาคม, 2544 – มกราคม, 2545). "วัฒนธรรมไทยคือหัวใจของ
ชาติ," วารสารวัฒนธรรมไทย. 2 (39) : 9.
- กองวิชาการและแผนงาน. (2545). รายงานความเคลื่อนไหวด้านเศรษฐกิจ – แรงงานไตรมาส 3
: กรกฎาคม – กันยายน. กรุงเทพฯ. บริษัทการพิมพ์ จำกัด.
- กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ. (2539). นิยมไทย 2538-2539. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธุรกิจก้าวหน้า.
- เกษม เกษมนุกิจกุล. (2534). ค่านิยมจุดหมายปลายทางและค่านิยมวิถีปฏิบัติของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษา ภูมิหลังทางครอบครัวและการ
ถ่ายทอดค่านิยมที่แตกต่างกัน. ปริญญาโท. กศ.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). เพื่อพวงนี้ที่ดีกว่า : สะท้อนคิดเพื่อรังสรรค์วิถีชีวิตไทย.
กรุงเทพฯ : บริษัท ส.เอเซีย เพรส จำกัด.
- เกียรติกุล มนต์เสริมสรณ์. (2544, 20-26 เมษายน). "วิกฤติเศรษฐกิจรอบที่สอง...ฝันที่ (อาจ)
เป็นจริง," เดลินิวส์สุดสัปดาห์. 1 (3) : 63.
- เกิดศิริ เจริญวิศาล และจุฑามาศ จันทรัตน์. (2542). ความเข้าใจ แรงจูงใจในการท่องเที่ยวเพื่อ
ส่งเสริมให้ "ไทยเที่ยวไทย". สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
หาดใหญ่.
- โกศล วงศ์สวรรค์ และสวิต วงศ์สวรรค์. (2543). ปัญหาสังคมไทย. กรุงเทพฯ : บริษัทรวมสาส์น
จำกัด.
- ขวัญใจ นคราเรือง. (2539). การเข้าถึงเจตคติต่อการบริโภคสินค้าไทยภายหลังกระบวนการ
รับรู้ตนเองและการเสริมความมั่นคงของเจตคติ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาสังคม).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจจัดทำหนังสือเกี่ยวกับประเทศไทยสำหรับเยาวชน. (2525). เมือง
ไทยของเรา. กรุงเทพฯ : บริษัทรุ่งศิลป์การพิมพ์ จำกัด.

- คณะกรรมการอุดมการณ์ของชาติ. (2526). *อุดมการณ์นิยมไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ประกายพริก.
- จริย์ สุวดี. (2533). *เอกสารการสอนค่านิยม*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จันทร์ทัศน์ เพ็ญนิสาร. (2529). *ธรรมเนียมไทย เล่ม 3*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- จาตุรนต์ ฉายแสง. (2544, 10 เมษายน). “คลังตั้งดาราค่านิยมไทย,” *ไทยรัฐ*. หน้า 2.
- จิระพันธ์ ชาดิชินชาวน. (2538). *การดำเนินนโยบายชาตินิยมในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระ
มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (ประวัติศาสตร์). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จิราพร กองทอง. (2540). *ปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวบริเวณด้านช่อง
จอม อำเภอคาบเชิง จังหวัดสุรินทร์*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (ภูมิศาสตร์).
มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- จุลทัศน์ พยาฆรานนท์. (2543). *สาระไทย รวมบทความเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย*. กรุงเทพฯ :
สถาบันไทยศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุลลา อนุธ, ม.ล. (2513). *กำเนิดและความเป็นมาของลัทธิชาตินิยมในประเทศไทย*.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- จุฬาลักษณ์ เรืองณรงค์. (2537). *การศึกษาค่านิยมด้านจริยธรรมของนิสิตนักศึกษา
มหาวิทยาลัยภาคใต้*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชวาล (นามแฝง). (2530). “บทบาทของนิยมไทยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจไทย,” *เอกสารเผยแพร่
อุดมการณ์นิยมไทย 2529 – 2530*. กรุงเทพฯ : บริษัทสยามสปอร์ต พริ้นติ้ง จำกัด.
- โชติ จินตแสง. (2541). *คุณค่าของพุทธศาสนาที่มีต่อสังคมไทย ในทัศนะของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ. (2543). *คำประกาศชาตินิยมใหม่*. กรุงเทพฯ : บริษัท เอ็ดดิสันเพรสโปรดัก
จำกัด.
- ดิเรก ชัยนาม. (2509). *ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สมาคมสังคมศาสตร์
แห่งประเทศไทย.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2543). *สรุปโครงการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาปีงบประมาณ 2542*.
กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

- ทักษิณ ชินวัตร. (2544, 8 เมษายน). "ความจริงประเทศไทยกลไกเศรษฐกิจดีเยี่ยมทุกตัว,"
 ประชาชาติธุรกิจ. หน้า 16.
- ทัศนีย์ ทองสว่าง. (2537). สังคมไทย. กรุงเทพฯ : โอ เอส พริ้นติ้ง เฮาส์.
 _____. (2543). สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- เทียนชัย ตั้งพรประเสริฐ. (2532). คุณค่าของจิตกรรมฝาผนังไทยตามการรับรู้ของนักศึกษา
 ศิลปหัตถกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 สังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์
 ศศ.ม. (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 ถ่ายเอกสาร.
- ธรรมบุญ ประจวบเหมาะ. (2534). ที่นี้เมืองไทย. กรุงเทพฯ : บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์จำกัด.
 ธิดา โมสิกรัตน์. (2520). ปียะมหาราชวาลีก 2520. สงขลา : โรงพิมพ์รวมศิลป์ – บล็อก.
- นภาพร แก้วนิมิตชัย. (2539). การวิเคราะห์วัฒนธรรมนิทัศน์นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทย.
 วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เนืออ่อน ขว้ทองเขียว. (2539). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของ
 ไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ จ.ม. (ศิลปศึกษา).
 กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เนาวรัตน์ กังเม้ง. (2543). ทศนของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา
 มหาวิทยาลัยรังสิต. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
 วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญตา แยมน้อย. (2536). ผลของการใช้บทบาทสมมุติที่มีต่อความนิยมไทยของนักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนค่ายธนะรัชต์ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.
 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญทิพา สิมะสกุล. (2544, 2 เมษายน). "พาณิชย์เจ้านาเข้าสินค้าฟุ่มเฟือยพุ่งกว่า 40 %
 จัหน่วยงานรัฐ-เอกชนรณรงค์ใช้สินค้าไทย," พิมพ์ไทย. หน้า 17.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2534). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.
 กรุงเทพฯ : บี แอนด์ บี พลัสลิซซิง.
- ป. พิบูลสงคราม. (2483). รัฐนิยมและการอบรมจรรยาบรรณ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
 ไทยอักษรกิจ.
- ประชา ผ่องใส. (2530). วิเคราะห์องค์ประกอบบุคลิกภาพความเป็นไทยของนักเรียนชั้นประถม
 ศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลทางการศึกษา).
 กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ประพัฒน์ ตรีณรงค์. (2526). *อุดมการณ์นิยมไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพริก.
- ประภาศรี กรโกวิท. (2539). *ค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการของนักศึกษาระดับปริญญาตรีประเภทบุคลากรประจำการสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประเวศ วะสี. (2540). “ถ้อยแถลงจากศาสตราจารย์นายแพทย์ประเวศ วะสี,” ใน *ชาตินิยม (ใหม่) กู้ชาติกับ “วิชาข้าวสาร”*. หน้า 4 - 5. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พรินติงแอนด์พับลิชชิง.
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2523). *จิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์.
- ปรัชญา เวสารัชช. (2539). *การปฏิรูปราชการเพื่ออนาคต: ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา*.
กรุงเทพฯ : มูลนิธิชัยพัฒนา มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- ปราณี แจ่มขุนเทียน. (2542). *ไทยศึกษา*. พิษณุโลก : สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ปรีชา คัมภีร์ปกรณ์. (2532). *พฤติกรรมวัยรุ่น*. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา.
- ปรีดี พนมยงค์. (2526). *ปรีดี พนมยงค์กับสังคมไทย*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปัญญา บริสุทธิ์. (2529). *รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาเชิงวิเคราะห์วัฒนธรรมไทยสมัยรัตนโกสินทร์ พ.ศ. 2325 – 2394*. กรุงเทพฯ : ประกายพริก.
- เปรม ดิณสุลานนท์. (2527). *ประมวลสุนทรพจน์ ๔พณฯ พลเอก เปรม ดิณสุลานนท์*.
กรุงเทพฯ : สยามพรินติง กรุ๊ป จำกัด.
- _____. (2528). *ประมวลสุนทรพจน์ ๔พณฯ พลเอก เปรม ดิณสุลานนท์*. กรุงเทพฯ : สยามพรินติง กรุ๊ป จำกัด.
- _____. (2529). *ประมวลสุนทรพจน์ ๔พณฯ พลเอก เปรม ดิณสุลานนท์*. กรุงเทพฯ : สยามพรินติง กรุ๊ป จำกัด.
- _____. (2539). *นิยมไทย 2538 – 2539*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธุรกิจก้าวหน้า.
- ผดุง อารยะวิญญู และศรียา นิยมธรรม. (2530). *รายงานการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความนิยมไทยของนักเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.
- พยนต์ เอี่ยมสำอางค์. (2539). *ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันตกที่มีต่อการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย*. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. (สารัตถศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พยุงค์กิต์ จันทรสุนทร. (2539). *ภาษาไทยเรานั้นมีทำนอง*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- พวงผกา คุโรวาท. (2539). *ศิลปและวัฒนธรรมไทย (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.

- พวงผกา ประเสริฐศิลป์. (2541). *พื้นฐานวัฒนธรรมไทย*. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- พวงเพชร สุรัตน์วิกุล และสุพัทธา เพชรมณี. (2521). *รายงานการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนประโยคมัธยมตอนปลายที่มีต่อการปลูกฝังความรักชาติ*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.
- พิชัย นิรมานสกุล. (2539). *ปัจจัยที่มีผลต่อการซื้อสินค้าแฟชั่น Brand Name จากต่างประเทศ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ (ประชาสัมพันธ์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พุทธิพร ประพัฒนานนท์. (2530). "สรุปผลการสำรวจทัศนคติการนิยมไทยของคนไทย," ใน *นิยมไทย เอกสารเผยแพร่อุดมการณ์นิยมไทย 2529 – 2530*. หน้า 16 – 27. กรุงเทพฯ : สยามสปอร์ต พรินติ้ง จำกัด.
- พูลสุข ญาณไพศาล. (2542). *ภาษาไทยสำหรับครูประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานสถาบันราชภัฏ.
- ไพฑูรย์ เจ๊ะแอ. (2522). *นโยบายชาตินิยมของประเทศไทย ระหว่าง พ.ศ. 2481-2488*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ประวัติศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพโรจน์ เกษแม่นกิจ. (2539). *นิยมไทย 2538 – 2539*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธุรกิจก้าวหน้า.
- โกลิน พลกุล. (2540, มิถุนายน – ธันวาคม). "การรณรงค์ไทยช่วยไทย กินของไทย ใช้ของไทย เทียวเมืองไทย ร่วมใจประหยัด," ใน *สยามจดหมายเหตุ*. หน้า 771 – 772. กรุงเทพฯ : สยามบรรณจำกัด.
- มณีวรรณ กมลพัฒนะ. (2542). "ทำอย่างไรคนไทยจะเป็นผู้ดำรงชีพอย่างมีศิลป์ในศตวรรษที่ 21," ใน *รายงานการสัมมนาวิชาการเรื่องอุดมคติไทย : การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8*. หน้า 1 – 5. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2543). *เอกสารประกาศมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่อง การเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพฯ : กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2541). *ครบรอบ 49 ปี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. กรุงเทพฯ : สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เมธาวี อุดมธรรมานุภาพ. (2544). *พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน*. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏดุสิต.
- เมืองเริง ประยงค์. (2539). *นิยมไทย 2538 – 2539*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธุรกิจก้าวหน้า.
- ยุวดี เทียรชประสิทธิ์. (2536). *เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ยูกิ นากามูระ. (2537). พลวัตของวัฒนธรรมบริโภคและรูปแบบการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นไทย
ในเขตกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (วิชาพัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- เยาวลักษณ์ ไชยประสิทธิ์. (2530). ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมปลายใน
กรุงเทพมหานครที่มีต่อวัฒนธรรมไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนสังคมศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- รัชนิกร เศรษฐ์. (2532). โครงสร้างสังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ :
สำนักราชบัณฑิตยสถาน.
- รีนฤทัย สัจจพันธ์. (2539). "ภาษาและวรรณคดีมีวัฒนธรรม," ใน ภาษาไทยเรานี้มี
ทำนอง. หน้า 220. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น.
- ละอองทิพย์ เหมะ. (2532). การเปรียบเทียบลักษณะนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
จำแนกตามสาขาวิชา. วิทยานิพนธ์ คม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ลัดดาวัลย์ พรศรีสมุทร และวิลาสลักษณ์ ชั่ววัลลี. (2524). ครอบครัวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรม
ทางจิตใจของไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลิขิต ธีรเวคิน. (2529). ขาดนิยมในหมู่เกษตรกรและผู้ใช้แรงงานไทย : การศึกษาวิจัย
เชิงเปรียบเทียบ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2543). "ประเทศไทยต้องร่วมใจกันกู้ชาติ ประชาชนชาวไทยต้องประกาศความเป็น
ไท," ใน คำประกาศชาตินิยมใหม่. หน้า 171 – 175. กรุงเทพฯ : บริษัทเอ็ดมันเพรส
โปรดักส์ จำกัด.
- วรรณ นาวิกมูล. (2541). ไทยศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรรณ มณฑารักษ์. (2534). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปกรรมไทยของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี คณะศิลปกรรมสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (วิชาศิลป
ศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วราภรณ์ พงษ์ไพบูลย์. (2541). การเปิดรับข่าวสารโครงการณรงค์ให้นิยมไทย ความตระหนัก
ถึงการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และพฤติกรรมการซื้อขายสินค้าของผู้บริโภคในเขต
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (นิเทศศาสตร์พัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- วรุทัย ญาณะพันธ์. (2543). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมในการอนุรักษ์นาฏศิลป์พื้นบ้านภาคกลางของนักศึกษาสาขาวิชาเอกนาฏศิลป์ สถาบันราชภัฏในเขตภาคกลาง.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตรวาทการ, หลวง. (2505). "นโยบายชาตินิยม," ใน วิจิตรวาทการอนุสรณ์เล่ม 1. หน้า 257. กรุงเทพฯ : รัชดารมภ์การพิมพ์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2524). หลักการสร้างและวิธีวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เรือนอักษร.
- วิทย์ เทียงวิบุณธรรม. (2538). พจนานุกรมอังกฤษ – ไทย (ฉบับห้องสมุด). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรพิทยา.
- วิทยากร เชียงกุล. (2542). งานคัตสรรในรอบ 30 ปีของวิทยากร เชียงกุล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มิ่งมิตร.
- _____. (2543). "ชาตินิยมทางเศรษฐกิจและสังคมประชาธิปไตยใหม่ คือ ทางรอดของสังคมไทย," ใน คำประกาศชาตินิยมใหม่. หน้า 199. กรุงเทพฯ : บริษัทเอ็ดมันเพรส โปรดักส์ จำกัด.
- ศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์, บริษัท. (2541, มกราคม – มีนาคม). "พฤติกรรมผู้บริโภคสินค้าไทย," วารสารวิจัยการตลาด. 3 (1) : 1.
- สมชาย บุญญบาล. (2541). ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนกลางที่จัดการเรียนการสอนด้านด้านบริหารธุรกิจ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมชาย สนกก. (2539). คุณค่าในจิตกรรมฝาผนังไทยตามการรับรู้ของนิสิตสาขาศิลปศึกษา ระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศิลปศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมชาย อุ่นตะ. (2542). ความสำนึกในความเป็นไทยของคนจีนฮ่อรุ่นบุตรหลานที่ได้รับสัญชาติไทยแล้ว ในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สมนึก เสงตะกุล. (2544, 10 เมษายน). "คลังดังดาราดันนิยมไทย," ไทยรัฐ. หน้า 2.
- สมพร เทพสิทธิ. (2525). เอกสารเผยแพร่อุดมการณ์นิยมไทย. กรุงเทพฯ : อิมเมจมีเดีย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, และคนอื่นๆ. (2530). รายงานการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ ความเชื่อและปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคสินค้าไทยของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- सानนท์ สุขศรี. (2536). การศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์บางประการที่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในจังหวัดสงขลา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (ภูมิศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สายพิน สุตคณิง. (2536). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุทธิชาติ จิราธิวัฒน์. (2544, 9 เมษายน). "สุทธิชาติแนะสินค้าไทยช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจ," กรุงเทพฯธุรกิจ. 14 (4582) : 6.
- สุธรรม แสงประทุม. (2544, 2 – 8 เมษายน). "ข้าแหละความคิดนักศึกษายุคไซเบอร์ทำกิจกรรมเพื่อตนเองไม่สนใจสังคม," ผู้จัดการรายสัปดาห์. 14 (748) : 7.
- สุทธชัย ยิ้มประเสริฐ. (2543). "ลัทธิชาตินิยมใหม่กับการต่อต้านจักรวรรดินิยมอเมริกาในสมัย 14 ตุลาคม 2516 ถึง 6 ตุลาคม 2519," ใน คำประกาศชาตินิยมใหม่. หน้า 57 – 79. กรุงเทพฯ : บริษัทเอ็ดิสันเพรส โปรดักส์ จำกัด.
- สุนัย อยู่สุข. (2529). การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับค่านิยมด้านขนบธรรมเนียมประเพณีศาสนา และความประพฤติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเขตการศึกษา 11 ปีการศึกษา 2526. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (มัธยมศึกษา – การสอนสังคมศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สุนทร สุราษฎร์กุล. (2539). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการใช้เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของวัยรุ่น : ศึกษากรณีนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2538 . ปรินญานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุพจน์ พรหมสุทธิรักษ์. (2526). การศึกษาความสำคัญต่อชาติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอชายแดนในจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุภาพร ปาละลักษณ์. (2541). พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม การบริโภคสินค้าของสตรีวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (นิเทศศาสตร์พัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุรจิต นิตยคำหาญ. (2540). การศึกษาจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

- สุรเกียรติ์ สนิทวงศ์. (2539). *นิยมไทย 2538 – 2539*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธุรกิจก้าวหน้า.
- สุรศิลา อมรสุขศิริ. (2544, 20 เมษายน – 22 พฤษภาคม). "ลัทธินิยมไทยปลุกกระแสนิยมไทย 6 - 12," *สยามรัฐ*. หน้า 10.
- สุวรรณ วาริอุตม. (2539). *ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดราชบุรีที่มีต่อการอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมไทย*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนสังคมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุวรรณ กุลวิจิตรรังสี. (2520). *ความสำนึกต่อชาติของนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การปกครอง). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุเมธ ตันติเวชกุล. (2526). "บทบาทของการนิยมไทยกับความมั่นคงปลอดภัยของชาติ," ใน *อุดมการณ์นิยมไทย*. หน้า 105 – 106. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพริก.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2526). *คู่มือปลูกฝังค่านิยม*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กราฟิการ์ต.
- _____. (2531). *วัฒนธรรมประจำชาติ*. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริตติ้ง กรุ๊ป จำกัด.
- _____. (2537). *แผนแม่บทปรัณรงค์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ.2537*. กรุงเทพฯ : นีลนารการพิมพ์.
- _____. (2539). *การประชุมสัมมนาทางวิชาการระดับชาติเนื่องในมหามงคลชัยฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี เรื่อง ภาษาไทยเรามีทำนอง วันที่ 19 กรกฎาคม 2539*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ. (2535). *เมืองไทยของเรา (ฉบับที่ 2)*. กรุงเทพฯ : บริษัท เจริญพาณิชย์ (กรุงเทพ) จำกัด.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2543). *สำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ.2543*. กรุงเทพฯ : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- เสาวภา ไพทยวัฒน์. (2538). *พื้นฐานวัฒนธรรมไทย:แนวทางอนุรักษ์และการพัฒนา*. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานสถาบันราชภัฏ.
- หงษ์ฟ้า ทรัพย์บุญเรือง. (2544, 2 – 8 เมษายน). "ข้าแหละความคตินักศึกษายุคไซเบอร์ทำกิจกรรมเพื่อตนเองไม่สนสังคม," *ผู้จัดการรายสัปดาห์*. 14 (748) : 7.
- หทัย หริวรวงษ์. (2539). *นิยมไทย 2538 – 2539*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธุรกิจก้าวหน้า.
- อรุณรุ่ง ไทยภักดี. (2530). "นิยมไทยวันนี้ – วันหน้า," ใน *เอกสารเผยแพร่อุดมการณ์นิยมไทย 2529 – 2530*. หน้า 154. กรุงเทพฯ : บริษัทสยามสปอร์ต พริตติ้ง จำกัด.
- อัจฉราพร กุมพิสมัย. (2525). *อุดมการณ์นิยมของผู้นำไทย*. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- อัมรินทร์ คอมันตร์. (2543). "ไทยมีเอกราชเพราะเรามีชาตินิยม," ใน *คำประกาศชาตินิยมใหม่*.
หน้า 179 – 181. กรุงเทพฯ : บริษัทเอ็ดดิสันเพรส โปรดักส์ จำกัด.
- อาบ นกะจิต. (ม.ป.ป.). "คำนิยม," *เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาเรื่องคำนิยมไทย*.
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- อุทัย อุปเสน. (2544, 20-26 เมษายน). "วิกฤตเศรษฐกิจรอบที่สอง...ฝันร้ายที่ขึ้นอยู่กับคนไทย,"
เดลินิวส์สุดสัปดาห์. 1(3) : 64.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2534). *วิเคราะห์เอกลักษณ์ไทยในกระแสการเปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ :
สำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติ.
- อำนวย ชมภูวงศ์. (2535). *การศึกษาคำนิยมพื้นฐานบางประการของนักศึกษาวิทยาลัยครูสาขา
การศึกษาในสหวิทยาลัยทักษิณ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา)*. สงขลา :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- Allan, G. Johnson. (1995). *The Blackwell Dictionary of Sociology*. Great Britain:
Hartnolls Ltd.
- Arkin, Herbert. and Colton, Raymond R. (1965). *Tables For Statisticians*. New York:
Barnes & Noble, Inc.
- Borgatta, Edgar G. and Marie L. (1992). *Encyclopedia of Sociology*. New York:
Macmillan.
- Carlton, J.H. Hayes. (1973). *Essay on Nationalism*. New York: Macmillan.
- Cronbach, Lee J. (1984). *Essentials of Psychological Testing*. 4th. ed. New York:
Harper & Row.
- Ferguson, George A. (1981). *Statistical Analysis in Psychology and Education*. 5th. ed.
New York: McGraw-Hill.
- Kamenka, Eugene. (1973). *Nationalism, the Nature and Evolution of an Idea*.
London: Edward Arnold.
- Kohn, Hans. (1955). *Nationalism*. Princeton, N. J.: D. Van Nostrand.
- _____. (1968). "Nationalism." In David L. Sills, ed., *International Encyclopedia of
the Social Sciences*, Vol.11, Macmillan and Free Press.
- Montserrat, Guibernau. (1996). *Nationalism : The Nation – State and Nationalism in the
twentieth Century*. Great Britain: Polity Press.
- Smith, Anthony D. (1976). "Introduction : The Formation of Nationalist Movements."
In Anthony D. Smith, ed., *Nationalist Movements*. London: Macmillan.
- _____. (1981). *The Ethnic Revival*. Cambridge: Cambridge University Press.

Romulo, Carlos P. (1964). *Contemporary Nationalism and the World Order*. New York: Asia Publishing House.

Snyder, Louis L. (1984). *Macro-Nationalism: A History of the Pan-Movements*. Westport: Greenwood Press.

Symmons-Symonolewicz, Konstantin. (1970). *Nationalist Movements: A Comparative View*. Meadville: Maplewood Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. อาจารย์ราชนัย บุญธิมา
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์สุนันท์ คลโกสม
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์อ้อมเดือน สดมณี
ตำแหน่ง อาจารย์
สถานที่ทำงาน สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/3752

วันที่ 4 ตุลาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของ นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระพัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมเดือน สดมณี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทย ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ ซึ่งจะประกอบประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มสว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/3772

วันที่ 5 ตุลาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา

เนื่องด้วย นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมรพงษ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระวัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ ศลโกสุม และ อาจารย์ ดร.ราชนันท์ บุญธิมา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม
เรื่อง
การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา เกรดเฉลี่ย ภูมิลำเนาเดิม รายได้เฉลี่ยของครอบครัว อาชีพหลักของผู้ปกครอง และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความนิยมไทยของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยแบ่งเป็น 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความเป็นชาติไทย
2. ด้านภาษาและวรรณคดีไทย
3. ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย
4. ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย
5. ด้านศิลปกรรมไทย
6. ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย

2. โปรดตอบแบบสอบถามนี้ให้ครบถ้วนทุกข้อ และตอบให้ตรงกับความคิดเห็น ความรู้สึก และพฤติกรรมของท่านให้มากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่

() ชั้นปีที่ 1

() ชั้นปีที่ 2

() ชั้นปีที่ 3

() ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า

3. คณะที่กำลังศึกษาอยู่

() มนุษยศาสตร์

() พยาบาลศาสตร์

() วิทยาศาสตร์

() แพทยศาสตร์

() สังคมศาสตร์

() วิศวกรรมศาสตร์

() พลศึกษา

() ศิลปกรรมศาสตร์

() ศึกษาศาสตร์

() ทันตแพทยศาสตร์

() เกษตรศาสตร์

() สหเวชศาสตร์

4. เกรดเฉลี่ย

() ต่ำกว่า 2.50

() 2.50 - 2.99

() 3.00 ขึ้นไป

5. ภูมิลำเนาเดิมอาศัยอยู่ในเขต

() เขตชุมชนเมือง (อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองและเทศบาลอำเภอ)

() เขตชุมชนชนบท (อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลเมืองและเทศบาลอำเภอ)

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว

- () ต่ำกว่า 15,000 บาท
- () 15,000 - 30,000 บาท
- () มากกว่า 30,000 บาท

7. อาชีพของผู้ปกครอง

- () ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
- () ผู้ประกอบธุรกิจ
- () ลูกจ้าง
- () เกษตรกรรม
- () อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

8. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

- () ต่ำกว่าปริญญาตรี
- () ปริญญาตรี
- () สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 การเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมายถูก / ลงในช่องที่ตรงกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต

มากที่สุดซึ่งมี 5 ระดับ ได้แก่

- 5 หมายถึง นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมนั้นในระดับมาก
- 4 หมายถึง นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมนั้นในระดับค่อนข้างมาก
- 3 หมายถึง นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมนั้นในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมนั้นในระดับน้อย
- 1 หมายถึง นิสิตไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมนั้นเลย

ข้อที่	กิจกรรมนิสิต	ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต				
		5	4	3	2	1
1	กิจกรรมการออกค่ายเพื่อสร้างความรู้แก่ประชาชน					
2	กิจกรรมการสร้างห้องสมุดให้กับโรงเรียนหรือชุมชน					
3	กิจกรรมการสร้างสื่อการเรียนการสอน					
4	กิจกรรมการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและชุมชน					
5	กิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
6	กิจกรรมพัฒนาความรู้และสุขภาพของเด็ก					
7	กิจกรรมอาสาช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส					
8	กิจกรรมเกี่ยวกับดนตรีไทย					
9	กิจกรรมส่งเสริมการสืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย					
10	กิจกรรมส่งเสริมสำนึกความเป็นไทย					
11	กิจกรรมนาฏศิลป์ การแสดง และการละเล่นแบบไทย					
12	กิจกรรมการจัดอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปวัตถุและโบราณสถานของไทย					

ข้อที่	กิจกรรมนิต	ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิต				
		5	4	3	2	1
13	กิจกรรมทัศนศึกษาเกี่ยวกับศิลปวัตถุ และโบราณสถานของไทย					
14	กิจกรรมเกี่ยวกับวันสำคัญต่าง ๆ ของไทย					
15	กิจกรรมทางศาสนา เช่น การทำบุญตักบาตร ฯลฯ					
16	กิจกรรมการบำเพ็ญกุศล และการปฏิบัติธรรม					
17	กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ					
18	กิจกรรมวันเฉลิมพระชนมพรรษาเกิดพระคุณพ่อแม่					
19	กิจกรรมไหว้ครู					
20	กิจกรรมรับน้องหรือพี่น้องสัมพันธ์					
21	กิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ และอารมณ์ของนิต					
22	กิจกรรมกีฬาไทย เช่น มวยไทย ตะกร้อ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับ

ความคิดเห็น ความรู้สึก และพฤติกรรมที่เป็นจริงของท่าน

5 หมายถึง นิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง นิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับมาก

3 หมายถึง นิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับปานกลาง

2 หมายถึง นิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับน้อย

1 หมายถึง นิสิตเห็นด้วยหรือมีพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
1	ด้านความเป็นชาติไทย ข้าพเจ้าภูมิใจที่พระมหากษัตริย์ไทยทรงเป็นศูนย์รวม จิตใจของคนไทยทั้งชาติไม่เหมือนประเทศอื่นใดในโลก					
2	ข้าพเจ้าสามารถเสียสละ และอุทิศตนทำงานเพื่อ ประเทศชาติได้					
3	ข้าพเจ้าภูมิใจที่บรรพบุรุษไทยมีความกล้าหาญ และ เสียสละ เช่น พระศรีสุริโยไท หรือ ชาวบ้านบางระจัน					
4	ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจมากที่เกิดเป็นคนไทย					
5	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจในความเป็น “ไท” ที่ไม่เคยตกเป็น อาณานิคมของตะวันตก					
6	ข้าพเจ้าจะรักษาและส่งเสริมการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข					
7	ข้าพเจ้าเคารพและปฏิบัติตามหลักคำสอนของศาสนา อย่างเคร่งครัด					
8	ข้าพเจ้าร่วมบริจาคเงินทำบุญเพื่อช่วยชาติ					
9	อยู่เมืองไทยก็ดี แต่ถ้าเลือกได้อยากไปอยู่ต่างประเทศที่ เจริญกว่าบ้าง					
10	ข้าพเจ้ายินดีให้ชาวต่างประเทศเข้ามาอยู่และทำงานใน เมืองไทยได้					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
11	ด้านภาษาและวรรณคดีไทย ภาษาไทยเป็นมรดกทางวัฒนธรรมซึ่งแสดงออกถึงเอกลักษณ์ที่น่าภาคภูมิใจของคนไทยทั้งชาติ					
12	ข้าพเจ้าพูดภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจน					
13	คนไทยไม่จำเป็นต้องศึกษาวรรณคดีแล้ว เพราะเป็นเรื่องล้าสมัย					
14	ข้าพเจ้าคิดว่าการพูด เขียน และใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง และชัดเจนเป็นการอนุรักษ์ภาษาไทย					
15	ข้าพเจ้าคิดว่าเลขไทยเป็นเอกลักษณ์หนึ่งของไทย ควรรณรงค์ให้คนไทยใช้					
16	วรรณคดีไทย เช่น พระอภัยมณี ลิลิตพระลอ ฯลฯ เป็นงานที่ให้ทั้งความสนุกสนาน และมีสัมผัสไพเราะ					
17	ข้าพเจ้าชอบใช้ภาษาอังกฤษพูดทับศัพท์แทนคำในภาษาไทยบ่อย ๆ					
18	ข้าพเจ้าชอบเรียนวิชาภาษาไทยมาก					
19	ข้าพเจ้าอยากมีส่วนในการอนุรักษ์ภาษาไทย					
20	ข้าพเจ้าระมัดระวังการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องตามอักขระวิธีอยู่เสมอ					
21	เวลารับโทรศัพท์ ข้าพเจ้าจะพูดคำว่า "สวัสดี" แทนคำว่า "ฮัลโล" เสมอ					
22	ข้าพเจ้าชอบอ่านวรรณคดีไทย เพราะสะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตและธรรมเนียมประเพณีไทย					
23	ด้านขนบธรรมเนียมประเพณีไทย การปฏิบัติตามธรรมเนียมประเพณีที่สืบทอดมาแต่ดั้งเดิมนั้นถือว่าไม่ทันสมัย					
24	ประเพณีไทยเป็นสิ่งที่สร้างความภาคภูมิใจร่วมกันของคนในชาติ					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
25	มารยาทไทยเป็นเรื่องล้าสมัยไม่เหมาะกับวิถีชีวิตในปัจจุบัน					
26	ข้าพเจ้าชอบศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีไทย					
27	ข้าพเจ้าชอบเล่นสงกรานต์ตามลักษณะดั้งเดิม เช่น สรงน้ำพระ รดน้ำขอพรจากผู้ใหญ่					
28	ข้าพเจ้าชอบเล่นสงกรานต์แบบยุคปัจจุบันมากกว่าเพราะสนุกดี					
29	เมื่อครบรอบวันเกิดในแต่ละปีข้าพเจ้ามักจะจัดงานฉลองในหมู่เพื่อนฝูง					
30	ข้าพเจ้ามักจะทำบุญตักบาตร ปล่อยนก ปล่อยปลา เมื่อมีโอกาส					
31	ข้าพเจ้าไปลอยกระทงเพื่อขอขมา และขอบคุณแม่พระคงความเป็นประจำทุกปี					
32	ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือในการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย					
33	เวลาไปงานพิธีทุกครั้ง ข้าพเจ้าจะคำนึงถึงความเหมาะสมในการแต่งกาย					
34	ข้าพเจ้าจะกล่าวทักทายโดยการยกมือไหว้เสมอ					
35	ข้าพเจ้ารู้สึกอบอุ่นที่อยู่ในสังคมแบบไทย ๆ					
36	ในวาระพิเศษควรจัดให้มีการแต่งกายแบบไทยในมหาวิทยาลัย					
37	ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจที่ได้มีโอกาสแต่งกายแบบไทย ๆ					
38	ด้านจิตใจและคุณธรรมแบบไทย ความมีน้ำใจโอบอ้อมอารีเป็นลักษณะเด่นอย่างหนึ่งของคนไทย					
39	การแสดงความเคารพต่อผู้อาวุโสเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ					
40	ข้าพเจ้ายึดมั่นเป็นการทักทายผู้อื่นก่อนเสมอ					

ข้อที่	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
41	ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ง่าย					
42	ข้าพเจ้ากล่าวขอบคุณต่อผู้ที่มีน้ำใจช่วยเหลือข้าพเจ้า ทุกครั้ง					
43	ข้าพเจ้าให้อภัยทุกคนที่ทำผิดแล้วรู้จักสำนึก					
44	ข้าพเจ้าใช้คำนำหน้า “ปู่ ย่า ตา ยาย พี่ ป้า น้า อา ฯลฯ” นำหน้าชื่อผู้ที่ข้าพเจ้ารู้จักตามลำดับอาวุโส					
45	ข้าพเจ้าคิดว่าการประณีประนอมและให้อภัย ทำให้ สังคมไทยมีความสุข					
46	ข้าพเจ้าจะรับรองผู้มาเยี่ยมเยียนด้วยด้วยความยินดี และเต็มใจ					
47	ข้าพเจ้ามีความเลื่อมใสและศรัทธาในพระพุทธศาสนา					
ด้านศิลปกรรมไทย						
48	ข้าพเจ้าอยากมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปกรรมไทย					
49	ข้าพเจ้าภูมิใจในศิลปกรรมอันเป็นภูมิปัญญาของคน ไทย					
50	นาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะประจำชาติที่มีความสวยงาม และควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้					
51	การนวดแผนโบราณไทยเป็นสิ่งที่ควรอนุรักษ์และ สืบทอดต่อไป					
52	ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเรื่องน่าเศร้ามากที่คนไทยจะไปเรียน ศิลปะมวยไทยจากฝรั่งหรือญี่ปุ่น					
53	ข้าพเจ้าชอบลวดลายไทยเป็นชีวิตจิตใจ					
54	ข้าพเจ้าชอบฟังดนตรีไทย เพราะมีท่วงทำนองไพเราะ					
55	ข้าพเจ้าชอบไปเที่ยวชมงานแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้น บ้านของไทย					
56	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับศิลปกรรมไทย					
57	ข้าพเจ้าไปชมการแสดงโขน ละคร รำไทย ทุกครั้งเมื่อมี โอกาส					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
58	ด้านการบริโภคของไทยและการเที่ยวเมืองไทย					
59	ข้าพเจ้าชักชวนญาติพี่น้อง เพื่อนฝูงให้หันมาบริโภคของไทย					
60	ข้าพเจ้าจะทำตัวเป็นเจ้าบ้านที่ดีในการให้คำแนะนำการท่องเที่ยวเมืองไทย					
61	เที่ยวเมืองไทยไม่ปลอดภัยและไม่สะดวก					
62	ผ้าไทยสวย เหมาะกับบุคลิกลักษณะของคนไทย					
63	อาหารและผลไม้ไทยมีรสชาติและคุณค่าทางโภชนาการมากกว่าของต่างชาติ					
64	ถ้ามีโอกาสท่องเที่ยว ข้าพเจ้าคิดว่าจะเลือกเที่ยวเมืองไทยก่อน					
65	ในเทศกาลต่าง ๆ หากจะซื้อของขวัญให้ผู้อื่น ข้าพเจ้าจะซื้อของขวัญที่เป็นสินค้าไทย					
66	ข้าพเจ้าชอบไปเที่ยวงานแสดงสินค้าไทย					
67	ข้าพเจ้าชักชวนให้ผู้อื่นซื้อสินค้าที่มีตราว่าผลิตในประเทศไทย					
68	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่มีโอกาสช่วยซื้อของที่คนไทยผลิตเอง					
69	การใช้ของราคาแพงจากต่างประเทศทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นใจและโก้					
70	ข้าพเจ้าชอบท่องเที่ยวต่างประเทศมากกว่าในประเทศไทย					
71	บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกอายนที่แต่งกายแบบไทยเดินตามสถานที่ต่าง ๆ					

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 4310

วันที่ 17 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะทันตแพทยศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.สุพร คังสมวรพงษ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระวัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ทุกสาขาวิชา ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 15 คน คอบแบบสอบถามการศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2544

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 4311

วันที่ 17 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะสหเวชศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระพัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ทุกสาขาวิชา ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 15 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2544

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 4319

วันที่ 17 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.สุพร คังสมวรพงษ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระพัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ทุกสาขาวิชา ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 60 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2544

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 4313

วันที่ 16 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

 เนื่องด้วย นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระวัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรี ทุกสาขาวิชา ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 50 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2544

 จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 4314

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะแพทยศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปฏิญาณพันธะ เรื่อง “การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระวัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญาณพันธะ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ทุกสาขาวิชา ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 15 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2544

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ ได้เก็บข้อมูลในการทำปฏิญาณพันธะ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มสว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 4319

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.สุพร คังสมวรพงษ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระวัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรี ทุกสาขาวิชา ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 15 คน คอบแบบสอบถามการศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2544

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 4316

วันที่ 17 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะเภสัชศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระพัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ทุกสาขาวิชา ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 15 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2544

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ ๔317

วันที่ 17 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระพัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรี ทุกสาขาวิชา ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 48 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2544

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 4316

วันที่ 14 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะพลศึกษา

เนื่องด้วย นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระพัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ทุกสาขาวิชา ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 48 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2544

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 4319

วันที่ 17 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระวัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาตรี ทุกสาขาวิชา ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 48 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2544

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 4310

วันที่ 17 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะวิทยาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระวัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ทุกสาขาวิชา ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 60 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2544

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 4๓๕1

วันที่ 1๖ พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วินัย วีระพัฒนานนท์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นิสิตระดับปริญญาตรี ทุกสาขาวิชา ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 50 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาเกี่ยวกับความนิยมไทยของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2544

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวทัศนีย์ คำเสมอ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ง
ข้อมูลทั่วไป ของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 59 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำแนกตัวแปรเป็น	จำนวน (คน)
1. เพศ	ชาย	162
	หญิง	206
2. ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ 1	109
	ชั้นปีที่ 2	88
	ชั้นปีที่ 3	87
	ชั้นปีที่ 4 หรือ สูงกว่า	84
3. สาขาวิชาที่ศึกษา	วิทยาศาสตร์สุขภาพ	57
	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	86
	มนุษยศาสตร์	87
	สังคมศาสตร์	138
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ต่ำกว่า 2.50	48
	2.50 – 2.99	154
	3.00 ขึ้นไป	166
5. ภูมิถิ่นอาศัยเดิม	เขตชุมชนเมือง	255
	เขตชุมชนชนบท	113
6. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	ต่ำกว่า 15,000 บาท	104
	15,000 – 30,000 บาท	136
	มากกว่า 30,000 บาท	128
7. อาชีพหลักของผู้ปกครอง	ข้าราชการหรือพนักงาน รัฐวิสาหกิจ	102
	ผู้ประกอบการธุรกิจ	127
	ลูกจ้าง	58
	เกษตรกร	66
	อื่น ๆ	15
8. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	ต่ำกว่าปริญญาตรี	237
	ปริญญาตรี	110
	สูงกว่าปริญญาตรี	21
9. ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต	นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อย	159
	นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมปานกลาง	173
	นิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมมาก	36
รวม		368

ภาคผนวก จ
ค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 60 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดระดับการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ลำดับข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	13.80	12	15.19
2	11.98	13	13.25
3	16.14	14	16.77
4	17.87	15	12.63
5	15.41	16	18.64
6	14.36	17	20.95
7	19.21	18	19.39
8	14.31	19	9.54
9	16.08	20	4.94
10	18.58	21	12.57
11	14.38	22	10.59

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.9316

ตาราง 61 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดระดับความนิยมไทยของนิสิต

ลำดับข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก (t)	ลำดับข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก (t)	ลำดับข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก (t)
1	5.99	26	9.15	51	10.04
2	7.99	27	10.78	52	5.12
3	8.87	28	4.35	53	8.09
4	10.28	29	4.58	54	8.96
5	9.26	30	5.49	55	12.13
6	8.55	31	6.79	56	10.48
7	9.49	32	12.49	57	8.59
8	6.10	33	9.44	58	9.93
9	4.95	34	9.51	59	9.72
10	3.67	35	14.33	60	4.37
11	11.84	36	11.05	61	14.85
12	6.85	37	13.59	62	8.53
13	7.43	38	9.65	63	9.89
14	7.53	39	9.37	64	14.48
15	12.71	40	10.93	65	14.59
16	12.02	41	5.96	66	12.21
17	4.25	42	8.45	67	15.78
18	8.04	43	6.78	68	5.24
19	11.99	44	8.10	69	6.97
20	9.71	45	8.39	70	4.77
21	6.18	46	10.87		
22	10.48	47	9.87		
23	5.97	48	16.76		
24	13.25	49	17.21		
25	7.87	50	13.56		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.9427

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นางสาว ทศนีย์ คำเสมอ

เกิดวันที่ 27 เมษายน พุทธศักราช 2511

สถานที่เกิด อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน หมู่ 1 ตำบลโนนรัง

อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2529	มัธยมปลาย (แผนกวิทย์ – คณิต)
จากโรงเรียนเขื่องในพิทยาคาร จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. 2539	ศศ.บ (สื่อสารมวลชน)
จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2545	กศ.ม (การอุดมศึกษา)
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร